

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 7000 TL. 13 Mart 1993 Sayı: 37

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Devrimci hareket tüm zorlukları aşarak sürekli gelişen, büyüyen bir hat izlemiş ve güçlenmiştir. İşte tam da bu aşamada kontrgerilla taktikleri tüm yoğunluğu ile gündeme girerek devrimci hareketi parçalamayı, tasfiye etmeyi hedeflemektedir. Devrimci hareket ideolojisiyle, pratiğiyle, yarattığı gelenek ve değerlerle bugüne kadar böylesi saldırıları püskürttü.

Başaramadılar. Devrimci harekete içten saldırılar da cevabını aldılar. Darbecilik, tasfiyecilik ideolojik-politik-ahlaki olarak tükenmiş, iflas etmiştir. Devrimci hareketin kadroları, taraftarları, örgütü bilinçle sahiplenmiş, tasfiyeciliği adım atamaz hale getirmiştir. Devrimci hareketi bölmeye kimsenin gücünün yetmeyeceği gösterilmiştir. Devrimci hareket şehitlerine verdiği devrim sözünü yerine getirmek için yürüyüşünü kararlılıkla sürdürüyor. Devrimci hareket bölünmeyecektir. Bugüne kadar olduğu gibi yarın da beklentiler boşa çıkarılacaktır.

Her şey birliğimiz, geleceğimiz ve zaferimiz için

Kartal'da 5 devrimci katledildi

Katledilenler şehitlerimizdir

■ 6 Mart gecesi İstanbul Kartal'da 5 devrimci katledildi. Oligarşi bir kez daha Menzîr'in ağzından "çökerttik, yok ettik" demagojisini manşetlere çıkardı. Cesetlerin arasında "anne" diye ağlayan çocukları kullanarak, sanki onların anne-babasını katleden kendileri değilmiş gibi, bir yandan sahip çıkma propagandası yaparken, diğer yandan halka, devrimcilerle "mücadeleye katılsanız çocuklarınızın yetim kalır" tehdidini yöneltiyorlar.

■ Hiçbir katliam onların istediği sonucu vermedi. Devrimci hareketi yok edemediler. Katliamla birlikte devrimci harekete yönelik hile, provokasyon ve yalanla dolu çabalarını yoğunlaştıran kontrgerilla umduğunu bulamadı.

■ 6 Mart gecesi katledilenler bizim şehitlerimizdir. Onları katleden infaz mangaları ve katledilmelerine tüm uyarılara rağmen ortam hazırlayanlar bu sorumluluktan kaçamayacaklardır. Devrimciler katliamın sorumlularından bunun hesabını soracaktır.

Durmak yok, yürüyoruz...

Hareketimiz 13 Eylül ve ardından meydana gelen gelişmelerle eşine sınıf mücadelesi tarihinde ender rastlanılabilecek bir süreç yaşadı. 15 yıllık tarihimiz, yıllar süren mücadele, işkence ve katliamları ayakta ayakta tuttuğumuz değerlerimiz, hukukumuz, ahlakımız, geleneklerimiz değerlerimiz, hüculu devrimci hareketin yaşadığı bu karmaşık, tasfiyeyle karşı, hareketimizin kadro ve militanları, sağcılar, sempatisen ve en geniş kitlesi (halk) darbeyle öğreni öğrenmez taşıdı. Kısa sürede darbeciler kendilerini bir başa kaldılar.

Evet, yaşamadığımız başka yaşadı. Küçük burjuva yarımcı bir kez daha hançerledi bizi. 15 yıldır birlikte, omuz omuz mücadele ettikmiş insanların ağzından her türlü dedikodu ortaya yayıldı; ayaklar altından devrimci değerlerimiz. İçimizdeki düşman (hareketimizi) taşıyarak etmek istemiş, ancak kendileri taşıyamadı.

Böyle bir darbenin tahribatı; moral değerlerimiz, geleneklerimiz notkasında oldu. Tarihimiz kırıldı. Tahribat ağır! Ancak yeni değerler, yeni gelenekler yaratmasını da bildik bu süreçte. Gerçek demokrasiyi nasıl inşa edileceği, kitlelerin inisiyatifini ne anlama geldiğini, hareket ruhunun, örgüt biçiminin ne olduğunu dostta da, düşmana da gösterdik. Herhangi bir sosyalist örgüt ya da hareketin böylesi bir darbe karşısında rahatsızlık ayaak kalmayacağı, en azından küçük birleşme bülencüğüne açılır. Oysa hareketimiz kitleyle, kadrolarıyla kendini savunabilmiştir.

Ortaya çıkan kaos ve karmaşa ortamında her zamankinden daha fazla işlerimiz sarılmalıdır.

Durmak yok...

Şimdiki göre, her alanda, her yerde, hareketin yararı için hızla sarı, halkımıza verdiğimiz atılım sözünü yerine getirmektir. Savaşlarımızda telaşa kapılanlar, karamsarlık içinde olanlar, içlerinde güvensizliği taşıyanlar, beklemeciliği sepeñler, kafası bulanık olanlar bulunsaklardır. Bunlar belki de hala bizim ranbaşındalar. Tereddütleri, beklemeciliği, gayrimemnunluğu hızla giderilmelidir. Darbecilerin hareketimize yönelik olarak sürdürdükleri yıkım çabasının bir sonucu olarak bu tohumlar savaşımızda bir süre daha varlığını sürdürecektir. Bu davranışlara radikal fakat dıyalajcı olmayan bir yaklaşım gösterilmelidir.

Gelişmeler tartışılmalıdır. Tartışmalar örgüt biricinin, hareket ruhunun, politik ittifakların geliştirilmesini hedefleyen bir eğitime dönüştürülmelidir. Bu aynı zamanda bir firsattır ve bu firsatı değerlendirmesini de bilmelidir. Tartışma süreci örgütte geniş yaygınlıkla birbirine yaklaştıracaktır. Bu şekilde, daha önceleri hareketi kendilerinin uzaktan görenler onun yanbaşlarında olduğunu daha somut olarak görebektedirler. Burada her şeyden önemli olan, yaşananların olumlu sonuçlar olarak geri döndürülebilmesidir. Bunu başarabiliriz.

Sekincileri olan, tartışılmanın darımadığı, her kadan ayrı bir sesin çıktığı, gerekli-gereksiz bir yığın şeyin ortaya kökölüp, buna zaman harcayacak şekilde sürdürülmesidir. Buza keskinlikle engel olmalıdır. Dedikodular, spekülasyonlar üzerinde yürüten tartışma ve konuşmalar bize hiçbir yarar sağlamayacağı gibi, zarar verir. Her şeyin birbirine karşıtlaştırıldığı bir ortamda spekülatif konuşmalar, lüzumsuz gezvelikler revaçtır. Sakıncalıdır ve önüne geçilmelidir. Bu tarz tartışma ve konuşmaların, örgüt sırtını aleni hale getirdiği, bunun da ilerde telafisi mümkün olmayacak zararlar doğuracağı bilimlidir.

Bulanık ortamlar karşı-devrimin hareketimize yönelik her türlü saldırısı için olanak hazırlar, düşmanın işini kolaylaştırır. Bu noktada

Durmak yok...
Önümüzde aşılması gereken zorlukların olduğu bilinciyle hareket edecek ve her yerde adeta "tek başına bir örgüt" gibi davranacak, yaratıcı, inatçı olacaktır. Yakınmayacak, umutsuzluğa kapılmayacak ve "olmaz" denileni başaracaktır.

da her zamankinden daha fazla hassasiyetimizi korumalıdır. Rehavete kapılarak, ya da hedef bulanıklığı içerisinde savunma sistemimizi, reflekslerimizi, kural ve ilkelimizi zafra uğratmaksızın hareket etmemiz, Her şey olup bitildikten sonra "Nasıl görmedik" türünden aşzınmalar hiçbir işe yaramaz.

Rehavete kapılıp, işleri oluruna bırakmak, hareketin genel problemlerinin üzerinde gezvelik yapmak hiçbir şekilde kabul edilemez. Kendiliğinden gelişen süreçlerin bize neler mal olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Böyle bir süreçten geri dönüş söz konusu olmaz. Ortalığın durulmasını beklemek, buna göre hareketlerini tayin etmek, gerçekte kafadaki bulanıklığın, net olmamanın, olamamanın sonucudur.

Durmak yok...

Beklemek gerekli doğru gidis demektir. Çünkü hayat ne Marksist-Leninistler, ne de başkalarını bekleyecektir. Bu nedenle beklemek, hareketi geri çekmektir. Bugün genilemeye tahammülümüz yoktur. İlerlemenin, her zamanda daha fazla koğmanın bugün ki boyutu vardır. Birincisi, yaşananların ki bünöye yarattığı tahribatın giderilmesidir. Bu konuda herkes şimdiki değin olduğundan fazla görev düşmektedir.

Diğer yanı ise, önümüzde sınıfl mücadelesi sürüyor. Bu mücadeleyi erlemek, tatil etmek, hareketi gerilemeye mahkum etmek demektir. Gözlerimiz, politikalarımız, çizimimiz nettir, hiçbir şey yeniden üretmiyoruz. Bu Eylül ve sonrasındaki gelişmeler ne denli şeyler ne denli olumsuzluklar ortaya çıkarmış olursa olsun, bizi Türkiye halkları karşısındaki sorumluluklarımızdan alıkoymaz. Sınıfl mücadelesindeki adımılarımız da hızlandırmalıdır.

Savaşımızda ortaya çıkan tasfiyeciler devrimci hareket tarafından etkisiz hale getirilmştir. Bu noktadan sonra sınıfl mücadelesindeki görevlerimiz önümüzde durmaktadır. Sınıfl mücadelesinin canlı ve dinamik olduğu yerde bize ayakbağı olmaya çalışanlar da süpürölge atılacaktır.

Durmak yok...

Önümüzde aşılması gereken zorlukların olduğu bilinciyle hareket edecek ve her yerde adeta "tek başına bir örgüt" gibi davranacak, yaratıcı, inatçı olacaktır. Yakınmayacak, umutsuzluğa kapılmayacak ve "olmaz" denileni başaracaktır. Bugün tam bir ırade savaşı sürdürüyoruz. Ve o savaşta kazanmak, bizerin çabasına, enerjimize bağlıdır. Bugün görüvimiz mücadele için düşünmek, mücadele için adım atmak ve onun için yaşamaktır. ☺

Politikada Bu Hafta

Dostu düşmanı ayırmakta ustalaşyoruz

Tuncer BAĞDATLIOĞLU

"Devrimci demokrasi", "sosyalist demokrasi" 12 Eylül'le birlikte 1980-1990 döneminde devrime ve sosyalizme gönül vermiş insanlar arasında her yönüyle en yoğun tartışılan sorulan konuları başında geldi.

Sovyetler Birliği'nde ve Doğu Avrupa'da sosyalizmin çöküşünde başlıca neden olarak devrimci demokrasinin partiden emekçi sınıflara doğru yaygınlaştırıldığı işlemler gösterildi. Emekçi sınıfların sosyalizmi, sosyalist değer ve ilkeleri sahiplenmemesi ve yıkılardan pesinden sürüklenerek "özgürlük", "demokrasi" istemiyi kapılma-lizme yönelmesi buna bağlandı. Devrimci hareketin safımda da devrimci demokrasinin yeniden ve yeniden tartışılması indirilmeye ve sosyalist düşünyadaki derslerin birinciler taşınmaya çalışılması bu süreçte denk düşer. Bunun ne ölüde başlanıldığı yakın süreçte devrimci hareketin safımda yaşanan olaylar gözledi. Devrimci hareket bir bütün olarak önderliği, kadrolarıyla, taraftarlarıyla önemli bir devrimci demokrasi sınavından geçti. Devrimci hareket başkaldıran firsatçıların, tasfiyecilerin, yıkıcıların alt edilmesi süreci devrimci demokrasinin safımda indirildiğinin, devrimci hukukun, ahlakın, kültürün, önderliğin ve yaratılan değerlerin nasıl sahıplendirdiğini kanıtı oldu.

Devrimci hareketi bölme, parçalamak, yaratılan bütün değer ve geleneklere kuşku tohum etmek ve yıkınak isteyenlere karşı aşğıdan yukarıya örgütlenen direnç devrimci demokrasinin yerli yerine oturarak işlemlerinin başıydı. Sosyalist düşünyada sosyalist demokrasi ne ölüde işlemlerle ve kitleler sosyalizmi her şeyiyle sahiplenmeyi kapitalizme kucak açarlarsa, tersine devrimci hareket içinde devrimci demokrasi ölüde işlemlerle kanla yazılan tarih önderliğiyle, değerleriyle birlikte sahiplenilecek mücadeleye daha fazla ve uzun süre zarar vermesinin önüne geçildi ve süreç hakim oldu.

Devrimci hareketin bütün güc ve olanaklarını ellerine geçirecek de önderliği, devrimci değerler, ahlaka ve hukuka kadrosuyla, kitleyle sahiplenilen, süreci tersine çevirecek, yıkıllara gereken cevabı verdiler. Devrimci hareket içinde her şeyi yukarıya, kuşuklar erekek her şeyi toz-duman içinde boğmaya çalışanlara karşı başlatılan direnç ve canlı tartışma süreçlerinin sonucu, firsatçıların ve tasfiyecilerin büyük bir çoğunlukla bütün birim, alan ve bölgelerde mahkum edilmesi oldu. Tartışmalar ve bilgilendirmeler, sorunların spekülasyonlara, dedikoduya ve Gayrettepe söylemine dönüştürülmesine karşı konulması dışında, açığa çıktı. Belki de devrimci hareket safımda her şeyin açığa tartışıldığı ve konuşulduğu böylece canlı bir süreç yaşanmamıştır. Olumsuzlukları bir yana bırakırsak, devrimci hareket önderliğiyle, kadrosuyla, kitleyle devrimci demokrasi sınavından yüzünün aklıyla çıkmıştır. Gelenekleri, hukuku, ahlaki etrafında önderliğiyle beraber nasıl kenetlendiğini göstermiştir.

Devrimci demokrasinin örnek alanı kadar düzeyli işlemlidi tasfiyeciler, yıkıllara direnç süreci devrimci hareketi yeni bir sürecin eşliğine getirmiştir. Bütün bölme ve parçalamı çabaları boşa çıkmıştır. Devrimci hareket kend içinde yaşadığı bu süreçte tecrübe birikimlerine katıp işlemlerle devrim yürütüşüne devam ediyor.

Yine yaşanan süreç ve toplumların buldukları içgüç yöntemlere karşı devrimci hareket bu saldırıları boşa çıkarmış safımda bir yanımda da sağlamlaştırmıştır. Bu süreç ve yaşananlar aynı zamanda devrimci hareketin sağlamlaştıran ifadesi olmuştur.

Safılık, sağlanlık ve ideolojik arınımlık devrimci hareketin her zaman özelliği olmuştur. Yaşananlar bunu bir kez daha doğrulamıştır. Doğrudanlığı da dost-düşman herkes çok geçmeden görecektir. ☺

**Bedri YAĞAN
(HAYDAR)**

1959 Erzurum doğumlu, emekçi, yoksul bir ailenin çocuğuydu. 1978'de aktif olarak devrimci mücadeleye katıldı. İstanbul DEV-GENÇ çalışmaları içerisinde geliperek, yöneticilerinden oldu. 1980 öncesi kısa bir süre İstanbul DEV-GENÇ sorumluluğu yaptı ve tutsak düştü. Kısa süren bir ilk tutsaklığından sonra, yine aynı görevle mücadelede yerini aldı. 12 Eylül'den sonra yeniden tutsak düştü. Cezaevlerinde direniş hattının önde gelenlerinden oldu. Çeşitli cezaevlerinde cezaevi idarelerine ve diğer siyasetlere karşı hareketimizi temsil etti. 1989 Ekim'inde bir özgürlük eylemiyle yeniden sıcak mücadeleye katıldı. Hareketimiz tarafından Ortadoğu temsilciliğine atandı. 10 Eylül 1992 tarihine kadar bu görevini sürdürdü. 8 Mart 1993 gecesi örgüt üyelerimiz Güracan Özgür, Menekşe Meral ve taraftarlarımız Asiye Kasap, Rifat Kasap'la birlikte oligarşi tarafından katledildi.

Dergimiz Devrimci Sol imzasıyla gönderilen 8 Mart 1993 tarihli, 53 numaralı Haber Bülteni'ni yayınlıyoruz.

İşçiler, Emekçiler, Yurtseverler, Tüm Halkımız!
6 Mart gecesi yeni bir katliam daha yaşandı. Oligarşi cesetlerimizi üzerinde zafer çiğnıkları atarak bir kez daha bizi yok ettiğini, çokettiğini söylüyor... Ve kan gölü içerisinde katledilen annelerinin isteyen çocuklarımızı sahip çıkma demagojisi yapıyor. Anne ve babalarını katledip, yüzlerce çocuğumuzu öksüz ve yetim bırakanları kendileri değilmiş gibi, sözüm ona çocuklara sahip çıkıyor görünümleri vererek kendilerinin ne kadar müreffeh, devrimcilerin ne kadar zalim olduğunu göstermek istiyorlar. Ve devrimcileri "Devrimcilikçe devam ederseniz, çocuklarımız öksüz ve yetim kalır" diye korkutmak istiyorlar. Fazlasını öğrenmez, şylesine devrimle ilgili ve halkın devrim isteği öylesine çok salmış-tır ki ve kavga artık anne, baba, eş, çocuk ayırımı yapmadan, gerektiğinde herkes bir tarafa, devrimci mücadele bir tarafa diyerek yürüyor. Çocuklar anne ve babalarının içkence seslerini, delik daşık edimsiz cesetlerinin görünümünü belleklerine kazıyarak büyüyorlar. Anneler, babalar, çocuklarının dağda ve şehirden mücadele ve ölüm haberlerini beklerken, çocuklarına nasıl destek olacaklarını, devrim yürüyüşünü nasıl hızlandıracaklarını düşünerek her gün biraz daha düzensiz kopuyor, yeni bir yaşam kuruyor, yeni bir kültür içselleştiriyor. Bu devrim yürüyüşüdür. Bu yürüyüş artık oligarşinin tüm demagoji ve yalanlarını ezip geçerek, hedefine doğru artan bir hızla ilerliyor.

Hareketimizi ne katliamlar, ne de kontrgerrillanın sindirme, kompo, böl-parçala ve yönet taktiklerini yok etmez. Savaşımızı geriletemez... Devrimci Halk İktidarı rotasını sapmayla uğratamaz...

Kontrgerrillanın insanlarımızı katletmesi, tutsak alması ve hareketimizi tasfiye etmeye çalışması asla başarıya ulaşamayacaktır. 15 yıl boyunca bütin katliamları, darbeleri direniş çizgimizle zafere dönüştürdük. Kompo ve tasfiye girişimlerini ise yeni bir bilinçlenme ve eğitim faaliyeti olarak ezip alıp dersler çıkararak, ideolojik-politik mücadele-mizle ezip, daha güçlü örgütlenmeler ve politikalar yaratarak geleceğe daha emin adımlarla yürüdük. Bu kez de böyle olacağından hiç kimsenin kuşku-su olmasın.

Kontrgerrilla katliamları birlikte hareketimizi tasfiye etmek için her türlü hile, provokasyon, yalan ve demagojiyi gündeme getirmeye karşı-devrimci cabalarını sürdürmektedir. Nitekim basında ve TV'de yer alan haberler kontrgerrilla haberleri olarak değeriendirilip, duyurul olunmalıdır. Devrimci Sol, ne katliamlar, ne de tasfiye ve kompo girişimleri asla teslim olmadı ve olmayacaktır. Daha da büyük ölçekli gücünerek, daha hızlı koşarak partili devrim yürüyüşüne devam edecektir.

6 Mart gecesi katledilenler bizim şehitlerimizdir. Hatırasıyla, sevabıyla, günahıyla mücadelelerimizde yer almış, oligarşinin katlettiği insanlara sahip çıkacağız. Gereken saygıyı göstereceğiz... Onları katleden oligarşiden ve katledilmelerine adeta bilerak, bütün ısrarlara rağmen kendini dayatarak ortam hazırlayanlardan hesap soracağız...

KATLİMLARIN HESABINI SORACAĞIZ!

**HAREKETİMİZİ TASFİYE ETMEK
İSTEYENLER ASLA BAŞARIYA
ULAŞAMAYACAKLAR! DEVİM
YÜRÜYÜŞÜMÜZE
DEVAM EDECEĞİZ!**

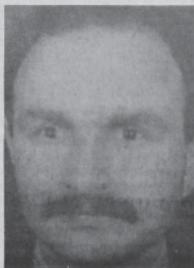
**Güracan ÖZGÜR
(DERYA)**

1953 Elazığ doğumlu, emekçi bir ailenin kızıydı. 1977'den itibaren Devrimci Gençlik mücadelesinde yer aldı. 1978'den sonra ise farklı alanlarda çalışmalar yürüttü. 12 Eylül'den sonra birçok önder ve kadrolarımız tutsak alınmasıyla daha ileri görevler üstlendi. 1983'te hareketimizi sahiplenen birkaç insandan biriydi. Özveriyle çalıştı... 1984'te tutsak düştü. Direniş hattı içinde yer aldı. 1987'de özgürlüğüne kavuşunca yeniden mücadele içerisinde yerini aldı... Bir süre sonra 12 Temmuz'da şehit düşen önder yoldaşlarımızdan Niyazi Aydın'la evlendi. Örgütümüzün 1990 Mart kararlaryla yeniden atılım sürecine girdiği aşamada İstanbul Devrimci İşçi Hareketi Komitesi'ne atandı. 17 Nisan 1992'den kısa bir süre sonra İstanbul Mahalli Birimler Devrimci İşçi Hareketi ve İstanbul SDB'leri siyasi sorumluluğuna atandı. Ve 12 Aralık 1992 gününe kadar hareketimizin ileri kadrolarından biri olarak bu sorumluluğunu sürdürdü. 6 Mart 1993 gecesi şehit düştü.

**Menekşe MERAL
(BERRİN)**

1967 Bandırma doğumlu, yoksul emekçi bir ailenin kızıydı. 1988'de İstanbul sağlık emekçileri içerisinde aktif mücadele sürdürdü. Bir süre İstanbul Hemsireler Derneği'nin başkanlığını yaptı. Birçok sağlık emekçisinin devrimci mücadeleye katılmasında onun payı vardı. Bir süre sonra daha ileri görevler olarak Devrimci Memur Hareketi'nin yeniden örgütlenmesinde yer aldı. Ve bu alanın siyasi sorumluluğuna atandı. 17 Nisan 1992'den itibaren ise zorunlu olarak bu görevden alınıp, başka görevlere verildi. 1 Şubat 1993'te kadar bu görevlerini sürdürdü. 6 Mart 1993 gecesi şehit düştü.

Rifat KASAP

1961 Rize doğumlu, emekçi bir aileden gelme bir işçiydi. İETT'de planton görevlisi iken 1991 yılında hareketimizle ilişkiye geçti. 12 Temmuz katliamı sonrası DİH'te hareketimizin bir taraftarı olarak örgütlenme çalışmaları içinde yer aldı. 1992 Ekim sonrasında şehit düştüğü tarihe kadar ise kurumaşma ile görevliydi. Bu görevini büyük bir özveri ve disiplinle yerine getirdi.

Asiye KASAP

1964 Rize doğumlu, emekçi bir ailenin kızıydı. Devrimci hareketle tanışması epi dolayısıyla. Sıradan bir ev kadınıyken, eşiyle birlikte devrimci mücadeleye katkıda bulunarak hareketimizi benimsedi. Bulunduğu kurumlaşma ilişkilerinde, haktan gelen doşallığı, özveri ve disiplinliyle çalıştı ve bir taraftarımız olarak şehit düştü.

6 Mart ve oligarşinin yeni bir katliamı daha

İktidar kanla beslenmeye devam ediyor. "Devlet adamı öldürmek için neden adam kiralanırsa? Yaparsa kendi yararı" diyen kontrgerilla şeflerinin emir verip, kol kanat verdiği ölüm mangaları, 6 Mart gecesi gerçekleştirdikleri yeni bir katliamla Bedri Yağar, Gürçan Özgür, Menekşe Menek, Asiye Fatma Kasap ve Rifat Kasap adlı beş devrimciyi katlettiler.

Katiller sürüsünün kan gölüne çevirdiği evden katledilmekten tesadüf eseri kurtulan 6 aylık Sabahat ve 4 yaşındaki Özgürle ilgili oligarşinin yaptığı şov demagogiden başka bir şey değildir. Katliamı izleyen polis muhabirleri bile daha kapıdan içeri adım atar atmaz birbirlerine bakarak "infaz" demekte tereddüt etmediler. Tüm çıplaklığıyla gerçekleştirilen katliama rağmen burjuva basın yine "bildiğin" ve kendine "emredilenler" yazdı. MGK sözcüklerinin "Yaparsa devlet yarar" diye açıkça savunduğu ve artı kendilerine bayrak sallayan amgilerinle daha ihtiyaç duymadığı katliamları alkışlamakla tıhırcı sakınca görmeyen satılık kalemler, hiç vakit kaybetmeden kalemlerine sarıldılar.

Her zamanki gibi bir yandan "örgüt çoktur kanlı olayları onlardan" aynı zamanda "örgütü bölüp parçalama", "ihbar" senaryolarıyla önderliğe saldırmayı da ihmal etmediler. Aaallandı hıznı alımayıp "Dev-Sol'un beyhude darbe" indiren, Suriye'den istihbarat, Şam'dan ihbar telefonları alınamaz da vardı. Her türlü provokasyonun zeminini daha şimdiden oluşturmaya çalışan kontrgerilla şefleri ve usak basın, örgüte "iki başlıktan" "hizip çatışmasın" na varana kadar her şeyi keskin zekalarıyla keşfedip "maharetlerini" ortaya koydular. Çünkü, onlara göre yerinde infazlar ve özellikle de devrimcilerin katledilmesi son derece "doğal'dı. Çünkü, katliamlara, kontrgerillanın her türlü aşağılık entrika ve taktiklerine rağmen devrimci hareket savagını kararlılık la sürdürüyordu. Çünkü ellerinde yalan ve demagogiden başka bir malzemeleri yoktu. Çünkü, oligarşi sömürü düzenini kanla siyaset yaparak ayakta tutabiliyor ve bu kirlı savagı boyutlandırarak sürdürmek zorundaydı.

Kontrgerillanın Yavuz Hırsızlığı: "Bu Yavruların Günahı Neydi?"

Kirli ve insanlık dışı bu savagın tek bir kuralı vardır: Kuralsızlık ve her türlü ahlakın yoksunluk. Bu ahlak düşkünlüğünü "Kartal'daki katliamlardan sonra da gösterecek kadar açık oynadılar. O gece evi basan ve içerideki insanları katleden oligarşinin katliamı görmezden gelinirken, evde Sabahat ve Özgür adlı çocuklardan "Bu yavruların günahı neydi?" manetleriyle söz ederek "terörist" ana-babasının "lanetlenmeye" kalkışılması kontrgerilla-

nin "yavuz hırsız"lığının başka bir şey değildir.

Yaşlı, genç, çocuk ayırımı yapmadan önüne geleni katledecek kadar gözünü kırılmayan oligarşi, TV ve basın aracılığıyla hem kendilerinin ne kadar "insancıl, müstfik" olduklarını, hem de "devrimciler yapan ailelerin çocuklarını üstim kalamadığı" göstermek istiyor. "Üstüne üstlük gecenin bütün deşinette" rağmen çocukların sağ kalmalarını dahi ölüm mangalarının "ustaca" silah kullanmalarına bağlayan burjuva basın, böylelikle ne kadar sadık bir kontrgerilla uşağı olduğunu ispatlamaya fırsat da "yakalamıştı." Ve bunu o kadar utanmazca yapıyordu ki, katliamda polislerin çocukları kurtarmak için özellikle "belde"ni kanyaya atış ettigini" söyleyecek kadar ileri gidiyorlardı. Çünkü onlar, evde çocukların da öldüğünü ve bu çocukların yavruların da çok küçük olduğunu "iyi bildiklerini" onların boylarının üzerinde bir seviyeye, yani anne babalarının ve içerideki diğer devrimcilerin göğüs ve kafa bölgelerine atış etmişlerdi... İşte, kontrgerilla, ahlağı buydu. Çocuklara "acıdıklarıdan" evdeki herkeşi "öldürmek zorunda" kalmışlar. Bütün gazetelerdeki baskılar oraktı. Çocuklar "cehennemden sağ çıktılar." Tipki kolumu yutan bir makinanın karşısında nasil ki kolunu kaybeden işçi karşısındaydı. Sabahat ve Özgür'ün ana-babası suçlu. Katledilen devrimciler suçluydu. Karşılarında cinayet sebekesinin yuttuğu benaderiydi bütün suç.

Menzir: "Adamlar Bütün Ülkeyi Kana Buluyacaklardır. Siz Hala Çocuklara Uğrayıyorsunuz"

İstanbul'a atandığından bu yana üst üste gerçekleştiren yerinde infazlar bizzat yönetmekle ünlenen Menzir, gazeteciler

cilerin ısrarla çocukların durumunu sorması karşısında bütün "soğukkanlılığını" yitirdi. Eskiden sahip olduğu profesyonel katillerle özgü soğukkanlılığını koruyamayan Menzir, hırsını bu soruyu sorarlardan aldı: "Adamlar bütün ülkeyi kana buluyacaklardır. Siz hala çocuklara uğrayıyorsunuz!" Oyle ya kaç gündür çocuklara uğralacağına, kendisinin "bağadığı" işlerle ilgilenilmesi gerekmez miydi!.. Önce ana babaları tarafından "teröre" kurban edilen çocukların yaratılabileceği etkiden yararlanmak isteye ve buna rağmen nasil çocuklarını kılın bile zarar getirmeden hepsinin detlerini dürdükleri evünmeye kalkışan kontrgerilla şefleri, bu kez de babalarını, çocuklarının gözleri önünde katledilmelerinin ve çocuklara yapıtılan deşetin onların kamuoyunda yarattığı tepkiye karşılığında kontrolden çıkıyorlardı. Ve gazetecilere bağırıp çağırıyordu: "Çocuklara ilgincedenize yaptığınız işlerle ilgilenin!"

İstanbul DGM Başsavcısı da "Polis ne den ötürsün ki, yerinde infaz suçlaması n asitisiyd" diyerek "yargı"nın da katliamların arkasında olduğunu eklemeyi ihmal etmiyordu.

Ama yaşanan gerçekler karşısında kamuoyunda oluşan "polis yargısız infaz yapıyor" imajı operasyonları sonra daha da pekişti. İstanbul polisi yargısız infazları ağırlıklı haine getirmiş ve artık bu gizlenemez hale gelmiştir. Menziri siniflerinden, basının kontrgerillanın isteğindeki yazmış olsa da "yargısız infaz" notakсындаı sorulardı. İktid öyle olmuşt ki, burjuva basın bile iktidarı çirkin yüzünü açığa çıkartan "yargısız infazlara" karşı belli bir tavır almıştı. Göz göre göre "yargısız bir infaz" savunması kalkması basının da ıstare istemez Menzir'e bu sorulan sorusuna yol açtı.

Kirli ve insanlık dışı bu savagın tek bir kuralı vardır: Kuralsızlık ve her türlü ahlakın yoksunluk. Bu ahlak düşkünlüğünü "Kartal'daki katliamlardan sonra da gösterecek kadar açık oynadılar. O gece evi basan ve içerideki insanları katleden oligarşinin katliamı görmezden gelinirken, evde Sabahat ve Özgür adlı çocuklardan "Bu yavruların günahı neydi?" manetleriyle söz ederek "terörist" ana-babasının "lanetlenmeye" kalkışılması kontrgerillanın "yavuz hırsız"lığının başka bir şey değildir.

Kontrgerilla Provokasyon, Yalan ve Demagogilerin Sürdürcektir

Beş devrimciyi 10 dakika içinde katleden kontrgerilla çeteleri ve onları şakaklayan Babal'daki sözcükleri, bütün dik katilleri yaratmak istedikleri provokasyon zeminine çekmeye çalışıyorlar. Tipki daha önce işledikleri tüm cinayetlerin sonrasındaki olduğu gibi "Devrimci Sol"u bölüyor, önderliğe yönelik çirkin saldırımları boyutlandırıyor, devrimci hareketin safırlarında hareket ve önderliğe karşı "güvensizlik" yaratma çabası içinde her türlü hile, provokasyon, yalan ve demagogiden medet almak devrimci hareketin sürdürdüğü savagı zaafa uğratmaya çalışmak gibi boş bir çabaların ürünü oluyor. Dün "bitirdik" "yok ettik" "kollamı kazık" demagogilerinin ne kadar kısı sardıgını yine kendi ağzından tırlat edildiklerinde zorunda kalıyorlardı. Menzir ve Kozakçıoğlu katliam sonrası yaptıkları basın toplantısında "Simdye kadar bu kadar kesin konuşmuştuk. Ama şimdi kesin olarak çokmektir" derken hem korkularını hem de yalancılıklarını ale veriyorlardı. Ancak bugüne de "bildik", "parçalandı" beklentilerle histeri nöbetine tutulanlar, olmayacak duşuna "amir" dediklerini öğrenmeleri bu kez de uz sürmeyecekti.

Devrimci hareketin mücadele tarihi ve savagı içinde yarattığı deşer ve gelenekler bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da kontrgerillanın her türlü sindirme, kompo, böl-parçala ve yönet taktiklerini boşla çıkaracaktır. Çünkü devrimci hareket, bugüne dek uğradığı en büyük kaysıplarından sonra bile kendisini yeniden onarmayı, düğünna ma sevinci yaşamayaacak kadar kısa bir sürede başarmıştır. "Sirtiniz düvara verin", "tek de demayın", "kahvehanelerde oturmayın" çağrılarını unutmadı. Gerek 12 Temmuz'da, gerek 16 Nisan'da düşman daha öndert yadlağımızın cesetleri üzerlerinde tepinirken, devrimci hareket kendini yenilemiş ve devrimci adliyletine de hesap sormuş ve sormaya devam etmiştir. Bugün MİT, kontrgerilla ve onların sağa sola saçtığı demagogi kintırlarına beslenen satılık kalemler, "provokasyonun tam sırasına" düşüyorlarken, yine ve daha büyük bir yanlışın tam ortasında düştüklerini anlayacaklardır. Oligarşinin ve usaklarının gücü, devrimci hareketle birliş, geleceği ve zaferini gölemeye yetmeyecektir.

Katiller çetesi hazırladığı katliam senaryosunu gerçekleştirdikten sonra, her şeyin "hukuka uygun" olduğu yaygarasına yapmaya başladı.

Kartal Esentepe katliamına tepkiler

HALKIN HUKUK BÜROSU

Av.
Ümran GÜN

"Yapılan bir imha operasyonudur. Hiçbir ev olduğu iddia edilen yerde üç yaşlarında iki çocuk sağ olarak evden çıkarıldıkları halde, 5 kişinin 'silahlı çatışma sonucu ölü ile geçirildiği' şeklinde açıklama geçerce uymamaktadır" diyor Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Ümran Gün operasyonun bir gün sonra katliamdan devrimciler aileleri ile birlikte gittikleri Adli Tıp Morgu'nda cesetleri taşıyor ederken edindiği ilk izlenimlerini şöyle aktardı:

"Cesetlerde kurşunların belden yukarı ve öldürücü nahiyelere isabet ettiği, 'operasyon'da ağır silah kullanıldığı, cesetler üzerindeki kurşun yaraları ve çok yoğun yanıklardan tespit ettik. Cesetlerdeki yanıklar (bir kız cesedi üzerinde yoğunluğu) 1. dereceden ve yalnız başına öldürücü niteliktedir. Cesetler üzerindeki atış mesafesinin belirlenmesi için elbiseler üzerinde Adli Tıp incelemesi yapılması gerekmektedir. Elbise her halen İstanbul Adli Tıp Morgu'nda bulunmaktadır. İlk bulgular olaysın açık bir infaz olduğunu göstermektedir."

İstanbul İHD

İHD İstanbul
Şube Başkanı
Ercan KANAR

İstanbul Şube Başkanı Ercan Kanar, katliamdan Menziri sorumlu tutarak "Göreve geldikten bir yaza 'yargısız infazlar' bizzat yönelen, bu tür katliamlardan kıvanc duyup, hukuk dışı işleriyle

artık DGM yargıcı ve savcılarını dahi çileden çıkartan Emniyet Müdürü Necdet Menzir, 'Teslim ol çağrısına silahlı karşılık verildiğini' iddia ediyor. Bu iddia bu tür olaylarda hep ortaya atılmasına rağmen çoğu kez kanıtlanmamıştır. Kaldı ki, böyle olması devlete cinayet işlemesi hakkını verir mi? Devlet imkanlarıyla, gücleriyle; eğer yargıma hakına, savunma hakkına, adil yargılanma hakkına gerçekten saygılı olsa, kelepçe vjı yapmadan yakalama imkânına sahip değil midir? Son bir büyük vilya sadece İstanbul'da bu tür hukuk dışı, insanlık dışı operasyonlarla devlet, 50'yi aşkın insanı öldürmüştür" dedi.

ÇAĞDAŞ HUKUKÇULAR DERNEĞİ

CHD Başkanı
Av. Ali Rıza
DİZDAR

İstanbul şube yönetimi adına açıklama yapan CHD Başkanı Avukat Ali Rıza Dizdar da katliamdan İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menziri sorumlu tutarak, "Önceden istisbaratları insanı kuşların çocuklarının önünde, her şeyin hukuk kuralları içinde halledileceği şeklindeki hükümet açıklamalarına rağmen sosyal hukuk devleti kurallarıyla bağdaşmayan bir şekilde, hiçbir çatışma olmaksızın öldürülmeleri ve olaya katışma süsü verilmesi, yine akabinde İstanbul Emniyet Müdürü Menziri'nin açıklamaları, faili meçul cinayetler, kontrgerilla iddialarının yoğunlaşmasına bağımız yargı derde tehlike bir düşünceye yaygınlaştırmaya yöneliktir." diyerek açıklamasını şöyle tamamladı. "Emniyet müdürünün halen görevde tutulması yann da birçok mahlus insanın çocuklarının önünde katliamına sebep olacaktır. Hukuk devletinde bu tip insanlara prim verilmez."

KİRŞEHİR ÖZGÜR-DER

Kirşehir ÖZGÜR-DER geçici yönetim

Katliamı izleyen Bir Gazeteci:
"Hemen Hepimiz Bunun da Bir İnfaz Olduğunu Düşünüyoruz..."

"Operasyonun yapıldığı evden sağ olarak kurtulan iki çocuk karakola götürülmüştü ve gazetecilere gösterilmeyordu. Bizim yorumumuz, ikinci bir 'Hasanpaşa operasyonu' olduğu ve polislin, çocukların bir şeyler söylemesinden çekindiğiydi."

6 Mart Cumartesi...

İstanbul'da Siyasi Şube için yoğun bir gece. Ekipler oradan craya koşuşturup duruyorlar. Telsizden Siyasi Şube koduyla bir telsiz anonsu geçiyor: "... Kartal Esentepe'de bir çatışmamız var... İkinci bir anonsa kadar hiçbir ekip bu bölgeye girmesin..."

Telsizden geçen bu anonsla, Siyasi Şubenin neyin peşinde olduğu az çok anlaşılıyor. "Çatışmamız var" diyen işkenceciler, yeni bir katliamın peşindedir. Nitekim bir süre sonra 33.10 telsiz

kurulu tarafından gazetemize faksla gönderilen basın açıklamasında "Hükümet ve onun kolluk kuvvetleri bu tür operasyonlarla devrimci-demokrat insanları katledden, yalan ve demagogiyle halkı da psikolojik olarak etkilemeye çalışıyor. İnsan haklarının çiğnenerek kişinin en doğal hakkı olan yaşama hakkının bile elinden alınması kınıyor, bu bir insanlık suçudur diyorzur" denildi.

FIRAT HAKLAR VE ÖZGÜRLÜKLER DERNEĞİ

Yapıldığı basın açıklamasında "Polisin bildirğine göre 'öyle bir çatışma olmuş ki, her şey 10 dakikada bitmiş ve teslim ol çağrılar hiçbir işe yaramamış'. Oysa bu tür demagogilerle hiç kimseyi aldatamayacaklarını anlamış olmaları gerekiyor. Halk bütün katliamı kırm olduğunu 'Kahrolsun Kontrgerilla', 'Kattiller Bulunsun Hesap Sorulsun' vö. sloganları yüzlerine haykırıyor." dedi.

Mahmut Alınak: 'Evin Penceresinden Sonradan Kırıldığı Doğru mu?'

Milletvekili
Mahmut
ALINAK

Alınak, Meclis'te Başbakan Demirel'in yanıltılması isteyerek katliamla ilgili bir soru önermişti: "Çatışma çıktı iddia edilen evin pencerelerinin gazetecilerin ağabide bekledikleri arada sonradan kırıldığı doğru mudur? Cesetlere öldükten sonra ateş edildiği doğru mudur? Özgür ve Sabahat isimli çocuklar operasyonunda sağ kurtulmuşlardır. Çatışma çıktı ise, bu iki çocuğun yara almadın kurtulmaları size göre gerçekçi midir? Yoksa bu iki çocuk propaganda amacıyla mı sağ bırakıldılar? İstisla valisinin 'İstanbul'da cephanelik haline getirmişler' şeklindeki açıklamaları, bu yargısız infazı gözden kaçırma ve kamuoyunu baskı altına alma amacına mı yöneliktir?"

koduyla duyulan Menziri'nin anonsları, Kartal'daki "çatışmanın" sonucunu aynan şöyle açıklıyor: "... Merkez... Terörle Mücadele'nin Kartal bölgesinde bir çatışma vardı... Baş tane ölü var... Mahalli karakol savcıya haber verisin..."

22.00 sıralarında gerçekleşen yerinde infazın, yukarıdaki geçen telsiz anonslarıyla açığa çıkması üzerine olay yerine koşan gazetecilerden biri (kontrgerilla şeflerinin Babial'deki "müzesini" düşünceler adını saklı tutuyoruz), katliam gecesini edindiği çeşitli izlenimlerini anlatıyor:

"Ortakta yüzünü sakıyarak zafer işaretini yapan özel tim elemanları görünmüyordu. Ortalık son derece sessizdi. Herhalde atak gerek görmüyorlardı. Menzir de operasyon yerinde zafer çığlıklarını atıyordu. Bayrak sallayan, 'Yaşasın Polis' diye bağırın amigolarını da getirmişlerdi."

"Mahalle sakinlerinin bir kısmı olan birileri gizlice camdan sayırmakla yetinirken, infazın gerçekleştirildiği Deniz Apartmanı sakinleri, sanki bir şeyler anlatmak istemesine gazetecilere bakıyorlardı. Kendilerini konuşturmaya bazılarının, 'Sessiz sakin insanlardı. Böyle bir şeyden hiç şüphelenmedik' diye anlatıyorlardı katliamdan apartman komşularını.

"Bir süre sonra öldürülenlerden birinin Bedri Yaşar olduğu duyuldu. Ancak bizi içeri almıyorlardı. Savcının incelemelerini bitirmesi üzerine içeri girdiğimizde, ilk anda kapının kırılmadığı dikkatimizi çekiyor. O anda, dışarıda beklediğimiz sırada camların kırıldığı duyduğumuz akıma geliyor. Kapıdan içeri girer girmez ise karıştırdığımız manzara içerisinde çatışma olduğu havasını hiç vermemişse, dışarıda beklerken duyduğumuz cam seslerinin senaryo olağüstü olduğunu duydunuz."

"Yalnızca salon kapısının camları kırıldı ve hemen girişteki duvarda 6-7 tane kurşun izi görülmüştü. Polisler, etrafı fazla incelememeleri istemiyorlardı. Fotoğrafımızı çekip bir an önce evden çıkmamızı istiyor. Evin içindeki gazetecilerin de çoğu benimize aynı görüşteydiler. Olay açığa infazı."

Baş devrimcimin katliamıydığı aynı evde "sağ" olarak kurtulmayı başaran iki küçük çocuğun kendilerine gösterilmek istemediğini ve polisler tarafından apartman evden çıkarıldıklarını bilerten muhabir, 6 aylık Sabahat ve 4 yaşındaki Özgür'e ilgili izlenimlerini işe şöyle anlatıyor:

"Evet iki çocuk da karakoldaydılar ve bizlere gösterilmiyorlardı. İkinci bir 'Hasanpaşa operasyonu' yapıldığından, çocukların çok küçük olmalarına karşın bir şeyler söyleyelebileceklerini korkmuşlardı. Ayrıca anne ve babalarının, çocuklarının gözlerinin önünde öldürülmelerinin kamuoyunda yatabileceği etkiden de çekiniyor olabiliyorlardı. Bu nedenle çocuklar sabahı karı karakoldan alınarak apartman Dardace'e götürülüyorlardı. Kendilerini götürüştüğümüz Dardace'e yerleştirilerek, çocukların 4 yaşındaki Özgür'ün olayı gördüğünü ve bu nedenle şokta olduğunu söylüyorlar."

Her zamanaki gibi darbe çığlıkları atan işkenceciler, diğer yandan korkuları da bir türlü bastırmıyorlar. Gizleme gereği bile duyuyorlar da denilebilir. Çünkü gerçekleştirildiği katliamın hemen ardından, Emniyet Müdürlüğü Telsiz Komuta Merkezinde yapılan telsiz anonslarıyla tüm polislere, "İşe gidip gelirken çok dikkatli olmaları gerektiği ve ekip aralarında, duraklarda bekleyen polisleri alırsanız, gideceği yerlere kadar (gerekiirse ara sokaklara kadar girecek) bırakması" talimatı veriliyor. ②

"Hiçbir şey devrim yürüyüşümüzü engelleyemeyecektir"

Kartal Esentepe'de katledilen Bedri Yağan, Gürcan Özgür, Menekşe Meral, Asiye Fatma Kasap ve Rifat Kasap, devrimcilerin, çeşitli kitle örgütlerinin yer aldığı törenlerle toprağa verildiler.

9 Mart Salı günü Topkapı Kozlu Mezarlığı'nda Bedri Yağan ve Gürcan Özgür için düzenlenen cenaze törenine ÖZGÜR-DER'li aileler, öğrenci gençlik, işçiler ve geçekdön emekçilerinden oluşan yaklaşık 200 kişi katıldı. Cenazede ayrıca İHD üyelerinin yanı sıra çeşitli sosyalist gazete ve dergi taraftarları da yer aldılar.

Cenaze töreninde bir açıklama yapan Bedri Yağar'ın babası Feramuz Yağar bunları söyledi: "Oğlum gözü dönmüş katillerin kurbanı oldu. Olay infazdır. Avukatlarıyla suç duyurusunda bulunacağız. Bedri'nin kolunda ve ayağında kırıklar var. Oğlumda daha önce yakalayıp, işkence ederek öldürmüşler. Yavrumun üzerinde hepsi belden yukarı olmak üzere 29 kursun varası var."

Kırmızı bezlerle sarılarak mezarlara indirilen cenazeler toprağa verildikten

Rize'de saldıran jandarmaya köylüler müdahale etti

Rıfat Kasap, Rize'nin Merkez ilçesi Kurtuluş Köyü'nde Trabzon ÖZGÜRDER'İler, TYÖ-DER'İler, devrimci-demokrat çevre ve köy halkı tarafından düzenlenen törenle toprağa verildi. Cenazenin gömüldüğü köyün giriş ve çıkışlarını tutan jandarma ve polisler, kimliklerine el koyduğu bazı kişileri gözaltına almak isteyince halk tepki gösterdi.

Genazeye gelen herkesin kimliklerinde el koymaya kalkışan jandarmalar tarafından özellikle İstanbul'dan gelen işçilerin, ÖZGÜR-DEĞİRLER'in muhabirlerinden kimliklerinde tören bitimine kadar el konuldu. Tören bitiminde ise İstanbul'dan gelen bir bayan işçi ile Kalkandere ilçesinde öğretmenlik yapan Tekin adlı bir kişiye "emir gidi" bahanesiyle gözaltına alındı. Halkın karış-karışması üzerine, uzun süren tartışmalar sonucu işçi bayanın halka emanet edebilecekleri ama öğretmeni gözaltına alacakları söylendi. Jandarmaların ısrarı üzerine köylüler, öğretmeni bir odaya alarak önünde barikat

**Bedri Yağan ve
Gürcan Özgür,
9 Mart'ta
Topkapı'da
karanfiller ve
sloganlar
eşliğinde
toprağa
verildiler.**

"Her şey birliğimiz, geleceğimiz ve zaferimiz için" diyen Devrimci Sol Güçler, Bedri Yağan ve Gürcan Özgür'ün cenazelerini kendilerine yaraşır bir olgunlukla sahiplendiler.

**Bandırma'da cenazeye engel
kaymakamdan geldi**

Menekşe Meral'in cenazesini Bandırma Kaymakamı ve jandarma Bandırma'ya sokmadı. "Şırnak'ta da görev yaptığını" söyleyenler, cenazelere devrimcilerin ve halkın sahiplenmesini havzede-memislirdi. Cenaze bir gün sonra (10

Mart) Manyas'ta toprağa verildi. Ölüm
Orucu şehitlerimizden Abdullah Meral
yanında toprağa verilen Menekşe Meral,
başta Manyas halkı olmak üzere, Bandır-
ma ve çevre illerden gelen devrimciler,
demokratlar ve kitle örgütleri tarafından
marşlarla, sloganlarla uğurlandı ve dev-
rim andı okıldı. ☀

Anne ve babalarını gözlerinin önünde katledenler, ikilyüzlülükle Sabahat ve Özgür için timsah gözyaşları döktüler.

sonra insanlar, ellerindeki karanfiliyi bırakarak 'Kahrolsun Fağım Yağamın Mücaadelemiz' sloganları attılar. Sloganların ardından tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu ve Devrimci Sol Güçler, yaptıkları bir konuşmayla katledilen devrimcileri sahiplenerek;

"Kontrolleri katliamlarına devam ediyor. Ölüşleri, 12 Eylül sürecini de aşan bir baskı ve terör ortamına ihtiyaç duyuyor. 12 Eylül bile devrimi harekete yüzüğünü engelleyemedi. Devrimci hareket, halkın içinde çok sadıkca, savaş yüzışletti, umudu büyüttüğü düşman korkulu ruyası haline geldi. Kontrolleri yalan ve demagogilerin yanı sıra

okultürdür. Bunun üzerine ne yapacağını bilemeyen jandarma yüzbaşısı, köşü lüferi "Namusum, şerefim üzerine yemin ederim ki başka yere göndermeyeceğim. Polise vereceğim". Polis kim oluyormuş. Polisleri ne mal olduğunu biliyorlarmı? türünden sözlerle di doküman, yavruma başladı. Sonuç alamayacağımı anlayınca bu kez de "çok uzadı arki" diyecek askerlere "kur'an-ı kerim'i" emrini veriyordu. Yüzbaşının tehditleri karşısında geradım atmayan kılız kapının önüne barakok oluşturdular, "Zaten girip içerdeki insanları kalleltiniz. Simdi de burada aynı işini yapmaya çalışıyorsunuz. Bunun altındaki kalkamazsınız" dediler.

Ucuz demagogilerle halkı ikna etmeye çalışan yüzbaşı ve astsubaylar, karşılarındaki insanların bilince karşı koyuşları sonucu geri adım atmak zorunda kaldılar. Üç saat süren tartışmalardan sonra öğretmenin Alay'a köylülerin, ÖZGÜR DER'ilerin ve TYÖ-DE'ilerin refakati ve denetimi altında götürülmesini kabullenmek zorunda kaldılar.

**"And içiyoruz ki,
hepimiz terörist olacağız"**

6 Mart'ta beş devrimcinin katledilmesine tepkiler devam ediyor. 12 Mart Cuma günü, Devrimci Mücadelede İşçiler, ellerinde eski İETT işçisi Rifat Kasap ve Asiye Kasap'ın resimlerini; "Devlet Terörüne Son-Kartal Katliamının Sorumluları Yargılsın" pankartını; "Devlet Terörüne Son", "Yaşasın Halkın Adaleti", "Er ya da Geç Halka Hesap Vereceksiniz" dövizlerini taşıdılar.

İşçiler, arkadaşlarının yunca, çocukları Sabahat edinmek için form doldurduların çocuklar için timsalüğünü söylerlerken, yapamasında "Rifat Kasap yaşamalarının yakın tanınnek dolu yaşam, örnek bin adu terörist ise, biz yand içiyoruz ki, hepimiz

Doğan ve doğacak olan bütün çocuklarımızı 'mükemmel terörist' yapmak için elimizden gelen her şeyi, ama her şeyi yapacağız." diyorlardı.

Yüze yakın kişinin ve ÖZGÜR-DER'li ailelerin katıldığı protestoda, siyasi iktidar İçişleri Bakanı, İstanbul Emniyet Müdürü bu katliamın birinci dereceden sorumluları ilan edildi. Daha sonra protesto "Yargısız İnfazlara Son", "Devlet Terörüne Son" sloganlarıyla sona erdi. ❷

Kürdistan

Direnmek meşrudur

Mesut DEMİREL

Oligarşi Kürdistan'da terörün yayarken, bu saldırı ve katliamlar karşısında durup beklemek düşülmüştür. Kontrgerilla saldırılarına karşı bir barikat oluşturulamaz, alternatif bir politika belirlenmezse halk yıldırmaları ve sindirilmesi artarak sürer. Bu gerilim ve kabullenme kontrgerillanın yeni saldırılarına da yol açacak ve halkın morali her geçen gün daha da bozulacaktır. Öncelikle kontrgerilla karşı bir direniş politikası belirlenmek zorundadır.

Sadece durum tespit yapmak, saldırıları boyutunu anlamak yetmez. Bugün herkes bu katliamlar ve saldırılar arasında devlet güçlerinin olduğunu adı gibi biliyor. Tespit ve teklif sürsün yeter. Zaten kontrgerillanın yaptığı saldırıları bir üstlenmediği kayıdır. Bilinçli birakıldığı izlerle saldırıların adresini gösteriyor. Son Elazığ katliamında bu çok açık görülmüştür. Sorun artık bu saldırılar karşısında yakınlıkta değil, ne yapılabileceği ve püskürtüldüğü kontrgerillanın tecrit edilmesi noktasında düşülmektedir. Caresiz ve ne yapılabileceğini bilmez değiliz. Oturup beklemeyiz. Ya da sadece açık yakkamak da yetmez. Yağdır. Yapılabilecek çok şey olduğunu düşünülüyor. Bunu yapamazsak sadece seyrir oluruz. Devlet güçleri de bunun işidir.

Kontrgerillanın Elazığ'da iki insanı katletmesinin ardından, Dersim ve Elazığ'da halkın kontrgerilla olan tepkisi açığa çıkmış ve işte seilin önemi daha iyi anlaşılır olmuştur. Anında o tepki tüm Kürdistan çapında da görülmüştür. Kürt halkı her gün kontrgerilla saldırılarını etkide, kemine hissetmektedir.

Böylesine saldırı ve katliamların yapıldığı Kürdistan'da bu katliamlar "sırf mücadelenin sonucu" denip kamsınamaz. Mücadelenin gelişmesinden ürken oligarşi, halkları bugün katliam politikaları, kontrgerilla saldırıları ile susturmak istiyor. Bu yanlış kontrgerilla saldırıları sırf mücadelenin gelişmesi içinde görülmeli ama kamsınamaz olmalıdır, doğal görülmelidir.

Yine kontrgerilla saldırıları boyutlanmaz, bunda şimdiye kadar ciddi bir politika oluşturulmasının payı da büyüktür. Evet, ciddi politikalar üretilebilir ama atılabilir, bu saldırıların önüne barikat kurulabilir saldırılar geri çekilebilir, kitle pasifasyonu bu noktaya gelmez. Saldırıların günlük olayı haline getirilmeli, halk "alıştırılmış"tır. Neredeyse değiştirilemeyecek bir yazgı gibi görülmeye başlanmıştır.

Bugüne kadar kontrgerilla karşı nasıl bir politika oluşturuldu sorusuna cevap bulamıyoruz. Barışınan kontrgerilla saldırılarına karşısında halkı direndirecek politikalar üretmeli, birçok yerde katliam ve saldırılara karşı bir dayanışlı yaratılmalıdır, katliamların önüne bile salıplenebilir. Kendiliğinden ve işi oluruna bırakmak ayıptır. Halkın tepkisi örgütlenip sürkeli bir tepkiye ve direnişliğe dönüştürülmeli, var olan potansiyel her seferinde harcansın gitmiş. Halkın örgütlenip direniş dönüştürülmesinin tepkisini ve öfkesini kontrol altına almakta devlet hiç de zorlanmamıştır.

Kürdistan'da bu hıza direnme mantığını verme ve halkı böylesi meşru bir direniş etrafında örgütlenme temel gerektir. Özellikle faşist saldırıların yoğun olduğu 1980'li yıllarda, devrimci hareket halkı faşizme karşı silahlınamaya çağırması ve somut adımlar atabilmiştir. Önemli de "Halkımız Faşizme Karşı Silahlan" çağrısı anlamıdır. Bugün de Kürdistan'da halkın silahlı direnişini halkı örgütlemek zorundadır.

Kürt halkı katliamların saldırılarına karşı direnmesi meşru ve zorunlu olduğu kavratılmalıdır. Kontrgerilla saldırıların ancak böylesi bir bilinçle geri çekilebileceği açıktır. Halktaki bu potansiyeli görmek ve potansiyeli açığa çıkarıp örgütlemeler öncelikli işimiz olmalıdır.

Halkta var olan tepki ve ortaya çıkan potansiyel az değildir. "Can güvenliği" talebiyle yola çıkmak, "Katillerden Hesap Sorulsun" çağrısı ile halkın bu haykırışı sahiplenilebilir ve halkı bu süreçte katabiliriz. Kısaca bu saldırı ve katliam politikası boş çıkarmak işi her tir arazı ve yöntemle başarmaya hakkı bugün meşru ve doğal bir hak tır.

Kontrgerilla devlete ödeyememiştir ve artık kendini gizleme dişi bir sorunu yoktur.

Kürdistan'da kuralsız ve kirlil bir savaş sürerken, mücadele de kendi hukukunu ve meşruluğunu ortaya koymalıdır. Oligarşinin hukuk-suzluğunun meşru olduğunu bir yerde, direnme meşrudur. Ve direniş her yerde yayılmalıdır. Hesap veren değeri hesap soran olmalı, halk sahiplenmelidir.

Direnmenin ve mücadelesinin emsali meşruluğu halkı verimlidir. Kontrgerilla uskun insanları, boğalması, işsiz ve susturulmuş şehirler istiyor. Bunlar olmalı ki, gece yarısı kapıları çalıp kaçırılmalı, katliamlar, daha kolay yapılabilsin.

Kaplımları açmamalıdır. Keşfi güzelliklere karşı direnmesi, güzelliklerde dayansağı göstermelidir. Ve en önemlisi de kontrgerilla karşı halkın örgütlenmesi yaratılmalıdır. Halk örgütlenmezse örgütlenmeyecektir. Örgütlenmiş olduğunda saldırılar halkı bunaltacak ve dağıtacaktır. ②

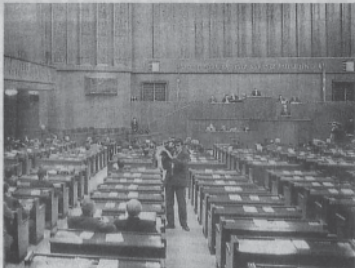
Kontrgerillanın araştırılmasına yasak

Olağanüstü hale devam

Oligarşinin siyasi gündemi toz duman içerisinde, karma karışık. Bir yandan Newroz doğayla devlet teyakkuz haline geçerken, kimin Newroz kutlamalarının yapılması taraftarı olduğu, kimin karşı çıkıp engelleyeceğine dediği netleşmiş değil. Newroz kutlamaları genetik şekilde olsa da devlet nezdinde yasal mı, değil mi sorusu henüz cevap bulmuş değil. İçinde tebliği ki Osmanlı oyunları dönebilir, herçen seneki gibi önce yasalsıdır, geçen kutlayabilir denilip, ardından tebli kuyumları da gelebilir. Diğer yandan Meclis'te soru önergelerin oynanması, bu oylamalarla çıkan kavgaya ve gürültüye, Yüce Divan'da yargılanan ANAP'lılar, kontrgerilla tartışmaları ve yine Meclis gürültülerinde arasında yolsuzlukların ayıyık çıkışı, hükümet içerisindeki çekişmeler ve tartışmalar burjuva siyasetçilerin arasında tam bir tepişmeye getirirken, Kürdistan'da Olağanüstü Hal'in uygulanmasına karar verildi.

Olağanüstü Hal'in uygulanması kararı her zamanki sürecini izledi. Karar ilk önce MGKN'ın Cumhurbaşkanlığı'nın hazır bulundurulduğu önceden herkesin bildiği ve beklediğine kısa görüşmelerden sonra alındı. Söz sahibi MGKN'ın üyeleri ve hükümet üyelerine aslında görüşüne katılmak ziyade, bunun üzerine 4 Mart'ta toplanan Bakanlar Kurulu da bapta Cumhurbaşkanı olmak kuguluya MGK kararlarına "evet" dediler. MGK, Elazığ kapsam dışı bırakılın, Bitlis Olağanüstü Hal kapsamına alınmış demiş ve onlar da noktasına virgülece dokunmadan bu doğrultuda karar aldılar. Emir yüksek yerdendi. Konu Meclis'e havale edildi.

Parlamentarlerin ülkenin bu önemli sorunuyla fazlası bir ilgileri yoktu. Onlar ne bir siyasi misyonun görevlileriydi, ne de memleket aşkına bu vazifelerini yerine getiriyorlardı. Bütün uğraşları birbirlerinin aynısını kuyraklaşmış olduğu için, o gün Meclis Adale Bakan Seyfi Oktay'ın yerinden nasil edilmesi gerektiği üzerine yoğunlaşmış. Meclis oturumu, bu tartışma zümresine seyrederken sıra kaplımlarına varmaları, karşılıklı küfürlemler, konuşan milletvekillerinin susturması, işip kaçmaları, sonunda salonu terletmelerle gece yansıncı çoktan geçmişti. Sıra Olağanüstü Hal'in uygulanmasına geldiğinde konuşan onunla ilgilenenleri halli yoktu, ANAP milletvekilleri "Seyfi Oktay" tartışmaları yuğünden Meclis'e terk etmiş olduklarından oylamaya katılmadılar. Bir-iki konuşmadan sonra parlamentarlerin büyük çoğun-

MGKN'IN "ONAY" MECLİSİ: Havaya halkın alkışı, tesli-miyetleri elleri. Aslında görüşme de iki el havaya kalkıyor.

luğu MGKN'ın istemi doğrultusunda ellerini havaya kaldırdı ve böylece Olağanüstü Hal bir kez daha uzatılmış oldu.

Meclis, Kürt halkına bir kez daha Olağanüstü Hal'e eziyetlerini çekmeye, onca baskı, yasak ve katliamların, işkence ve keyfi uygulamaların altında yaşamaya devam edecekleri kararını onayladı.

Kontrgerilla
Tartışmalarına Yasak

İster muhalefet milletvekilleri, ister iktidar partisi milletvekilleri olsun Olağanüstü Hal'in uygulanmasına tartışmaya bile gerek görmeğinizi parmak kaldırırlarken, sıra kontrgerilla tartışmalarına gelince, "zihir gühnahtır, çarpılarsın" deyip bütün tartışmaların önünü kestiler, kontrgerillanın araştırılmasını istemeyenlere net bir "hayır" cevabı verdiler. Nelerine gerek, tehliki bir konuyu onlar için. Yukarıdan "Burunuzu sokmayın işimize" diyorlardı.

Kontrgerillanın soruşturulması önergesi SHP içinde engellenmişti, ancak bu kez bir bakış kanalları tartışma istemekte Meclis gündemine geldi. Refah Partisi'nden Hasan Mecazı ve arkadaşları, Şımk başmış milletvekili Mahmut Alınak ve arkadaşları tarafından ayrı ayrı verilmiş ve daha sonra birleştirilen kontrgerillanın soruşturulması yönündeki önerge Meclis tarafından reddedildi. RP ve CHP'nin önerge lehine görüş bildirdiği oylamada, DYP, ANAP, MHP ve SHP milletvekilleri "hayır" oyu kullandılar. SHP kendine güvenemediği için önerginin reddedilmesini yönünde grup kararını çıkarmasına karşın, 5 milletvekili lehte oy kullandı. Oysa muhalefetten hem SHP, hem de DYP kontrgerillanın soruşturulması yönünde görüş bildiriyorlardı. Şimdi iktidar koalisyonu, ANAP muhalefet-

teyken verilen sözler değil, iktidarın gerçek sahipleri tarafından gönderilen talimatlar önemiylidi. Buna göre hareket etmekte tereddüt göstermediler.

RP milletvekili Hasan Mecazı, Meclis'e konuşuya ilgili yaptığı konuşmada: "Meclis'i Zincirbozan'a, Yassıada'ya götürmek mekanizmadan bahsediyoruz. Bu Meclis, MIT, Genelkurmay ve MGK'yı sorguladığı gün, millet Meclis'i olduğunu ispat etmiş olur."

"Demirel RP genel görüşme istedik, kontrgerilla ile ilgili bize haber gönderdiler, bu işleri kurcalamaya, diye" diyerek kontrgerillanın hükümet karşısındaki gücünü anıltıyordu. Demirel "herhalde şimdi Sayın Demirel'e de. İnönü'ye de birileri haber yollamışlar ki, onlar da kurcalamayı diye bugünün muhalefetine haber yolluyor ve kendi gruplarını baskı altında tutmaya çalışıyorlar." diyor. Ardından kontrgerilla ile ilgili pek çok soru soruldu. Ancak buna ne iktidar partilerinin birinin, ne de önergeye hayır oyu veren partilerin birinin cevabı bekleniyor. Sıgular şüphelerin telaşından alelacele önergeyi reddederek konuyu kapatma yolunu seçiyorlardı.

İsmet Sezgin'in ağzından dile gelen "Devlet adam öldürmek işi neden örgüt kullanışın? Yaparsa kendi yapar. Ama Türk devleti adam öldürmez" mantığı, gerekçe onların curesizliği sergilemekten başka bir iş yaramıyor. İçine düşükten açmaz olan kancelerine ile veren sözleri sarf etmeye zorluyor. Devletin polisleri, kontrgerillanın, özel timleri, hava kuvvetlerinin, kara kuvvetlerinin her gün yeni bir katliam ve cinayet gerçekleştirdiği yerde, "Devlet adam öldürmez" diyen "kızca" partisinin yanında, devlekunun tutusunu gayet saf ve temiz kalıyor. ②

Elazığ'ı kontrolüne tepkiler devam ediyor

Kontrgerilla lanetleniyor

Avukat Metin Can ve Doktor Hasan Kaya'nın kontrgerilla tarafından kaçırılma katledilmesi tepkiler sürüyor. Elazığ ve Tunceli'de liselelerde boykotlarla birlikte protesto yürüyüşleri yapıldı. Adana ve Ankara'da çeşitli demokratik kitle örgütleri basın açıklamalarıyla kontrgerilla'yı protesto ettiler. Hozat'ta yürüyüşlere lere polis saldırdı, 18 kişi gözaltına alındı.

Hozat'ta Halk Yürüdü

Tunceli'nin Hozat ilçesinde protestolar 3 Mart günü Devrimci Sol'un katliamla ilgili yayınladığı bildirle ile başladı. Kontrgerilla cinayetlerinin teşhir edilip lanetlendiği ve hesabının sorulacağına ilişkin açıklamada "Susmak Onaylamak" başlıklı bildiride Hozat halkı eyleme geçmeye, tavır almaya çağırdı.

Ertesi gün Hozat'ta bütün esnaf kenek kapayarak katliamı protesto etti. Kenekleri indiren esnaf, "Bize, Metin Can ve Hasan Kaya'nın kontrgerilla tarafından öldürüldüğü ve buna tepki göstermemiz gerektiği" anlatıldı. Aslında böyle anlamlar keneklerimiz katliamla ilişkilendirilmez. Çok iyi. Hiç almazsa ne yaptığımızı bilecek yapmış oluyoruz." dediler.

Aynı gün milislerin ve DLMK'lıların öncülüğünde bir yürüyüş yapılarak katliamı protesto edildi. Yürüyüş boyunca "Kahrolsun Kontrgerilla", "Katiller Bulunsa Hesap Sorulsun", "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Yürüyüş, Atatürk Meydanı'nda oturma eylemine dönüştü. Oturma eylemine polisler, özel timler ve jandarmalar saldırdı. Cop ve dipkilerle gerçekleşen saldırıda yaralanmalar oldu ve 18 kişi gözaltına alındı. Buna karşın eylem sokaklarda sürdü. Devlet güçlerinin Hozat halkına vermek istediği gazdağı boşa çıkarıldı. Gözaltına alınanlar geçeyarısı serbest bırakıldı. Gözaltına alınanlar arasında lisede boykot katılan bir öğretmenin yanında, Hozat Belediye Başkanı Celal Doğan da vardı. Celal Doğan yürüyüşü organize et-

mekle suçlandı.

Bu sırada Hozat'ta bulunan üç lise ve bunlara bağlı ortaokullarda boykot uygulandı. Boykota katılan öğrencilerin bir kısmı yürüyüşe giderken, bir kısmı okulu terk etti. Okula kalan öğrenciler ise, dersleri boykot ederek katliam karşı tepkilerini dile getirdiler. Boykot esasında okul yöneticileri ve bazı öğretmenleri eylemi engellemeye çalıştırlarsa da başarılı olamadılar.

Kandiyale giriştiği yürüyüşlerden 45 yaşlarında bir kadın bize şunları anlattı:

"Sabah saat 10.30 sıralarında, Hozat meydanında yürüyüş olduğunu duydum,

HOZAT: 4 Mart günü Hozat'ta esnafın kenek kapayıp okullarda boykot uygulandı, sokaklar "Kahrolsun Kontrgerilla" sloganlarıyla inliyordu.

slogan sesleri buraya kadar geliyordu. Ben de gittim, orada benim evlatlarım vardı. Tabii ki ben de gitemedim. Herkes 'Kahrolsun Kontrgerilla' diye slogan atıyordu. Çok güzel oldu. Sonra alkış çalmaya başladılar, ben de çıldım. Polisler saldırdılar. O kırmızı suratlılar da vardı (komando timleri, bn). Hiç insana benzemiyorlardı. Benim kız saldırmışlar, küfür etmişler. Çocuklarımızı nasıl döveler. Benim canım devrimcilere kurban, ne zaman yürüyüş olsa yine giderim. Birde-ye kadar biz bu devletten çok çektik. Halâ da çekiyoruz. Bizim avukatımız, doktorumuz vuruluyor, sonra da kontrgerilla yok diyorlar."

Kontrgerilla halkın her gün artan tepkisi, yücunlaşmış mücadelesi karşısında bir kez daha yenilecek, suçlarını gizleyemeyecektir.

Elazığ Atatürk Lisesi'nde Boykot
Elazığ Atatürk Lisesi'nde 26.2.1992 günü kontrgerilla cinayetlerini protesto için DLMK'lıların öncülüğünde boykot gerçekleştirildi. Boykot sonrası öğrenciler SHP'de açık grève'inde bulunan aileleri desteklemek için ziyaret ettiler.

Boykotun %70'lik bir katılıma geçmesi, Elazığ halkının cinayetlere sessiz kalmaması eklekinde okul idaresi telaşa kapıldı. Boykotun ardından öğrenciler okul idaresine çağrılarla tehdit edildi. Müdür Mehmet Efe, öğrencilere "Siz anlaşıyor musunuz? Kaçırılan insanları akrabalarınız olsa da sizler okula gelmek zorundasınız. Allah'ın verdiği canı Allah alı, size ne? Okula polisler gelip ifadele rinizi alacak. Onlara yardım edin. Elebaşın kim onu söyleyiyor. Size yardım edile, siz bir şey yapmayacaksınız." dedi. Bu tehditlere rağmen DLMK'lı öğrenciler boykotu sürdürdüler.

Ankara'da Basın Açıklaması

ÇHD ve Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından oluşan bir grup avukat 3 Mart günü Ankara Adliye Sarayı önünde bir basın açıklaması yaptı. 27 Şubat'ta ÇHD Genel Merkezinde bir araya gelen çok sayıda avukatı adliyenin önünde sembolik bir cenaze töreni için karar almıştı. Ancak on çağırması yeterince yapılmayarak eylem, Adliye Sarayı önünde basın açıklamasıyla sınırlı kaldı. ÇHD Genel Başkanı Şanal Saruhan kısa bir konuşma yaptıktan sonra katılımla ilgili olarak hazırlanan özel sayı avukatlara dağıtıldı.

Adana'dan Tepkiler

28 Şubat'ta İHD Adana şubesinde bir araya gelen çeşitli demokratik kitle örgütleri yaptıkları basın açıklamasında cinayetler karşısında kamuoyunu duyarlı ol-maya çağırıldılar. "Bu da diğer cinayetler gibi faili devlet kalacaktır." dediler.

1 Mart'ta ise ÇHD üyesi 15 avukat Adana Adliyesi önünde bir basın açıklaması yaptılar. Cinayeti kinayan avukatlar, "Susmak onaylamak" dediler, olay karşısında sessiz kalan Adana Barosu'nun knadılar.

Adana'da TÜM BEL-SEN, TÜM RAY-SEN, SAĞLIK-SEN, EĞİT-SEN, EĞİTİM-Sİ, MADEN-SEN ve TÜM SAĞLIK-SEN ise 8 Mart'ta yaptıkları bir basın açıklamasıyla katliamı protesto ettiler. Ⓢ

Savaş uçakları köyleri bombalıyor

Van (Kurd-Ha): *Bittis'in Güroy-mak ilçesine bağlı bazı köyler TC'nin savaş uçaklarının havadan bombalandı.*

1-2 Mart günü Güroy-mak ilçesi-nin Zehni, Zirek, Selek, Akbır ve Avuç köylerine ait yayla evleri uçaklar tarafından bombalandı. Bombalama sonrasında sürülerinin başında olan Hamit Ocan ve Mehmet Kayalar isimli cöbanlar yaşam-larını yitirdiler. Olay basında "PKK sığınacağı bombalandı: 5 ölü" şek-linde verildi. Ⓢ

Tunceli polisi Avukat Ali Demir'i tehdit ediyor

1972'den beri avukatlık yapan ve devrimcilerin davalarına bakan avukat Ali Demir, 27 Şubat'ta Elazığ'da kaçırılıp öldürülen Avukat Metin Can ve Doktor Hasan Kaya'nın cesetlerinin bulunduğu Dinar Köprüsü civarına getirildiğinde, orada hakim gözü önünde Tunceli Terörle Mücadele Şubesi Şefi Hasan ... isimli Polis Komiseri tarafından tehdit edildi.

Ali Demir daha önce 17 Şubat'ta Nevşehir Cezaevi'ndeki firarı ile ilgili ola-rak sorgulanmak üzere kafasına torba geçirilerek kaçırılmış, sorgulanıp ölümle tehdit edildikten sonra ile a yakılan bağlı olarak yoli kenarına bırakılmıştı.

Kontrgerilla ve şefleri demokrat ve aydın kesimin sesini kesmek, halktan ve halkın mücadelesinden yana tavır almaları engellemek için aydınları saldırdı. Ali Demir'e yönelik tehdit ve saldırılar nedeni budur. Ali Demir, kendisine yönelik saldırı ve tehditlerin yeni olmadığını söyledi. Tunceli'de gerçekleşen gözaltı olayları sırasında gözaltındakilerle görüşmek üzere gittiğinde de, sık sık Si-

yasi Şube Şefi Hasan ... tarafından ha-karete uğradığını, bu polis şefinin kendisine sürekli çıkıştığını ve oraya gitmesinden rahatsız olduğunu belirtti. Ali Demir, "Çünkü bir şeyleri gizleme ihtiyacı duydular. Daha sonraki olaylarda bu durum boyutlandırıldı. Tuncelliler otobüsünün yakılması olayında, oyal yerine gittiğinde aynı polis şefi oradaydı ve bana yaklaşıp, 'Senin soluğunun bile peşindeyiz. Senin beni kıracağı' diyerek tehditler savurmuştu." dedi.

Ali Demir, Metin Can ve Hasan Kaya'nın bulunduğu Dinar Köprüsü'nde de kendisine yönelik tehditlerin olduğunu, "Bu insanları sen öldürdün, hukukcular öldürdün, Tunceli halkı öldürdün" denildiğini belirtti. Polis Şefi Hasan'ın benzer tehditlerini cenaze töreni sırasında halka saldırdığını kendisine yönelik olarak yirelediğini belirtti. Ali Demir, kendisine herhangi bir şeyin olması durumunda sorumluluğu polis şefi Hasan ve Tunceli Emniyet Müdürü'ne ait olacağını söyleyerek şöyle devam etti.

Av.
Ali DEMİR

"Böyle bir ülkede kimsenin can güvenliğinden bahsedilemez. Ayrıca kontrgerillanın faili belli cinayetlerinin üstünün örtülmeyeceği gömülmüldü. Kontrgerillanın kanlı eylemleri her gün daha da yaygınlaştı. Her gün yandan kontrgerilla gizleniyor. Halkımız kontrgerilla'yı yabancısı değildi. Halka ve devrimcilerle saldıran kontrgerilla kendi sonunu da hazırlıyacaktır. Tanrıhe halkı dümanı hiç kimse halkın adaletinden kurtulamaz-mıştır." Ⓢ

Diyaarbakır Cezaevi'ndeki işkenceler ve bir tutsağın ölümü

"Cezaevlerinde reform", çılgınlığının arttığı günlerde, cezaevlerine yönelik saldırılar da yoğunlaştı. 12 Eylül aratmayacağı nedai yoğun bir saldırı kampanyası sürdürüldü. İktidar sahipleri ne kadar "demokrasi" derse derse, her gün cezaevlerindeki saldırıların örneklerinin kamuyu önüne çıkmasını engellemiyorlar. Bunun en son örneği Diyaarbakır cezaevine yaşananları oluşturmaktadır.

6 Mart 1993 günü Diyaarbakır koğuşunda Sinan Er isimli "İtirafçının" ölümü Diyaarbakır 1 Nolu E Tipi Cezaevi geçreğinin bütün çıplaklığına ortaya koydu. Sinan Er ölümüne tanıklık yapan Riyad Ahmet Hasan kamuyuna yaptığı açıklamada Riyad'lığının nasıl işletildiğini, neler yaşandığını anlatırken şunları söylüyor:

"Ben bundan bir süre önce (yaklaşık iki ay kadar) Pısmanlık Yasası'ndan yararlanarak amacıyla bulunduğum siyasi koğuşun itirafçılarının koğuşuna (3 koğuş) geçtim. Amacım devletin çıkardığı Pısmanlık Yasası'ndan yararlanmak, dışarı çıkmaktı. (...) Benden önce siyasi koğuşlardan itirafçı koğuşuna gelmiş olan ve Pısmanlık Yasası'ndan yararlanmak isteyen birkaç insana her gün, eskiden beri orada bulunan itirafçıların tarafından işkenceler yapılmaktaydı. Sonra da onlerine konan yalanlarla doğrudan iftilleri alınıyordu. (...)

"Bizlere işkence zorunlu söylettiler istenen kendilerinin hazırladığı ifade tam bir komploydü. İfade, bizlerin siyasi koğuşlardan bilimsel bir şekilde oradaki yöneticiler -ki birkaç isim de veriliyor- tarafından itirafçıların öldürmek için gönderildiğini iddia edildi.

"İtirafçı koğuşundaki bu uygulamalarından haberdar olduğum gibi düş güvencikleri subay ve askerlere de haberdar ve onların bilimsel dahil edildi. Yine ifade taraflarından birkaç tane sustalı bir kaç itirafçılara verildi. Bu bağlamda da bizlerin oraya sokulmuş çekim ifade düzenlemeleri..."

Riyad Ahmet Hasan cezaevinde itirafçıların nasıl kullandığını da anlatıyor:

"Özellikle işkence yapılan bizlere 'Dışarı operasyonlara çıkıp, qerillaları ve yurtseverleri öldürmezseniz biz

sizleri öldürürüz.' diyorlardı. Zaten kendileri her zaman dışarı çıkıp kontrol etmeleri gerekçesiyle yorlardı."

Bu gerekçe sadece Riyad Ahmet Hasan'ın "İftidaları" değil. Cezaevi tutuklu temsilcilerinden Bedrettin Kavak ve A. Hakim Güven, 8 Mart 1993 günü kamuyuna yaptıkları açıklamada benzeri şeyleri söylüyorlardı.

"Özellikle 'Pısmanlık Yasası'nın yeniden yürürlüğe konulmasından beri, buna yaşam buldurmak amacıyla mahkemeye, cezaevi idaresi ve cezaevi görevlilerinin sorumlu subay ve askerlerin işbirliği halinde bir tutsaklara yönelik itirafçılığın zorla dayatma uygulamaları büyük bir hız kazanmıştır. Mahkemeye çıkarılan istisnasız bütün tutsaklara mahkemeye heyetleri tarafından itirafçılık dayatılmakta, bunun kabul edilmemesi durumunda ise tutsaklar mahkemeye alınarak altımtak ve bundan sonraki uygulamaya askere havalı edilmektedir. Yine, bu itirafçılara mahkemeye koridorlarında sloganlar atılarak tutsaklar tahrik edilmeye ve provokasyona getirilmeye çalışılmaktadır."

"...İtirafçılar penecelerle çıkarak 'Kahrolsun PKK' diye sloganlar atarken, askerler de cezaevi avlusunda hemen her gün 'Türk-Kürt kardeşler, PKK kalışlar' şeklinde sloganlar atılmaktadır. Ayrıca askerler bu 'eğitime' tahliye olan itirafçılar da katılmaktadırlar."

Bedrettin Kavak ve A. Hakim Güven bu provokasyonlara örnek de sunmaktadı. Anlatılanlar şöyle:

"Cezaevi İkinci Müdürlüğü Zeki Hıran, cezaevi düş güvencilerinin sorumlu uzun boyu, sarıngın, üç parçılı bir subay ve itirafçılardan Alaattin Kanat, İdris Ahmet ve Ramazan adındaki bir cezaevinde bazı tutsakların öldürülmesi için Ahmet Özgün adındaki genç bir itirafçıya sustalı bir birkaç yanzek hırim kaldığına koğuşlara gönderilmeleri. Yapılan plama göre, yüzlerce asker 'arama' adı altında gelip, işkence yapacak, ortalk karacak ve o esnada birkaç kişiye beşirlerken arkadaşları varak askerler tarafından kurtarılacak. Bu plan olduğu gibi uygulandı ve 'arama'da maske tatarak Suriye'deki bir ügmadı adlı itirafçı da getirildi. Ancak verilen canlık göreviden vazgeçen Ahmet Özgün 'arama', işkence

Diyaarbakır Cezaevi'nde Sinan Er'in işkenceyle ölümü iktidardan cezaevleri politikasının bir yansımasıydı.

İşte iktidardan cezaevi geçreği, işte "cezaevi reformu",

işte Pısmanlık Yasası ve işte

kaşbedecek olanların çaresizliği.

esnasında İdris Ahmet tarafından keşirtilmesine rağmen bunı yapmadı. Böylece işkence daha yoğunlaştı. Ve daha sonra koğuş terk edildi. Öldürme için görevlendirilen itirafçı Ahmet Özgün'e, öldürecek isimler olarak A.O, H.G, İ.B ve B.K venilmiştir. Bu durum bizzat Ahmet Özgün'ün açıklamasında mevcuttur. Zaten 3 Şubat 2001 'arama' bahanesiyle yapılan işkenceler işkence subayın askerele 'Ben size yöneticileri göstericem, işlerini bitirin.' demesi de bunu doğrulamaktadır."

SALDIRILARIN SONUCUNDA BİR "İTİRAFÇI" ÖLDÜRÜLDÜ!

Pısmanlık Yasası'ndan yararlanarak amacıyla itirafçı koğuşuna giden Sinan Er isimli Müşli bir genç itirafçı tarafından öldürüldü. DGM bunı "Beyin kanaması sonucu öldü" şeklinde açıkladı. Oysa Riyad Ahmet Hasan'ın anlatımına tartışmaya ayırmayacak kadar açık.

"Bizler gibi Pısmanlık Yasası'ndan yararlanmak için ailesi tarafından itirafçı koğuşuna gönderilen Sinan Er adındaki genç insana da işi ölümünden 4 gün önce o koğuşa getirilip aynı yöntemler uygulandı, yoğun, vahşet boyutlarına aşan işkenceler yapıldı. Ona da aynı şekilde kabul ettirildi. Ancak yapılan bu işkenceler sonucu Sinan Er 6 Mart 1993 günü öldü. Sinan'ın öldüğü gün bir kısım arkadaşlar henüz yeni işkenceden çıkmış, bir kısmı da halen işkence altındaydı. İdare cansezi almayla geldiğinde bizler de bu fırsattan yararlanarak, 6 kipi o koğuşun çıkıp. Koğuşun çıkmadan önce bize Sinan'ın ölümünü üstlenmemiz için de işkence yapıldı. Bu defaki senaryo 'örgüt taraflarından itirafçıların öldürmek için gönderildiğini, ancak o koğuşa gidince bundan vazgeçtiğimiz' yine örgüt taraflarından aynı amaçla gönderilen Sinan Er tarafından vazgeçtiğimizden dolayı teahit edildiğimiz ve bu nedenle Sinan'ın öldürüldüğümüz' şeklindeydi. İdare ifademizi dışında, bunları söyleyememiç dayattı. Çıkmadan önce kabul etti. Ancak o koğuştan çıktıktan sonra, her şeyi öldüğü gibi, doğru bir şekilde müderrir anlatıldı. Vücudumuzdaki işkence izlerini gösterdik. Beş arkadaşımız Hizbullahçıların kaldığı 38 koğuşa giderken ben de tekrar siyasi koğuşlara döndüm."

"İşkenceyi yapanlar, Sinan'ı öldürülen ve iftadeyi düzenleyen şunlardır: Ahmet Tosun, Mustafa Güneş, Zeki Çoban, Adnan Kök, Ramazan Paksoy, Kazım Paksoy, Halit ve Vahap."

"Polis sorgusu odalarına taş çıkartıcısına yapılan bu işkencelerle -zaten bu itirafçı unsurlar polis sorgusundaki işkencelere de katılmaktadırlar- çeşitli komplo teorileri üretilmeye ve bu tutsakların üzerinde oynamak istenen oyunlar yaşamaya çekilmeye çalışılmaktadır. Yapılan bu işkencelere ilgili olarak oradan çıkan bazı insanları cezaevi müdürlüğü, savcılık, DGM ve Olağanüstü Hal Bölge Valiliği suç duyurusunda bulunan dilekeler yazmalarına karşın, işkencelerin huzun bir şey kaybetmeden devam etmiştir." diyor Bedrettin Kavak ve A. Hakim Güven'in sözlerini tamamlamasına Riyad Ahmet Hasan yapılan işkence türlerini anlatıyor.

Bu işkence türleri içerisinde kaç dayak, kabloyla dövmeye, vucuda iğne batırma, el ve ayak tırnaklarını mengenele sıkıştırma, soğuk su dökmeye, el ve ayakları vucuda vucuda yere vurma, göğzine parmak batırma, vucuda yakma, kulağı, burnu ve göğüs kısmını tırnakla ezmeye, tecavüz ve daha birçok sayılabilir.

İşte iktidardan cezaevi geçreği, işte "cezaevi reformu", işte Pısmanlık Yasası ve işte kaşbedecek olanların çaresizliği

Divriği'de dağlar bombalandı

1.5 ay kadar önce Sivas'ta Divriği ilçesi çevreleyen Güneşli, Yılanlı, Beydağı ve Yama dağlarından iddetteli patlama sesleri duyulmuştu. Divriği merkezinde bulunan esnafın, öğrencilerin, memurlar, halk bulundukları yerlerden kendilerini dışarı atkılarında patlamaların nedenini araştırmaya başladılar. Patlamaları birlikte uğlaşan jet sesleri onlardan patlamaların marifetinin bu uçaklar olduğu kanısını uyandırdı.

Divriği merkez ve köylerinden olduğu kadar Kangal ve Zaz'ın bazı köylerinden de duyulan patlamaların sebebi hala gizli tutuluyor. En ufak bir olayda hemen basın açıklaması yapan valilik ya da jandarma komutanlığı, bu konuda en ufak bir açıklama yapmaktaki gibi, anlaşıldığı kadarıyla çok muhtarların da açıklama yapmalarını için baskı uygulanıyor.

Bombalamaların söz konusu olduğu daha içerisinde kalan Güneşli, Yılanlı, Beydağı ve Yama dağları ve çevrelerinde Devrimci Sol gerillalarının faaliyet yürüttükleri bilinir. Bir süre önce de bu çevrelerinde bulunan Bepinar nahyesine bağlı köylerde Devrimci So'a yönelik operasyonlar yapılmış, bazı köylerde Devrimci So'a 'yardım ve yataklık' yaptıkları gerekçesiyle gözaltına alınmışlardı. Aynı zamanda Malatya ili ile de sinirli olan bu yörede, patlamaların olduğu sırada Devrimci Sol gerillalarının Malatya'ya geçip yaptıkları bilinir. Pek çok Kürt ve Alevi köyünün de bulunduğu bu çevrede ve Zaz'ya bağlı köylerde daha önce özel tim ile Devrimci Sol gerillaları arasında çatışma çıkmıştı. Bunun üzerine devlet güçleri buraya özel bir önem vermiş ve güç yığmıştır.

Devlet, devrimci mücadelelerin hareketlenmeye başladığı her yerde olduğu gibi Sivas'ta da terörü önüyor. Daha önce gerilla ile ilişkileri olduğu gerekçesiyle bazı köylerin boşaltıldığı Sivas'ta, geçmiştir günlerde de kontrolüne açıkla çoksa ortasında gös-

teriler yapıp, yol kesteli, insanları sorguladı.

Divriğiller bombalamalar ile ilgili olarak gazeternize şunları anlatıyor:

Cem Olgun (Divriği Lisesi Orta Bölümü 3. Sınıf Öğrencisi): "Tam olarak tarihi hatırlamıyorum. Patlamaların olduğu gün anılabiliyorum. O gün dersimizi işiyorduk. Birden büyük bir patlama oldu. Bu bunu demir çelik fabrikasında dinamik patlaması şeklinde yorumladık, ancak çok şiddetli idi. Patlama sonrasında birkaç arkadaşımız battı. Yaklaşık yarım saat sonra ise daha şiddetli bir patlama oldu. Bu kez arkadaşlarımız arasında ağırlayanlar oldu. Ardından panik içinde sınıftan çıkmaya başladık. Öğretmenimiz bize sınıftan çıkamamızı söylemesine rağmen kendi de çıktı. Dışarı çıkamıyızda okulun bazı camlarının kırıldığını gördük. Patlamadan önce uçak sesleri vardı."

Divriğiller olay günü şaşkınlık ve panik yaşadıklarını anlatırlarken, Divriği köylerine ulaşılmıştı özellikle muhtarların olayı gözlemeye çalıştıklarını görüldü. Köyüler anlatılmakta çekiniyorlardı. Yine de bizim ısrarlarımız sonucu hemen hepsi patlamaların söz ettiler. Sırcalı Köyü muhtarı Ali Korkmaz, "Köyde yaşlı insanlardan başka kalan pek kimse yok. Bizim köyü civarında da bu patlamalar duyuldu. Patlamalarla beraber uçak sesi de vardı. Ancak patlamaların nerede olduğunu fark edemedik." dedi.

Divriğili Köyü yolunda rastladığımız bir köylü ise şunları söyledi. "Ben aslen Yılanlı'nın Ebiistan ilçesinde Karamehmet Köyü'ne taşınmış biriyim. Yaklaşık olarak 1.5 ay kadar önce sabah uykuda bir patlama duyduğum. Patlama sonrasında sık sık uçaklar geçiyordu. Bu tatbikat sandık. Daha sonra bir patlama daha oldu. Bu tür olayların sık kalması kötüdür. Bence bu anlamı aydınlatılması ve kamuyuna duyurulması gerekir. Bunun yaparsanız sizlere teşekkür ederiz."

Yeni ve daha güçlü Newroz

Her yıl olduğu gibi bu yıl da olgarşi günün önceden Newroz kabusu olduğu bildirildi. Özellikle geçen yıllardan çıkardığı derslerle de bu yıl Newroz'a karşı şimdiden güç gösterilerini başlatmış. Ne pahasına olursa olsun, Kürt halkı nezdinde Newroz bir mücadele günü, ulusal uyanış günü ve mücadelenin yükseldiği bir dönem olmamalıdır.

Günlerce önceden başlatılan saldırı provalarının, psikolojik savaşın ve güç gösterilerinin amacı bellidir. Bütün bunlara korku ve kaos yaratılarak radikal kitle hareketinin gelişmesi engellenmeye çalışıyor.

Olgarşi Newroz için şimdiden teyakkuz geçerken gerekirse mesajları da yaymaya ve ortamı kendi lehine çevirmeye gayret ediyor. Kitleleştiği engellemeye karşın için de "kan dökülecek" yorumlarıyla

sık sık geçmiş yıllardaki Newroz katliamlarına çağırış yapılmaktadır.

Nitekim son saldırılar dört ana bölgede yoğunlaşmış durumda. 8 komando, 4 piyade, 1 mekanize, 4 batarya taburunun yanı sıra 12 dağıtım komando bölüğünün katıldığı operasyonlara hava desteği de sunuluyor. Bu bölgeler Kürt halkının mücadelesinin ve gerilla saldırılarının yoğunlaştığı yerlerdir.

Olgarşi klasik "yasak", "saldırı ve katliam" politikalarını buğün de devam ettiren göstermelik olarak ama aynı zamanda da sınırlarını kendi çizeceği Newroz kutlamalarına izin verdiğini açıklamış bulunuyor.

Newroz Kürt halkı açısından yeni bir soluk, yeni bir dönüm noktası oluşturmamış. Sınırların sileri sıkı sıkıya tutmaya çalışmasının nedeni budur. Kürt halkına açığına soluğuna imkanı vermek istemiyor. Onun için yeni jandarması genel ko-

Newroz mücadeleyi yükseltmenin bir basamağı olmalıdır. Büyükle, pasifikasyon politikasını kırmak mümkün olabilir.

mıyor. Onun için yeni jandarması genel komutanı Kürdistan'a gidiyor ve bu esak dönemin bizzat yönlendiricisi olmak istiyor. Yeni hazırlanan yapılarak Newroz için "hareket merkez" ad altında kırk savışı yürütecek bir organizasyon bile kuruluyor.

Foça, Bolu ve Kayseri komando okullarından yeni birlikler kaldırılarak üçün-çü orduya bağlı birlikler de yeni taktiklerle operasyonlara katılıyor.

Olgarşi bugün geçen yıl olduğu gibi Newroz'u olağanüstü gerginlik ortamında geçirmek istiyor. Bu günün mümkün olduğunda daha az hareketlilik içerisinde fakat her şeyiyle kontrol altına alarak geçirmek istiyor. Bu yüzden de bir yandan tansiyonu yükseltecek davranışların mümkün olduğunca kaçınılması, diğer yandan askeri yıldırım tehdidi ve gözdeği ile Kürt halkını pasifize etmeye, Newroz'da evlerine hapsedmeye çalışıyor. Olgarşi bu hedeflerine varmak için de kim yerlerde kutlamalara ses çıkarmazken, kimi yerlerde çeşitli boyutlarda saldırılara girişiyor. Hatta Kürt halkının mücadelesini geriye götürmek için fırsatları yararlanmaya çalışıyor. Zarar-sız ve kendisi için kullanılabileceği bir Newroz aramaktadır.

Bu konuda HEP ise, barışçı Newroz kutlamaları mesajını veriyor. Ebbette Newroz'u kutlamak gerek ama bu devletin çizdiği sınırlar içine hapsolamaz.

Buğuva basını HEP'in bu girişimlerini "HEP'in barış atığı" olarak verdi. HEP yetkilileri birleştiği Bakani ve Kürdistan nezdinde de girişimlerde bulundular. Devletin yetkilileri bu girişimlerde soru yapılmakta olduğu geçmediler. HEP örgütleri İstanbul, İzmir, Bursa, Adana ve Mersin'de stadyumlarda Newroz kutlamaları için başvuruda bulundu.

HEP Genel Başkanı Ahmet Türk; "Newroz'un bayram havası içinde geçmesi için girişimimizi sürdürüyoruz. Endişemiz bir kıvılcım berabercede getireceği büyük olaydır. Bunun için Başbakan ve İçişleri Bakan'ın kaygısını ilet-tik." (4 Mart 1993- Günaydın)

HEP geçen yılki gibi bir katliamdan, bir provasyondan korkuyor. O katliamın yarattığı devlettir. Ve devlet katliam korkusuyla Newroz sahiplenmesini istiyor. Korkmak yerine kararlılık sergilemek ve arkı bir politika izlemek en doğru olanıdır. HEP, Newrozcuları sınırlara hapsedemeye çalışıyor.

Pek izin verilmezse ne olacaktır? Bu noktada önemli olan Newroz'u her koşulda kutlama (yasal-yasadışı) mantığına sahip olmaktır. Newroz konusunda yasal adımları atılmıyorsa filü kutlamalar olabilir. Newroz sadece sınırlara hape-

dilmeleri, Serhildanların, kitle hareketini yaratıldığı bir biçimde dönüştürür.

Devletin pasifikasyon politikası kurumun, mücadeleyi yükseltmenin bir basamağı olmalıdır bu yılki Newroz. HEP tabii ki soruna sadece yasak savma mantığıyla yaklaşıyor. Onun için Newroz'u salon toplantılarında hapsedemem kaçınıyor. Newroz kutlamaları Kürt halkının en doğal hakkıdır. Ve bu hak için bedel ödenmiştir. O nedenle Newroz geç-ken bir mücadeleyi düşünmek zorundadır. Bu da korkarak, çekinerek "kan dökülecek", "provokasyon olacak" gibi bir yaklaşımına olmaz.

HEP bu tür yöntemle yaklaşır, yarin salon dışındaki toplantılara yüz çevirmek hale gelir. Ve salon kutlamalarının olacağını garantisi de yoktur. Kürt ulusal hareketi ise bu yılki Newroz'a ilişkin politikasını "Newroz bayramıyla gerçekleştirilecek ataklarla zafatı yaklaşılabili-r. Bunun için topeyken savışa karşı topeyken direniş geçmelidir. Örgütlenile-dirmiş kadar örgütlenilebilir, düşmana her fırsatta vurulabilirliği kadar vurulur." (ENRK- Mart 1993) diyerek ifade ediyor.

Kuşkusuz Newroz mücadelesinin yüksel-tiştirildiği, olgarşının saldırılarına yüz-verildiği ve inişiyatı kazanılan bir dönem ol-maı yeniyle değerlendirilirse bu tespit doğrudur. Newroz yasak savma mantığıyla kutlanamaz. Tersine bugün çok farklı bir dönem ve görevler vardır Kürdistan'da. Terörün boyutlandırıldığı, kontrolden taktiklerin aşıldığı, gerilla-pasivizasyonun bir dönüştürür.

PKK geçen yıl izlediği yanlış taktikler-le Newroz konusunda devletin saldırılarına zemin hazırladığı gibi halkı olma-yacak beklentiler içine soktu. Umarız bu yıl gerekli dersler çıkarılmış olsun. Yine de yutarakda "zafatı yakalama" kavramı ile ne ifade ediliyor tam açılmış değildir. Yal-nız başına bir Newroz kutlamasıyla "za-fatı yakalama" doğdıkları ki mümkün değildir. O nedenle Newroz döneminde olağanüstü bir rol verilmemiştir.

Yine aynı bilirdir: "... Bunun için ge-rilla ordumuzun donanımını da tamamlamış-tır. 1993 yılı, siyasal çözümün dayı-lacağı bir yıl olacaktır." dererek bu dö-ne-me ayrı bir misyon verilmekti. Yani kö-züm kapıda gibi. Ya da "siyasal çözüm" adına farklı beklentiler varmış gibi. Bu Kürdistan ve Newroz gerçeğine ters.

Halka güven veren, onu aytağa kaldı-ran taktikler izlenmelidir. Yeni Serhildan-ları yaratmak buradan geçer. Newroz'u kutlamayacaksa bu mücadeleye bir sı-cırayma dönüştürülemez. Newroz kut-la-maları da sınırlara hapsedilebilir. Olgarşiye bu tarzı verilmemiştir.

Kürdistan öğrenci gençliği Newroz öncesi yıldırma operasyonlarını yaşıyor

Diyanbakır (Mücadele)- Kürdistan genelinde Newroz öncesi siyasal ıkkıdan halka yaşıttığı yıldırma ve gözdeği operasyonlarında geçirdi de nasibini alıyor. Polis ve yeni faşistlerin üzerinde durdukları tek şey Newroz kutlamalarının engellenmesi, insanların bu yön-de terörize edilmesi...

Batman Meslek Yüksek Okulu'nda Gerginlik

Dicle Üniversitesi'ne bağlı Batman Meslek Yüksek Okulu Newroz öncesi Hizbullahçıların Ramazan'ı bahane ederek yaratılan gerginliği yaşıyor.

2 Mart günü, çoğunluğu öğrenci olmayan yaklaşık 20 siyafist okul kantini-ne girmek yemek yiyen öğrencileri yanlarına çağırarak. Ve silahlarla gövde gösterisi yaptılar. Yemek yiyen öğrenci-leri Ramazan olduğu ve bu nedenle oruç tutmaları gerekliği şeklinde tehdit eden Hizbullahçılar, daha sonra yemek-hanenin kapatılması için görevlileri zor-ladılar. Arkasından yurt yemekhanesi-nin de kapatılmasını istedi. Şu anda ne okulu ne de yurtta yemek içmiyor.

Hizbullahçıların okulda yaşıttıkları gerginlik devam ederken, okula zaman zaman gelen Çevre Kuvvet ve sivil po-lisler öğrencilerin üzerinde gözdeği olu-şturuyorlar. Geceleği öğrenci yurdu önün-de sivil polisler bekliyor. BMYO'da oku-yan öğrencilerle görüşmemizde şu ana kadar herhangi bir çatışma çıkmadığı, ancak polis ve Hizbullahçıların öğrenci-lerin ilek etmeye çalıştıklarını ve olay çıkarmak için bahane aradıklarını, bu nedenle her an bir çatışma çıkabileceği, öğrencilerin tedirgin ve gerginlik içinde olduğunu belirttiler.

Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde 8 Mart'a Saldırı

Eğitim Fakültesi'nde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü şenlikleri ara-sında ve sonrasında polis yoğun bir te-rör estirdi. Şenlikten çıkan öğrenciler polisin içkanehane gibi kullandığı be-ki kulübesine alınarak hakareti edilecek

Ömer TOPAL

dövüldü. Ömer Topal adlı öğrenci da-yak sonucu başından yaralandı. Bülent Coşkun adındaki öğrenci de önce beki kulübesinde hakarete uğrayıp dayak yedi. Birakıldıkları sonra minübüs dura-ğında bir arkadaşıyla birlikte teker gö-zaltına alınarak durakta bekleyen otaya bindirildi. Dayak ve hakaretle otaya bindirilen öğrenciler, yolda giderken bir araban önüne atılmak istendi. Mardin yolu üzerinden şehir dışına çıkılarak yolu boyunca "son istekleriniz söyleyin öleceksiniz" şeklinde tehdit edildi. Başlarına dayanan silahlarla infaz pro-vaları yapıldı. "Bir daha karışmaz çı-karsanız size getirebiliriz" denilerek öğ-renciler götürüldükleri yerde bırakıldı.

Newroz öncesi gözdeği operasyon-ları Dicle Üniversitesi'nin diğer fakülte-lerinde de gözdeğiller şeklinde kendini gösteriyor. Şu ana kadar Fen Fakülte-sinden 6, Tıp Fakültesi'nden de 1 kişi gözaltına alındı.

Liselerde de Newroz Operasyonları Başladı

Liselerde de yoğun bir psikolojik yu-ratma yasak yapılıyor. Diyanbakır'daki birçok lisede öğrenciler gözdeğaltına alınıp, yoğunlaşan ev baskınları, okul önleri-ne sürüklü polislerin beklemesi ve kimlik yollaması bahanesiyle öğrencilerin so-ruya çekilmesi liselerde ıkkıdan ıkkıya dayırma operasyonu gösteriyor. Kimlik-siz olan öğrenciler okula sokulmazken, siyafistler istedikleri gibi gezdiriliyor-lar. Şu ana kadar Ziya Gökalp Lise-sinde 13, Hüseyin Uluğ Lisesi'nde 20'ye yakın öğrenci gözdeğaltına alındı.

Küşkücülik tar

Küşkücülikle doğayı, evreni, toplumu açıklamak olanaklı mıdır? Küşkücülikle 15 yıllık tarihimizi ve mücadelemizi açıklamak olanaklı mıdır? Küşkücülikle önderliğimizi, değerlerimizi açıklamak olanaklı mıdır? Tek kelimeyle küşkücülik yöntem olarak kullanıldığında orada bilimin, mücadelenin ve tarihsel gerçeklerimizin tersyüz edilmesi, kafaların dumura uğratılması ve burjuva ideolojisine savrulma vardır.

düşünce akımı'dır. (Materyalizm ve Bilimler Sözlüğü)

Küşkücülik mücadelenin kayıplarının, zorluklarının olduğu, felsefi idealizmin boy verdiği, sapkın akımların rahbet olduğu koşullarda kendini gösterir. Bir bakıma çürütenin, köğüğün değer gibi gösterildiği dönemlerde yaygınlaşma zemini bulur. Kısaça küşkücülik dünyamızın, olayların ve tarihsel gelişimin bilinemeyeceğini, bunun için nesnel bir bilgi olmadığını söyleyerek hiçbir doğruya inanmazlığını göstererek ilerler.

Küşkücizm-Leninizmin inkarıdır

Diyalektik materyalizm düşünyün bilinebileceğini, insan zekasının madde gerçek konusunda doğru fikir üretme kabiliyetine sahip olduğunu. O nedenle insan zekasının ulaşmadığı yer kalmamıştır. Dünya insan açısından dış olmanın çıkmış, verileriyle açıklanabilir hale gelmiştir. Evren, doğa ve toplum konusunda insan zekasıyla, çözümler yapabilecek durumdur.

Küşkücülik "nesnel bilgi elde etme olanağının bulunmadığını" ifade ederken "gerçek" kavramı doğruları tartışma konusunu kapsamaktadır. Ona göre "nesnel bilgi" yok, "gerçek" diye bir olgu yoktur. O zaman gerçeğe ne kalıyor. Yöntem bu oluncu, küşkücülik toplum ve evren kavramlarını tanımlayamaz. O zaman da bunların hiçbir bilimmez. Ve her insan bunları kendine göre tanımlaymaya başlar. O zaman da bilim, Marksizm, diyalektik materyalizm hepse gerkersiz ve bir kenara atılmalıdır.

Bilgi nesnel dünyanın ve yaşarların insan beyininde etkin biçimde ve istişe bağlı olarak yansımadır. Bilginin kaynağı insan çevresinde yundadır. Eski felsefenin bilginin süreci ve bilgi konusunda ki anlayışı Marks ve Engels tarafından ağırlım, nitelik bakımından yeni olan diyalektik materyalist bilgi teorisi yaratılmıştır. Bu teori, bilginin temel olarak pratiği, insanların üretici, madde etkinliklerini kabul etmesiyle diğerlerinden ayrılır. Bu etkinlik içinde insanlar nesne ve olayları tanımayı öğrenirler. Pratik bilginin hareket noktası, temeli, gerçeğin, bilginin doğruluğunun ölçütüdür. İnsan: "Hayat" ve pratik görüş açı, bilgi teorisinin birinci ve temel görüş açı olmalıdır. Bu da kaçınılmaz olarak materyalizme götürür..." (Bütün Eserleri, Lenin, Cilt 14, sf 16) Doğru ve pratiği bilginin sürecinin hareket noktası ve temeli olarak nitelendirir.

Pratikte, insanların doğayı ve toplumu değiştirmek amacıyla yaptıkları etkinliği kapsamıdır. Çalışma, madde üretim pratiğini temeldir. Politik mücadele sınıf mücadelesi, ulusal kurtuluş hareketi de büyük insan gruplarının, emekçilerin çalışmasıdır. Bunlar da pratiğin temelini oluşturur.

Pratik bilimsel bilgiye araçlar, aletler, donatılar ve diğerler. Bu böylelikle bilginin başlangıcına katkıda bulunur. Örneğin elektronik mikroskoplar, kozmik füzeler ve basit ya da karmaşık olan daha birçok araç olmadan çağdaş bilim düşünülemez.

Bilgi durduğu yerde kalmaz. Durağan değildir. Sürekli hareket halinde ve evrimleşir. Lenin "Canlı sezgiyen soyut düşünceye ve ondan da pratiğe dönüşüm bilmesinin, nesnel gerçeğin bilgisinin diyalektik yolu budur." (age) yordur.

O zaman gerçeğin nedir? Diyalektik materyalizm gerçek doğayla, nesne hakkında, o nesneyi doğru olarak yanıtlanıyorsa uygun olan bilgileri anır. Örneğin bilimin "insanlık tarihi sınıf mücadeleleri tarihidir." "Yeryüzü insanın varoluşundan önce vardı." gibi hükümleri doğrudur.

Gerçek neye bağlıdır? İdealler gerçek için subjektif olduğuna, şeylerin gerçek durumunu hesaba katmaksızın bildiklerinin gerçeğin kendi tarih eden insana bağlı olduğunu kabul ederler. Her insana göre değişen bir gerçek çıkar ortaya. Diyalektik materyalizm ise gerçeğin nesnel olduğunu ortaya koyar. Gerçek, nesnel olarak var olan dünyayı yansıtır ve içengi insan bilincine bağlı değildir. Gerçek daima somuttur ve gerçeğin tek ölçütü pratiktir.

Marks "insan düşüncesinin nesnel gerçeğe varıp varmayacağına bilme sorunu teorik bir sorun değildir. Pratik bir sorundur. İnsan doğrudan yeni gerçeği pratikte denemlidir. Düşüncesinin gücü buradan gelir." (Fuerbach Üzerine Tezler, Karl Marks-Engels, sf 61)

İdealler bir önemi tede de kabul etmezler. Pratiğin bilgi için taşıdığı önemi konuşurken. Gerçeğin ölçütünün insanın kendisi ya da düşüncesi olduğunu söylerler. Örneğin pragmatizmin temsilcileri "faydalı olan kazanıya gerçeğin doğrudur" diyerek gerçeği öyle anlarlar. Artık onlara göre içilerin somutlması, emperyalist savaşlar doğrudur ve gerçekten anladıkları da budur. Yani somut, kazandırıcı ve kâr edebildikleri için bunlar doğrudur.

Başka bir örnek verelim: 50 yıl önce Rus bilgini Konstantin Tsiolkovski füzelerin uçuşunun bilimsel teorisini yaratmıştır. O dönem bunu uygulamak gücü. Ancak 1959 yılında Sovyetler füzelerin uçuşunu gerçekleştirdi. Tsiolkovski'nin düşünceleri böylece pratik bakımından doğrulandı. O zaman doğru olan bu proje gerçek oldu. M.L. Lenin'in doğruluğu yaşam tarafından, ülkelerde gerçekleştirilen devrimler tarafından doğrulanmıştır. İnsanlığın kapitalizmin sosyalizme doğru büyük yürüyüşü M-L'nin yenilmesi felsefesinin doğruluğunun, büyük gücünün sürdürülemez kanıtıdır.

İşte, nesnel bilgiye ve somut gerçeğe

karşı çıkan küşkücülik, her şeyiyle idealizme batmış, ondan beslenmiştir. O nedenle küşkücülik M-L'nin inkarıdır. Diyalektik materyalizme terstir. Öyle bir düşünce akımı kullanılabir bu kafa larin ne yapmaktır istediği açık değildir. Söylediklerinin "bilimsel küşkücülik"la ne kadar ilgili vardır?

Küşkücülikle doğayı, evreni, toplumu açıklamak olanaklı mıdır? Küşkücülikle 15 yıllık tarihimizi ve mücadelemizi açıklamak olanaklı mıdır? Küşkücülikle önderliğimizi, değerlerimizi açıklamak olanaklı mıdır?

Tek kelimeyle küşkücülik yöntem olarak kullanıldığında orada bilimin, mücadelenin ve tarihsel gerçeklerimizin tersyüz edilmesi, kafa larin dumura uğratılması ve burjuva ideolojisine savrulma vardır.

Küşkücülik Örgüt ve Mücadelenin inkarıdır

Küşkücülik yöntem olarak seçilirse, sınıf mücadelesinden, tarihten, örgüt ve mücadeleden söz etmek olanaklı değildir. Felsefi ve sapkın bir akım olarak küşkücizm, sınıf mücadelesine ve geleceğe nankardır. Pekala, sosyalist ülkelerin bu yönü yasadığı kapitalist ilişkilerde baskı sosyalizmin geçersiz olduğunu söylemesi, sosyalizmden kuşku duyması doğaldır. (1)

Devrim insancağı sosyalizme insancağı başlar.

Hatta "devrim yavaşcağı ama biz de onlar gibi tekrar kapitalizme geçerek" diyerek kuşku olan bir kafa devrimin gerektirdiğini düşünün o zaman da pekala "Ülkemizde devrim ne gerek var. Devrimci niye olayım, niye boğuna uğraşayım, hayatımı yaşamam." diyerek salını kolayca belirebilir.

Ünlü Rus yazarı Turgenyev "Babalara ve Oğullara" bir döneme ve dönemin tartışılmasını ıktır. Roman 1860'ların Rusya'sında geçer. Bu dönemde, toplum köleliği varlığını sürdürmekle birlikte kapitalizme geçiş süreci yaşanmaktadır. Turgenyev, oğlu Bazarov'a yeni şeyler söyler. Bazarov nihilist ve her tür toplumsal kural ve ilkeyi yadsır; yok sayar, yıkıcıdır. Onda yenilik, eski olan bütün değerleri, yasaları ve gelenekleri birlikte yıkmaktır. Yıkımda sona erer. Her şeyi yığıcı içi kendisine de yıkımdan başka bir şey kalmamıştır.

Turgenyev'den 140 yıl sonra günümüzde de 'Yeni Bazarovlar' vardır. Gerçi Bazarov yıkımda birlikte çağına göre hayli ileri şeyler söyler. Daha doğrusu yığıcı şeyler içinde feodalizmin gerici, gelişmeyi engelleyen yarıları da vardır. Bu yanıyla yeniyi de temsil eder. Gündümüzdeki 140 yıl öncesinde küşkücü ve her şeyi yıkarak, yok sayarak, küşkücü yarıları her şeyi tahrip etme misyonunu kendilerine biçerek, yarı küş kapitalizmin, feodalizmin değil, devrimin, devrimci hareketin yaratılmasına kendilerinin de katıldığı değerleri, alışkanlıkları, tarihi yıkıyorlar. Toplumsal kural ve ilkelere yadsınarak yürütülen tartışmalarda, gerçeklerimizi, doğrularımızı ayakları altından alınırlar, bu tartışmayı yürütenler kafalarına "kuşku" tohumlarından başka bir şey ekmiyorlar. Dillerine doladıkları o meşhur "bilimsel küşkücülik" laflarını bilimin, tarihinin ve devrimci çizimimiz ve değerlerimizin yadsınmasına kadar gelsinlerdir. Etkilen kuşku tohumları yıkımları beraberinde getirmiştir. Daha dün aynı şeyleri konuşkancılıkla koruyan, aynı şeyleri savunular gitmiş, yerine farklı bir dünyanın insanları, ortak yasadıkları her şeyi yok edenler gelmiştir. Tanımadık olmuştuk, küçük burjuvazinin bütün hastalıkları da vardırmıştı. Devrimci saflardanayken elini sıcağ sudan soğuk suya sokmıyorlar, boyasına bağlaşıncı, kan ve öfkeyle devrimci hareketin değerlerine, yaratıcılıklarına karşı aslan kesilimi, yıkıma içi enerjilerini son sınırına kadar kullanır hale gelsinlerdir.

"Katkı", "sorgulama", "yenileniyorduz" adına geldikleri nokta, tarihinin reddi, ideolojik tahribatları, köşükleri ve tükenişleridir. Yok oluş fermanni kendileri kuşkurmuza, ahlakımıza saldırarak imzalıyolar. Yola "ulvi" amaçlarla çıktıkları söyleyenler "ulvi" amaçları adına 15 yıllık tarihimizi kırıyolarlar. Verdikleri sözleri, onayları, katkılarını kararlari, biz ne yapmız, diyerek terk ediyorlar.

Eğer bugün üzerine basma daya bu fırsatları, yıkıllara, durun diyorsa, benimsedikleri yöntemlerin tahribatlarını gördüğümüz içindir. Nitekim insanları demoralize etme, kuşkuyla doldurup hayalleri yıkıp gıme mantığıyla hareket ettirmektedir. Küşkücülikle ortaya çıkımlar daha çok "Eski ideallerin çökme yüzü tutmuş bulundugunu, fakat yeni ideallerin de henüz kendilerini gösterememiş oldukları sosyal gelişim dönemlerinde yaygınlaşmıştır." ve küşkücülik; "Evren, doğa ve toplum konularında kuşkuyla yer bırakmayacak kesinlikle nesnel bilgi elde etme olanağının bulunmadığını savunarak bir

Devrimci hareket devrim yürüyüşünü sürdürüyor.

aritmak toplama ve bol imzaya başvuru-ru. Hem de sahte imzalar atarak, ne olduğu anlaşılmayan ve hiçbir şey ifade etmeyen imzalar kullanılarak. Bu bitişin ifadesidir. Çıkışları kalmamıştır. Güçsüzlüğü ve kofluğu açığa çıkaran güçlüğü gösterime girişlerin her şeyi, örgütlülüğü ifade eden imzaları da bir kenara koyup yeni imzalar geçmediyolar. Ve bakin biz ne kadar güçlüydü diye metinler yazılır. İmzalarla İstanbul dışında bir tek birkaç kıpıllı "Malayta demokratik platformundan bir grup" dışında hiçbir şey yoktur. İstanbul'dakilerin çoğu da naylon oluncu, güğü güzmek isteyen ne kadar güçsüz olduklarını göstermiş oluyorlar.

Devrimci hareket 15 yıllık tarihine öylesine çok şey gördürmüştür ki, yaşamın tarihizmi kimse, evet hiç kimse alıp atamaz. Devrimci hareketin kadroları, taraftarları tarih bilincine sahiptir. Ve kendi tarihlerine sahip çıkacak durumdadırlar.

On olarak şu söylemek istiyoruz: 15 yıllık tarih sayısız kahramanlıklar, ağdaran devrimci hareket, her zaman örgütlenmeye sahip olduğu gibi, politik çözümlemeleri ile yol gösterici olmuştur. Kimsekin olmadığı koşullarda dahil mücadelelerin önünde olmasın bilmiştir. İşte kanla yazılan bu tarihi inkarcılar sorgulayamaz. Buna izin verilmez.

Buğün tarihizmi inkar edenler, hep olumsuzluk arayanlar, hep kötü ve yanlış şeyler bulmaya çalışanlar, hep eksiksiz arayanlar daha dün kadar "Devrimci Sol" bir halk hareketi" tespitine hararetle katılırdı. Hatta şu satırlar herkes tarafından onay görmüştü:

"Ülkemizde olanlar da farki değildir. Olgarış yirmi yıldır tüm çabasına rağmen devrimci hareketi yok edemedi. Olgarışın her terör dalgasının ardından devrimci hareket, kitlelerin için daha çok nüzul ederek, daha derinlere çok salarak yeniden filizlendi, yeniden yığınları kucakladı."

"Buğün Devrimci Sol, olgarışının tüm saldırılarına ve yok etme çabalarına karşın ayakta duruyor. Devrimci Sol'un varlığı ve mücadelesi hem olgarışının tarihsel

açmazını sergiliyor, hem de açmazı halkımızı yutucu mücadelesinin mülakat gökte zafere ulaşacağını gösteriyor.

"Evet, Devrimci Sol bugün ayakta; Devrimci Sol'u var eden halkımızdır, onun içinde yaşadığı koşullardır." (Haklıyız Kazanacağız, Cilt 1, s.57/5)

Bir kez daha belirtelim, bu satırlar yazıldığında herkesçe onay görmüştü. Fakat bugün inkarcılar bu tarihi, bu saptamaları çok sayıyor. Öyle ya, ne denir! "Dün dündür bugün bugün..." Yani dün öyle söyleyenler bugün inkar ediyorlar. Yarin, bugün söylediklerini de inkar etmeyeceklerinin hiçbir garantisi yoktur. Kuşkuculuk beyinlerini bir ağ gibi sarmsır.

Kuşkuculuk Kiplik Tahrifatı ve Moral Değerlerimiz Salırdır

"Ben ve arkadaşlarım şuna inanıyoruz ki: bazarımız ölecek, ama bizlerin yerini alacak birlerce yoldaş çıkacak. Devrimci mücadelemiz

ivmesi şehitlerin canı ile her zaman yükselmeyi ve destanlaşmayı.

"... "Bizler 'ölmeğeceğiz', yine sizlerle beraberiz. Alimlerimiz aktığı her yerde, tararlarda, bahar günlerinde yeni filizlenir, yeni doğan çocukları isimlerinde beni ve bizleri bulacaksınız. Bundan iyi yaşamak olur mu?" (Direniş Ölüm ve Yaşam, s.389)

Yukarıdaki satırlar, 1984 yılında Ölümlü Ölümlü Şehit olan Abdullah Meram'ın şehit olmadan önce ailesine yazdığı mektuptan alınmıştır. Bu satırlar 1984 yılında yazılmıştır. Apo'nun 9 yıl önce çizdiği tablo bugün yaşanmaktadır. Apo'ya bu satırları yazdınan örgütüdür. Harekete, yoldaşlarına ve mücadeleye güvendir. İşte devrimci hareketin geçmişi, tarihi boylesine soylu ömerleler dündür. Daha da önemlisi, o kuşullarda Ölümlü Ölümlü gözlemleri kırpmadan Ölümlü yantıllarıdır.

Orada beencilik, çökür yoktur. İnanç, kararlılık, harekete ve yoldaşlarına bağlılık vardır. Mücadele tüm bir bayrak yansıdır. Mücadele benzer. Hızlı konuşuk, bayrakı düğümlemek ve bayrağı onurla taşımak... Ve Ölümlü boşuna değildir. Bilir ki sınıf mücadelesi bunları dayatmıştır. Yani bir bakıma bu ölünün gereğidir. Savagmak, ilerlemek böyle gerektir.

Devrimci düşünce ile öyle boylesine soylu ömerlerin yaratıcısıdır. Devrimci düşünce önünde olduğu her yerde geleceğe inanç, harekete öyner, yoldaşlarına bağlılık vardır. Harekete öyner, yoldaşlarına bağlılık vardır. Apo ve tüm şehitlerimiz bugün yaratıcısıdır. Mücadelemiz şehitlerimiz yaratıcılığına boyutlanmıştır.

Kuşkuculuk yola çıkarak bilmediler ki, onlar Ölümlü Ölümlü ve yaratılan değerleri anlayamazlar. Ölümlü Ölümlü ancak onlar için anlaşılır değildir. Öyle ya, "Ölümlü Ölümlü gerekli miydi?" diyerek buradan bağlar ve o kuşu cezaveleri çarptırmasına izin bırakmayi getirir. Kuşkucu bir ruh hali kendini korun, kendini hep saklar.

Kuşkuculuk bir kıpıllı tahrifatdır. Yaşamın tarihini yok sayılmasıdır.

Güven, yoldaşlık, vefa, bağlılık, saygı ve sevgi yoktur. Varsa yoksa devrimci vardır. Kendisini her koşulda kendisi. Kuşkuculuk soylu ömerlerin yaratıcısı değil yıkıcıdır. Apo'nun ve şehitlerin yarattığı değerleri tahrif etmekte yemektir. 12 Temmuz, 16-17 Nisan şehitlerini amaçları için kullananlar işi buralara da vardaçaklardır. Şişlik-ça, açmazları büyüttükçe yıkıcılıklarını artıracaktır. Kuşkucular, yıkıcılar bugün şehitlerini tartışılır hale getirmişti. Şehitlerimize bağlılığa da, şehitlerimize saygıya da giderek gölge düşürmeye başlamışlardır. Yaşamı pahasına devrimci değerleri savunmuş nice şehit yoldaşımız bugün kuşkuculuğun hedefi haline gelmiştir. Evrensel boyutta direnirler yarıtmış şehitlerimiz bugün tartışma konusu yapılmıştır. İşte yıkıcılık budur. Şehitlerimiz çok göstericidir. Onlardan alınacak o kadar çok şey dururken, almaları bir kenara bırakılmıyacak çılgınlardır. Kuşkuculuk öylesine bir kıpıllı yaratmıştır ki, bencil, korkak, fırsatçı ve ahlaksız olmaşın başlamıştır. Sadıqlı, teziğün, dürtülüğün zerrisi kalmamıştır. Kafa pislik üretmektedir. Kuşullarda doludur. Her şey, herkes devrimci harekete karşı harekete geçirmeye çalışılır. İtikam duygularıya, kural, ilke diye bir şey tanınmaz olur. Rehberlerden telefon numaraları bulunur, telefonlardan insanlara intikam duyulan atılır. Her şey yıkıldı, mahvoldu mesajları taşınır. İnsanların

Örgüt ve mücadele gerçeğine kuşkuculuk girdiğinde her şey bilinmek, her şey sorgulanmak istenir. Küküğ burjuva merakı ayaklanır. Kuşkuculukla merak birbirini izler. Orada çizlilik, çizli bir örgüt olma, örgütsel kural, örgütsel ilke ve güvene yer yoktur artık.

dünyaları yıkılır. Enerjiler demoralizasyon için harcanır. Yıkılmaktan ve kalalara kuşku dolu sorular takmakdan başka bir şey yapılmaz hale gelir. Yıkıcılık 'devrimci faaliyet' olur çöker.

Unutmayalım ki, bir örgüt örgüt ya da örgütlerden biri de yaratıldığı kişiler, ruh hali ve moral değerlerine bağlıdır. Eğer bir örgüt bunları yaratamazsa, yarattıklarını yıkıma kalkarsa örgüt olamaz. 12 Eylül yılında olgarış, saldırdı onları tüm bu değerlerini üzerine yökletirken, bizi çerden yıkarak, güçsüz bırakmak istiyordu. 12 Eylül yılında cuntanın başarmadığını ne yazık ki bugün "çü düğmanları" yapmaya çalışıyor. Hem de kuşkuculuğa sarılarak.

Yıkıcılık bugün öylesine bir kıpıllı oluşturmuştur ki, birakılm yoldaşlığı, dostluğu, insanlığı sayımayacak şeyler pekala soylu bir şeymiş gibi sunulabilmektedir. Yıllardır kadar bildiriyi ettiğ, kendine emek verip büyüten, ve hep önde olan yoldaşlarımız hiçbir kurala, ahlağa sayımayacak tarzda arkadaşan hancıerleye bilmiştir. Halkımızın geleneklerinde sıcak bir merhabanın bile ayrı bir yeri vardır. Hatta bu hatır hali arasında "bir kahvenin kırk yıl hatırı vardır" olarak fadeci-

ni bulmuştur. Yani halk bile bu tür sıcak dostluklara ayrı bir değer verir.

Burjuva dünyasında entrikacılık, komplo, ayak oynanlar, adam satma ve çirkellik vardır. Yeni toplum yaratacak olan bızlar salmış, aydınları ve geleceği yeni insan olma özellikleri ile temsil ederiz. Bizim dünyamızda entrika, komploculuk, ayak oynanlar, ihanet, arkadaşan hancıerleye yoktur. Bizde olması gereken yoldaşlık, güven, vefa, bağlılıktır.

Yıkıcılık, moral değerlerimizde dahil olmak üzere her şeyi ç karatacak kadar tartışılır hale getirmiştir. Mücadele tarihimizi kitletmiş, yoldaşlık ilişkilerini sarımsmıştır. İlişkilerini değenere etmeye amaçlamıştır. "Sorgulama", "bilimsel kuşkuculuk" adına her şeyi yıkmıştır. Öylesine iğrenç çarpırmaları bavyurmıştır ki, her şeyi devrim dairesi içerisinde olan ve yaşamını devime adayan bir önderlik işi bile pekala devletin soyluymenli kalmıştır. Ne söylediğinin farkındadır. Amacı da bellidir. Önderlik bu mücadele tarihinde neresinde varsa orası sökülüp altınıdır. O nedenle bir süre sonra sıra diğer şeylere de gelecektir.

Söyleyeceklerimiz Apo'nun mektubuna notakalmak istiyoruz.

"... Ömek biri olmasa, arkadaşlarımız gelimi, kendi gelişimini sağlama ya çalışım. Ama kendi gelişimin hiçbir zaman yeterli olmadığın aklından çıkarmadım. Gelişiminde önder arkadaşların ve hareketimizin çalışma tarzının büyük payı olmuştur." (age)

Apo'nun satırlarında yoldaşlık duyguları, harekete güven ve inanç vardır. Eğer devrimci hareket 1989 yıllarında atılmış yılları yapıyorsa, şehitlerinin yarattığı değerlerin payı yadsınamaz. Bu tarihi boylesine yazıldı. İşte bugün kanla, nice şehitle yazılan bu tarih, inkarlı kıpıllıya çalışılıyor. Vefa, yoldaşlık, harekete bağlılık yerli bir ediyolar. Devrimci kültürümüz, adale, anlayışımız, ahlakımız tahrif ediliyor. Kusaca yerine, soylülerden, çarpımlardan, tahrifatlardan ve kıpıllı koşullarından oluşan bir şeyler konulmaya çalışılıyor.

Kuşkuculuk işi değerlerin yaratılması pek önemli değildir. Onun için "gerçekten yaratıldı mı?" sorusu vardır orada. Bugüne kuşuklyu bakan biri geleceğe, zafere inanmaz.

Geleceğe Güvence Bakıyoruz...

Yaratılan onca tahrifat, değer yitimi-ne, harekete saldırları; Hareketin, önderliğin, mücadelesinin "sorgulama" adına inkar edilmesine;

Her şey tartışılma adına, tartışılma- dık, yıkılmadık şeyler birakılmalarına;

"Eteğin örgütünü" adına açtıkları kalalara kampıyansına;

Kanla yazılan tarihizmi kitletiry komple göğü iğrenç bir yöntemle bavyurmaları karşın geleceğe güvence bakıyoruz. Ve her şey geleceğimiz, bilizimiz ve zafemizi işin derken bir daha şunu belirtiyoruz:

Yananların unutmayaçazğı. Yapanlarındın çıkarcacazğı dersler olduğu-nu biliyoruz. Devrim yürüyüşümüz bugün de devam ediyor. Onu hiçbir güç engelle-yemez. Kuşkuculuk tarihizmin reddir. Kuşkuculuk bir kıpıllı inkardır. O nedenle, bu yöntemi bükün kadar kullananlar verdikleri zarar görür harekete ve harekatin değerlerine saldırmalıdır. Yine de yatışlarına karşın henüz geç kalınmış değildir.

Devrim yürüyüşümüz devam ediyor ve yürümek isteyen herkesle bu yürüyüş- müze devam etmek istiyoruz.

Cezaevleri direniyor

Cezaevlerinde direniş sürüyor. Bu direniş cezaevlerinde siyasi tutsaklık bilincinin oluştuğu gündün bu yana hiç bitmedi. Şimdi de Sağmalcılar'da, Diyarbakır'da, Buca'da, Nevşehir'de, Yozgat'ta, Gaziantep'te, Aydın'da, Malatya'da, Ankara'da, Konya'da tutsaklık bedenleri, açıkları ve ölümleri pahasına direnmeye devam ediyorlar.

Cezaevleri hemen her dönem siyasi ictikar için sorun oldu. Halk arasında oldukça yaygın olan "Şu dediğin bitli yorgan. Kimse üstüne almaz" deyimini aratırınca, cezaevleri de oligarşinin bitli yorganı olmuştur. Hele hele art arda gelen özgürlük eylemlerinden sonra cezaevleri "bitli yorgan" msalı, "yetkisz, sorumsuz" bakanlıklar arasında yine ortada kaldı. Kimsekin üstlenmediği, birbirinin üzerine atıl sorumluluktan sıyrılmayı düşündüğün bir sorun haline döndü. Alevlendirilen bir ortamda, aksi aren de ermenen de konusuna ortaklık bir anda savaş alanına döndü. Herkes cezaevleri hakkında ne kadar uzman olduğunu hatırlıyordu. Amerikan tipi cezaevlerinden, ortaçağ kaleleri gibi hendeklerle çevrili cezaevlerine kadar her şey tartışıldı.

Her kafa dan bir sesin çıktığı bu toz duman içinde, ictikar cezaevlerine yönelik genel bir saldırıyı başlatmakta da gecikmedi.

Tutsaklar ağır sağlık koşullarına, on günleri geçen açlık grevlerine rağmen düzenlenen operasyonlarla kargatulumba bağı cezaevlerine sevk edildiler. Bu bağı tutsakların direnişleri de yaygınlaştı.

Cezaevlerindeki açlık grevi direnişine Ankara Merkez Kapalı Cezae-

Cezaevlerindeki direniş ana-babaların yeni eylemlerle canlanarak büyüdü.

v'indeki tutsaklar da katıldılar. Ankara Merkez Kapalı Cezaev'indeki TKP-CHÖ, PKK, Devrimci Sol, TKP, Devrimci Yol, TIKB, TKEP, PRK (RZGA-RI) davası tutsakları 9 Martta yaptıkları basın açıklamasıyla açlık grevine bağla-yacaklarını duyurdular.

Açlık grevine devam eden Gaziantep Cezaev'indeki siyasi tutuklular "Cezaevlerinde neler oluyor?" başlığıyla gazetele-re gönderdikleri bildiride ictikar yetkilile-rine seslenerek "Ülkemizde bir avuç halk düğmanın çıkarılan uğruna o kadar çok kanı durdurmak için neden bir tek

söz söylemiyorsunuz? Devletin kuşattığı, denetimi altına aldığı bizlere daha fazla işkence yapmasını neden istiyorsunuz?

"İnsan görünmüştü ve maalesef 'millet-vekil'i yattı' bu baylar sordüğümüz soru-lara yanıt veremezler. Bu nedenle kana susamışsınız" denen daha fazla baskı yapılmıyorsunuz?" ve sahibinin sesi olarak "neden hapsedi öldürüp intihar etti de-mi-yorsunuz?" diye hükümeti suçluyorlar," dediler.

Nevşehir Cezaev'inde süresiz açlık grevine başlayan ve "ön tedbir" olarak Yozgat Cezaev'ine idarece sürgün edilen 14 siyasi tutsak süresiz açlık grevine de-
vam ediyor.

Buca Cezaev'inde 9 Şubat günü başlatılan süresiz açlık grevi E.B.1 ve E.B.6 koğuşlarındaki tutuklular 10 gün sonra tekrar başlamak üzere bıraktılar. 13 Devrimci Sol ve 5 TDKP davası tutsa-ğının devam ettirdiği açlık grevi 32. gününde. Cezaev'inde özellikle gece yarısı bayanınların bulunduğu bölümlerde bir-likte bazı eylemlerin geri verilmesine kar-şın, eylemlerin yarısından çoğu hala ka-
yıp. Açlık grevi nedeniyle sağlık durumla-rı kötüleşen Serdar Karabulut, Ümit Du-ğangönül, Ali Arslan, Mesut ...'un du-

yaparak, PKK, TSKP, TKEP, TKP/ML Hareketi tutsakları dönüştürüp açlık grevini sürdürüyorlar.

Özgürlük eylemlerinden sonra bütün siyasi tutsaklara saldırıan ictikardan intikam hissiyle bağlatıldığı sevkler Malatya E Tipi Cezaev'inde de ya-
andı.

Malatya Cezaev'inde toplam 21 tut-sak Adıyaman, Maraş ve Ceyhan ceza-evlerine sevk edildiler. Ayrıca idare avu-
katlarından müvekkilleriyle görüşmeleri için vekalet isteyerek görüşme engellenmeye çalışıyor. Vekaletli olan avukatlar yalnız-
ca kendi müvekkilleriyle görüşüyorlar.

Konya Cezaev'inde Devrimci Sol da-
vası tutsakları Canter Tokay cezaevlerinde-
ki baskıdan protesto etmek ve açlık gre-
vindeki diğer tutsakları desteklemek için

ni desteklemek için 7 Marttan itibaren Ankara'da bulunan aileler partileri, millet-
vekilleri, sendikalar ve DKÖ'leri doğu-
garak cezaevlerinde insanlık dışı dola-
malarına ve hak gasplarına karşı duyur-
maya çalışıyorlar.

8 Mart günü ailelerle görüşen Cezae
ve Tevkiyeler Genel Müdürü Zeki Güln-
gün "Siz haktan haberdarsınız ama
hangi yasa hangi benliğe böyle bir
hak var," demesi üzerine, bu hakların
ölüm pahasına kazanıldığını, meşru laştı-
ğını söyleyen aileler "Eğer sizler yeniden
böyle bir süreci yaşatmak istiyorsanız bu
hazırız. Çocuklarımız da" diyerek gö-
rüşmeden ayrıldılar.

9 Mart günü aileler bu sefer CHP'nin
"Bahar Kurultay"ını bastılar. CHP Genel

İzmir, İstanbul, Nevşehir'den gelenek Ankara'da toplanan tutsak aileleri, lütfet dilemeye değil, hesap sormaya geldiklerini göstermekten çekinmiyorlar.

9 Marttan itibaren 10 günlük destek açlık grevine başladı.

Devrimci tutsakların direnişine öğrenci
gençlik de ortak oldu. Bursa Uludağ Uni-
versitesi İİBF öğrencileri "Cezaevlerinde
Tutsaklara Dayanışma Komitesi" kura-
rak bir kampanya başlattılar. Okulda ası-
lan afiş ve dövizlerle tüm öğrenci kitlesi-
ne ölüm ordu direnişlerini, Diyarba-
kır'daki dortleri, Eskigehir tabutluklarını
anlatan öğrenciler 5 Mart günü de bir
forum yaparak bir günlük açlık grevile
tutsakların direnişine katıldılar.

Muğla'da İktisadi İdari Bilimler Fakül-
tesi öğrencileri 1 Mart'ta yurt kantininde
bir forum gerçekleştirerek cezaevlerinde-
ki tutsaklara yönelik baskıları protesto et-
tiler. Daha sonraki günlerde çeşitli de-
mokratik talepler örgütlerini, sendika ve
partileri ziyaret eden öğrenciler, bu kuruluş-
ları cezaevleri konusunda duyurmalı olma-
ya çalışıyorlar. DYP İl Başkanı Enis Altınış
e öğrencilerin Evi ve Tabii Kaynaklar
Bakanı Ersin Farayalı ile görüşmesini
engelledi. "Önce bana söyleyin, ben uy-
gun görüştürüp bilgileri Bakanla iletime".
diyerek öğrencilere yasak duvarı koydu.

İİBF öğrencileri 8 Mart günü ÖZDEP il
binasına giderek cezaevlerinde insanca
yaşam koşullarının sağlanması amacy-
la açlık grevine başladılar

**CEZAEVLERİNİ
ANLATMAYI DİDEN AİLELER
BAKAN'DAN DERT DİNLEDİLER**
İstanbul, Buca, Yozgat, Nevşehir, Ma-
latya ve Antep cezaevlerindeki çocukları-

Başkanı Deniz Baykal'ın umursamaz tav-
rını kendisini tamamen kurultayın heyeca-
nına veren baştan saymacı tutumu aile-
leri kızdırdı.

Ankara'ya gelisin asıl amaçlarından
birinin Adalet Bakanı ile görüşmek oldu-
ğuna söyleyen aileler 10 Mart günü icti-
dardan bürokrasi zihni derelele Bakanla
görüşmeye başladılar. Açılıya yoğunluk
kin dolu içlerini Bakanın yüzüne vurma-
ya hazırlanan aileler karışılarda ağla-
yan, sızlayan hükümet için çelişkilerin
sinsi ve tedirginlikle çaresiz bir Bakan
bildirdi. Adalet Bakanı Seyfi Oktay gö-
rüşmede yetkiszliğini, ne yapacağını gi-
rirdiğini şöyle ictir ediyordu. "Elmiden
gelen bir şey yok. Çünkü cezaevlerinde
bir iki değil, çok baskılık var."

Adalet Bakanı ile görüşen tutsak aile-
leri, Seyfi Oktay'dan olumlu yanıt alma-
yınca, 11 Mart Perşembe günü süresiz
açlık grevine başladılar. Özellikle 31. gün-
üne giren Buca Cezaev'indeki açlık gre-
vinin çözümünün zamana bırakılmama-
yağı belirlen aileler, ictikar durumunda
dönüllüne kadar açlık grevini sürdü-
receklerini duyurarak meydana gelebile-
cek ölümlerden, başta Adalet Bakanı ol-
mak üzere, tüm yetkililerin sorumlu ola-
cağını vurguladılar.

İzmir İH'De tutsak aileleri, ÖZGÜR-
DERTiler ve EYO-DERTİlerin başlattıkları
açlık grevi ailelerin Ankara'ya gitmesiyle
EYO-DERTİleri tarafından sürdürülüyor.
Devrimci Mücadelede işçiler bir günlük
açlık grevile Buca Cezaev'indeki direni-
ş destek verdiler. Ⓢ

8 Mart kadın savaşıçılarımızın omuzlarında yükseliyor

"12 Temmuz'da, Malatya dağlarında yoldaşlarımız nasıl gittilerse ölüme, biz de öyle gidiyoruz. Hamiyet'ler, Olcay'lar gibi. KADIN YOLDAŞLARIMIZA SESLENMEK İSTİYORUM."

Sabo'nun bu sözleri, kadın savaşıçılarımızın ellerinde dört bir yanda yankısı buldu. Katiller sürüsünün ulumalarının, direniş sloganları karşısında kaybolup gittiği bir ortamda, "Cesaretiniz Varsa Gelin" diyen Eda'nın, son nefesinde bile yoldaşlarını, halkını ve savaşıçılarının geleceğini düşünen Sabo'nun, fedakarlığını sınırlarını kaldırıp atan Perihan'ların, Olcay'ların, gençlik bedeninde taşıdığı kocaman yüreğiyle Hamiyet'lerin, kadın'nin hak ettiği yere gelebilmesi için canını ortaya koymakta tereddüt etmeyen Nuray'ların, Şadan'ların, Esmar'ların, Nurhayat'ların ve daha nicelelerini bıraktıkları miras önemli biliyoruz. Kısıkalkın koruduğumuz bu miras Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü ülkemizin kadınları birleştirir. Bu ses hiç susmayacak.

8 Mart'a Ülkemizin Tarihinde,

İstanbul

◆ 7 Mart'ta, EĞİT-SEN 3 No'lu gube tarafından bir şenlik düzenlendi. Şenliğe Ayşe Gülen Halk Sahnesi ve Grup Özgür Türküsü de katıldı.

◆ 8 Mart'ta Küpükemce Belediyesinde BEM-SEN'i memurlar Belediyeye üyesi işçiler ve TÜM BEL-SEN'i memurları bir kutlama düzenlediler. Kutlama devrim şehitleri anısına yapıldı duyuruya başladı. Savaşımızda şehit düşen kadın Devrimci Sol savaşıçılarını tanıttı. Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ın gösterdiği daha çokyukla alkışlandı. Ayşe Gülen Halk Sahnesi'nin "Genel Grev" adlı bir oyun sergilemesinin ardından Özgür Türküsü de bir dinleti sunuldu.

◆ Anakent Belediyesi önünde toplanan BEM-SEN'i, SAGLIK-SEN'i memurları ve Belediyeli 1 No'lu ile Beyoğlu su-belerine bağlı işçiler 8 Mart'ı kutladılar. Aynı gün İSKİ'de Suser işçileri bir şenlik düzenlediler. Özgür Türküsü burada da kadınlarımızın yanındaydı.

◆ İÜ öğrencilerinin Merkez Kampus'te düzenledikleri forum devrim şehitleri için saygı duyuruya başladı. Forumda silah elde savaştan kadın gençlerinin dünya kadınlarının umudu ve geleceği olduğunun anlaşıldığı forum, okunan şiir ve atılan sloganlarla bitirildi.

◆ İÜ Avcılar Kampüsü öğrencileri de Veterinerlik Fakültesi'nde bir şenlik düzenlediler. Şenlikte Grup Karanfil bir konser verdi.

◆ Yıldız Üniversitesi Beşiktaş Kampüsü'nde kutlama "Seher Yeli Kız" şarkısıyla başladı. Yapılan konuşmaların ardından Grup Seveda Ezgi'sinin söylediği türküler eşliğinde çekilen halleluya tane şenlik bitirdi.

◆ İTÜ Ayazağa Kampüsü'nde Fen-Edebiyat Fakültesi'nde düzenlenen şenlik Kürçe olarak yapılan bir konuşmayla başladı. Tiyatro ve daha gösteriminin sunulduğu kutlamada çeşitli müzik grupları da söyledikleri şarkılarla öğrenciye coşku kattılar. İTÜ Gömüsuu'nda da İYO-

DER'ilerin düzenlediği bir şenlik yapıldı.

◆ 9 Mart'ta Marmara Üniversitesi, Göztepe Kampüsü'nde Grup Özgür Türküsü'nün katıldığı bir şenlik yapıldı.

◆ Sağmacılar Cezayir'deki Devrimci Sol davasının bayan tutsakları da gazetemize bir mesaj gönderdiler. Mesajlarında "... Ülkemizin dört bir yanından acılı, sevinçli haberleri toplayıp, yine ülkemizin her tarafındaki insanlarımızı bunu izlemek için uğraşan, bu uğurda pek çok zorluklarla onurlu görevlerini sürdüren siz basın emekçisi kadınlarımızı Devrimci Sol bayan tutsakları olarak kucaklıyoruz, 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ'NÜZÜ KUTLUYORUZ" dediler.

Gaziantep

◆ 8 Mart'ta İHD Gaziantep şubesi bir gece düzenledi. Dört binden fazla kişinin katıldığı gecece konuk sanatçıları arasında Grup Yorum da bulunuyordu. Polislin tüm engellemelerine rağmen insanlar oluduka coşkuyla bir şekilde, hep birlikte türküler söylediler, halleluya çektiler.

◆ 7 Mart günü, İHD Gaziantep şubesi Belediy Şehir Tiyatrosu'nda "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" adlı bir panel düzenledi. Panele Belediyeye eski yönetim kurulu üyesi Refika Öztürk,

Emeğin Bayrağı genel yayın yönetmeni Mukaddes Çelik, İstanbul İHD yönetim kurulu üyesi Zeynep Baran konuşmacı olarak katıldılar.

Adana

◆ 7 Mart'ta Adana ÖZGÜR-DER "Kadın, Toplum ve Mücadele" konulu bir panel düzenledi. Panele konuşmacı olarak ÇHD başkanı Fahri Doğan, TÜM RAY-SEN şube sekreteri Tonguç Özkan, TÜM BEL-SEN başkanı Murat Yücesu, Liman-İş başkanı Hasan Biber, SAGLIK-SEN şube sekreteri Şengül Özcan ve Adana ÖZGÜR-DER yönetim kurulu üyesi Suzan Arslanboğan katıldılar. Ayrıca HEP 11 binasında da bir şenlik düzenlendi. Kamu

çalışanları platformunun düzenlediği panel ise, başlangıcından kısa bir süre sonra "izin alınmadığı" gerekçesiyle polis tarafından engellendi.

◆ Osmanlı-ÖZGÜR-DER de bir şenlikte 8 Mart'ı kutladı. ÖZGÜR-DER'li aileler "Kurtuluşumuz Kendi Ellerimizde" adlı bir oyun sergilediler. Grup Haziran ve Grup Ezgi şenliğe türkülerle katıldılar.

Mersin

◆ 8 Mart'ta Liman-İş, İHD, Halkevi ve HEP'in ortaklaşa düzenledikleri bir miting yapıldı. Mitinge Adana, Tarsus ve Silifke'den de katılımla 5 bin kişi katıldı. ÖZGÜR-DER'li aileler, DLMK'lı öğrenciler, BEL-DER'li, SAGLIK-SEN'iler ve liman işçilerinin eşleri de alanda yerlerini aldılar. Yaklaşık üç saat süren miting halleluya ve türkülerle sona erdi.

Ankara

◆ İktidar tüm burjuva akamların etkinliklerini izin verirken, Ankara Kadın Platformu'nun etkinliğine coplarla saldırdı. AKP'nin Zafer Kaçışları önünde gerçekleştirdiği istediği gösteriyi polis saldırarak ÖZGÜR-DER'li analardan, basın emekçilerine kadar 60 kişiyi gözaltına aldı. Bu

Kamu emekçisi kadınlar "Kadınız Haklıyız Kazanacağız" diye haykırarak, kadının mücadeledeki hakkı ve onurlu yerine verdikleri değeri sergilediler.

saldırı sloganları atılarak saldırı protesto edildi. AKP de bir açılımıyla saldırıyı knadı.

◆ Harp-İş Kadın Komisyonu tarafından da 8 Mart'ta bir gece yapıldı. Gecece AHS üş oyun sergilerken, BEM-SEN Ankara şube başkanı da kadın örgütlenmesiyle ilgili bir konuşma yaptı. Gecece konservatuvlar öğrencileri de bir müzik dinletisi verdi.

◆ AÜD'ü öğrenciler 7 Mart günü bir panel düzenlediler. Panele Belsan başkanı Sevinç Özkan, Eskişehir ÖZGÜR-DER yönetim kurulu saymanı Gülsüm Davran, AU Tıp Fakültesi Psikiyatri Ana Bilim Dalı'ndan Doç. Dr. Gülten Seber ve

AHS oyuncusu Ahmet Gedik katıldılar. Eskişehir DLMK'nın panelde gönderdiği "Devrimci analarımızda, kadın savaşıçılarımıza Sabo'lara, Eda'lara layık olacağız. Onurlu yaşam için biz de varız" mesajı uzun süre alkışlandı.

Kayseri

◆ 8 Mart'ın salonda yapılmasına izin verilmeyince, halkevinde bir kutlama yapıldı. Ancak polis kitlede tedirginlik yaratmaya çalıştı. Önce Ali Sami Dirci ile işe öğrencileri, sonra da Sani Demirci adlı üniversite öğrencisini gözaltına alarak, Sani Demirci'yi torla arabaya bindirdi, arabada kurşunlayarak yaraladı. Ardından Kayseri ÖZGÜR-DER başkanı İsmet İktisatçı'nın gecenin geçinde kaçırıp arabaya dolatıldıkları ve tehdit ederek şehri dışına arabadan attılar. Kayseri Halkveçleri şubesi ve Kayseri ÖZGÜR-DER yapıtları bir bir açılmayla saldırılan knadılar.

Sivas

◆ İHD Kadın Komisyonu bir kutlama düzenledi. Kutlama devrim şehitleri için yapılan saygı duyuruya başladı. Devrimci Gençlik tarafından 6-7 Mart direnişiyi ilgili olarak bir mesaj verildi. Halk oyu-ları ekibi bir gösteri sundu. Ayrıca bir panel yapıldı. "Kadınlarımızın Kurtuluşu ve Taleplerimiz" konulu bir panele Sivas İHD Kadın Komisyonu tarafından hazırlanan talepler kamuyuuna sunuldu.

Elazığ

◆ SAGLIK-SEN 7 Mart'ta bir söyleşi düzenledi. 8 Mart günü de EHADKAD bir söyleşi ve kutlama yapıldı. Kutlama 6 Mart 1993'te İstanbul'da katledilen beş devrimci ve tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duyuruya başladı. Sohbette tartışılmalardan sonra halkoyunları ekibi bir gösteri yaptı, türküler söyleyip, halleluya çektiler.

Malatya

◆ SAGLIK-SEN'iler 8 Mart dolayısıyla kamuyuuna kadın sorunları ve emekçi kadınların mücadeledeki yerlerine ilişkin bir açılımı yapıtlar.

Yurt dışı

◆ 8 Mart Devrimci Sol Güçlerin yurtdışında yaptıkları etkinliklere de katıldılar. Avusturya'da Vıyana ve Linz bölgelerinde 150-200 kişilik bir katılımla 8 Mart kutlamaları yapıldı. Avusturya Devrimci Sol Güçler yaptıkları kutlamada "Yapasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Yapasın Devrimci Sol", "Yapasın Önderimiz Dursun Karataş" sloganları atıldı. C

ODTÜ'de faşizme karşı anti-faşist birlik

Ankara (Mücadele)- ODTÜ'de sivil faşistlerin devrimciye yönelik saldırıları 5 Mart'ta devrimci-demokrat öğrencilerin güc ve eylem birliğiyle ile geri püskürtüldü. Jandarma ve sivil faşistlerle çıkan çatışma sırasında gözaltına alınanlar, öğrencilerin eylemlerine devam etmesi üzerine serbest bırakıldılar. ODTÜ'nün öğrencilerin faşizme karşı birlikte verdikleri mücadele, örgütlü mücadeleyle neye başlanabileceğinin bir örneği oldu.

Saldırıların Bahanesi Bosna...

Sivil faşistler Bosna'da katliamlar halkı savunma adına okuldaki sormusunu boyundandırırken, öğrencilere saldırıların zemini olan da anıyordu. ODTÜ'de bir grup öğrenci tarafından sivil faşistlerin bu önceri, forumdan sonra üzerinde "Emperyalizmin İbirlilikleri, Genç-Faşist Cellatlar Bosna'da, Kürdistan'da Katliatlen Halkların Savunucusu Olamaz" yazılı bir pankarta yürüyüş geçtiler. Yürüyüş korteji kütüphaneye önüne geldiğinde orada birikiş olan sivil faşistlerin provokasyon yaratmaya yönelik satagmaları ve

uzak tutmak için Bosna'da fedai kesikdillerin" vurguladılar.

Direniş Şiari; "Çesaretiniz Varsa Gelin"

ODTÜ'deki anti-faşist güc birliği çerçevesinde bir araya gelen yaklaşık bir öğrenci, forumdan sonra üzerinde "Emperyalizmin İbirlilikleri, Genç-Faşist Cellatlar Bosna'da, Kürdistan'da Katliatlen Halkların Savunucusu Olamaz" yazılı bir pankarta yürüyüş geçtiler. Yürüyüş korteji kütüphaneye önüne geldiğinde orada birikiş olan sivil faşistlerin provokasyon yaratmaya yönelik satagmaları ve

Faşistler ve onlarla işbirliği yapanların gerek yüzü devrimci demokratların kararlı tavır karşısında bir kez daha açığa çıktı. Saldırıların hak ettikleri yantı devrimci öğrencilerden aıldır.

jandarmanın barikatı ile karşılaştı. 300 yeshi bereli komandıyla kitelyi köye bölme jandarmanın "dağilin" talimatı, "Yigilnik Yuk Direniş Var" sloganlarıyla susturulduktan sonra taş ve sopalarla jandarma püskürtüldü. Kitle artık "Çesaretiniz Var-sa Gelin" diyor.

Sivil Faşistleri Kurtarmaya Jandarma Yetmedi...

Jandarmanın dağılmasından bir saat sonra olay yerine gelen Rektör, öğrencilerle jandarmaya müdahale atılmaları gerekliğini anılatmaya başladı. Öğrenciler Rektörün bu işbirlikçi tavırını protesto et-

tikten sonra tekrar kortejlerini oluşturalarak yürüyüş geçtiler. Bu kez karışılarda tekbir getiren sivil faşistler vardı. Faşistlerin üzerine "Kahrolsun Faşizm" sloganlarıyla yürüyüş kılınan sivil faşistleri döverek dağıtmanın engellemeye jandarmanın da gücü yetmedi. Faşistlerin ikinci bir kez toplanarak saldırıya geçme çabaları ise boşa çıktı. Jandarmanın araya girmesiyle sivil faşistler lin edilmekten kurtuldular. Devrimci-demokrat öğrenciler kortejlerini bozmadan Rektörlüğe yürüyerek, daha önceki çatışmalarda gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılmasını istedikler. Rektörlük binası önünde çekilen halaylarla direniş devam eden öğrenciler, Rektörün jandarmanın elinden gözaltına olan öğrencileri alması üzerine eylemlerine son verdiler.

ODTÜ'de Anti-Faşist Birlik Kazandı...

Öğrencilerin faşizme karşı direnişleri-ne ÖZGÜR-DER Genel Sekreteri Osman Çelik ve SHP Milletvekili Salman Kaya da destek verdi. ODTÜ'de yaşanan bu olay burjuva basının tüm sa-şol çatışması feryatlarına rağmen, öğrenci gençliğin birlik ve dayanışmasının en güzel örneklelerinden birisini oluyordu. Mücadele içerisinde oluşturulan birliğin gücünü gösterdi. ☺

Mumcu Anfisi'nin amacı

Uğur Mumcu'nun kongrelerle tarafından öldürülmesinin üzerinden iki ayık bir süre geçti. Devlet bu cinayete karşı olağan teklifi başka yönlerle çevirmek, kongreleriyle ataklamak için elinden geleni esirgemiştir. Hem öldürüp hem de sahip çıkıyor... Bu akıllama korosuna rektörler, dekanlar da katıldı. Anfiiler, kütüphanelere, salonlara Mumcu'nun adı veriliyor. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı Özcan Karadeniz Çelebi Can da konferans salonundaki 4. sınıf anfiisi-ne Uğur Mumcu adını verdi.

3 Mart 1993 tarihinde bu nedenle bir tören düzenlendi. Törene Anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör Özden, Hikmet Şimşek katıldı. Tören öncesi ve sonrası iki kez HFOD (Hukuk Fakültesi Öğrenci Demekliği) adına söz istemesine rağmen verilmedi. Söz hakkı isteyen HFOD yönetim kurulu başkanına salonda bulunan öğrenciler de alkışla protokolünaya destek verdiler.

Bu tavrı karşısında salonda bulunan AYO-DER'i ve HFOD'u öğrenciler durumu protesto ettiler. Sadece son bir yılda 10'un üzerinde devrimci-demokrat-yurtsever basın emekçisinin kongreleri tarafından katledilmiş karşısında kılınan bile kırılmayanların bu kızıyılı ve özünde cinayetlerdeki devletin parmağının gizleme tavrı karşısında, ellerinde "Özgür Basın Susturulamaz", "Mumcu'nun Katili Kongreçilerdir", "Okuldaiki Demir Parmaklıklar Hayır" dövizleri taşıyan öğrenciler "Bilimsel Eğitim İstiyoruz", "Cezaevi Değil Üniversite İstiyoruz" sloganları atarak ellerindeki dövizleri demir parmaklıklara asarak dağıldılar. ☺

9600 sağlıklı görev başlatılmadı

Sağlık Lisesi mezunu 9600 kişinin tayinleri Sağlık Bakanı Yıldırım Akutuna tarafından yapıldı. Görev almaya hak kazanan sağlıklar bu uygulamaya karşısında Ankara'da toplanarak Bakanlığa yürüdüler.

Yıldırım Akutuna tayin bekleyen sağlıkların "yeterli ve gerekli eğitimi almadıkları için" tekrar bir sınava tabi tutulacakları açıklandı.

Sorun, daha önce 6000 kişinin Bakan tarafından yasal olmayan yöntemlerle hastanelere hizmetli personel olarak yerleştirilmesinden kaynaklanıyordu. Toplam 9600 kişilik kadronun kalan kısmı da şimdi sınavla tamamlanacaktı. Yapılan usulsüzlüğün ceremesini Sağlık Lisesi mezunları çekecekti. Akutuna'nın asil derdi buydu.

Sağlıklar 10 Şubat günü Sağlık Bakanlığının yürüme istedikler. Ancak polisin müdahalesine karşı koyacak cüreti gösteremedikleri için dağıldılar ve tekrardan da bir araya gelemediler. 15 Şubat günü bir kez daha Ankara'ya gelen Sağlık Lisesi mezunlarından yaklaşık 6000 kişi ANAP ve MÇP milletvekillerini önlerine katarak Sağlık Bakanlığında kadar yürüdüler. Ancak bu yürüyüşte inisiyatif teklifi faşist Ökkeş Kenger'deydi. Sağlıklar Kenger'in peşinden gitmelerini beldeli daha büyük çözümsüzlüklerle ödemiş. Yine 1 Mart'ta yapılan eylemlerinde de aynı kararsızlık sergiledi. Ve milletvekilleri sağlıkların kullanarak açığa geç yaptılar. Sonuçta ise binlerce Sağlık Meslek Lisesi mezunu hiçbir hak almadan Ankara'yı terk ettiler.

İnisiyatifli faşistlere bırakan sağlıklar, çözümsüzlükle dağıldıkları Ankara'da 5 Mart günü yeniden toplanılar. Yalnız sayıları bu defa 60-70'e düşmüştü. Örgütsüz ve tepkisel olarak belinde başlatılan Sağlık Bakanlığının işleyimine bu defa polisi saldırdı ve yaklaşık 50 öğrenciyi gözaltına aldı.

Hak araysında öncelikle dostlarla duyguları ayardı etmek gerekçesiyle. Bılgıncı da olsa yapılan hak araysında katillerle yapılan ortaklık sağlıkların bir şey kazandırmadığı gibi örgütlü mücadelenin önünü tıkamış, dağıldıkları ve kararsızlığı beraberinde getirmişti. Düzene karşı düzen işbirlikçileri değil, ancak demokratik bir örgütlenmeye karşı konulabilir. ☺

Öğrenciler sorunlarını çözüm istiyor

Bursa (Mücadele)- Hemen her üniversitede benzeri yaşanan sorunları için Uludağ Üniversitesi öğrencileri bir kampanya çerçevesinde çalışmalar başlatıyor.

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi öğrencileri, sorunlarını çözümünü için isteklerini 15 maddede topladıkları bir dilekçeyi hazırlayarak imza sundular. Öğrenciler sağlık, beslenme ve barınma gibi en temel ihtiyaçlarının karşılanmasını istemiyor yanı sıra, okullarındaki sivil polis yatağının kaldırılmasını, kendilerine sunulan eğitimden ortaçağ bilim kurulumlarından farkızs olmadığını, bunun yerine güncel, toplumsal sorunlara göre araştırmalar yapılmasını

na, öğrenci, öğretim yeshi ve görevlilerin katıldığı seminer, panel, vb. çalışmalar yapılmasını istedikler.

3 Mart günü İİBF kantininde toplanan öğrenciler topladıkları 770 imzalı dilekçeyi İktisadi Üzere Dekanlığına gittiler. Öğrencilerin önüne çıkması yüzü olmayan Dekan Jandarmanın aracılığıyla "Böyle dilekçe verilmez. İmza atan 770 kişi tek tek gelebilecekleri versinler" diyerek görüşmeyi reddetti. Dekanın tavırını alkışlarla protesto eden öğrenciler, kantine dönerken kitle kitleye bu olay duyurular ve toplanan dilekçeleri yakarak teşhir ettiler. ☺

Ölüm ve sefalet Eski Çeltek maden işçilerinin kaderi değildir

Samsun (Mücadele)- Düzen göçük ve grizu patlamaları maden işçilerinin yaşamının vazgeçilmez bir parçası haline geldi. Geçtiğimiz günlerde Zonguldak/Kozlu kömür ocaklarının 300 katında bir yıl önce ölen 5 madencinin cesedi çıkarılarak, 1 Mart'ta da Eski Çeltek Maden Ocağı'nda göçük altında kalan işçilerden biri öldü, diğeri ise ağır yaralandı.

Eski Çeltek maden işçilerinin yaşadığı sorunlar yalnızca bunlarla sınırlı değildir. Onlar her an ölüme burun buruna yaşamalarının yanında, aylardır tek kurus para da alamıyorlar, göçükte ölmekten kurtulanların açıklanan ödemeleri için gereken bütün şartlar eksiksiz yerine getiriliyor.

Yerüstünde çalışan işçiler işten çıkartılıyor, çalışanlar ise 3-4 aydır maaşlarını hatta vergi iadelerini bile alamıyorlar. Toplu sözleşme döneminin bitip, 1

Mart'ta yeni döneme girilmesine rağmen 3 aydır maaş veriliyor. İşletme müdürü ise yaşanan bu durum karşısında işçilere gözükmek için işletmeye dahi uğramıyor.

400 işçinin çalıştığı Amasya ili Eski Çeltek Maden Ocağı'nda yerüstünde çalışan 25 işçi geçtiğimiz ay bakanlıktan gelen emre göre yerüstünde fazla çalıştığı gerekçesiyle işten çıkarılmak istendi. Bu arada da "Ya işten çıkarsınız ya da yeraltında çalışırsınız." diyerek işçilere bir "seçenek" sunuldu. 11 işçi yeraltında çalışmaya razı olduğunu alıp işten ayrılma istediğini söyledi. Ama bir aydır hala tazminatlarını alma umuduyla bekliyorlar. İşletmeye giden işçiler her defasında "Bugün git yarin gel" denilerek oyalanıyor. Yerüstünde işleri görevlere işverene daha yakın kişiler veriliyor.

Göçük sonrası gittiğimiz Eski Çel-

Her türlü olumsuzluğa iç içe yaşayan Eski Çeltek işçileri umutlanmak istiyor. Kendilerinden, gelecekte günlerinden...

tekte işten çıkarılan işçiler o gün işyeri önündeydiler. Amasya Valisi'nin geleceğini haber almış, sorunlarını iletmek için bekliyorlardı. Ama "her nedense" vali o gün oraya gelmedi.

Mücadele gazetesi olarak, 1 Mart'ta göçükte yaşamını yitiren 3 çocuk babası Ahmet Aslan'ın ailesinin acısını paylaşmak için ocağa 1 km. uzakta bulunan evine gidiyoruz. Ev kalabalık. Başşığı için gelen işveren adamları ve Maden İş Sendikası yetkilileri, "Ne yapalım, alına yazılmış bir kere, elden ne gelir." diyorlar Aslan'ın babasını "teselli etmeye" çalışıyorlar. Bizler bunun kader olmadığını, ihmâl olduğunu, insan hayatının bu kadar ucuz olmaması gerektiğini anlatıyoruz. Bizim işçilerimizden rahatsız olan sendika ve işveren yetkilileri oradan ayrılıyorlar. Onlar gittikten sonra, o ana kadar pek konuşmayan işçiler, "Evet, insan kanı bu kadar ucuz olmamalı. Hiç denetim yok. Bu ülkede kim adalet var derse o yalan söylüyor. Biz birbirimizin kopuğu. Sendika zaten bir şey yapmıyor." diye teker teker düşüncelerini dile getiriyorlar.

Eski Çeltek Maden Ocağı'nda örgütlü bulunan Maden İş şube başkanı Rezi Zengin'e yaşananlara ilgili olarak bir röportaj yapıldı.

Mücadele: Maden ocağındaki işçiler için işi ilgili neler söyleyebilirsiniz?

Rezi Zengin: İşveren hatalarını demiyorum ama mühendisleri görevlerini yapmıyorlar. Gece vardiyasında, "Biz devlet memuruz gece yeraltına inmeyiz." diyorlar kontrole gitmiyorlar. Gündüz vardiyasında ise on beş günde ya da haftada bir kontrol yapıyorlar. Yani gerekli kontroller yapılmıyor. İş güvenliği tam değil. Bu yüzden en çok iş kazası maden işçilerinde oluyor.

Mücadele: Görüştüğümüz işçiler 3 aydır maaşlarını alamadıklarını söylüyorlar. Yerüstünde çalışan 25 işçi yeraltında çalışmaya zorlanmış. İşten ayrılan 11 işçi ise hala tazminatlarını alamamışlar.

Rezi Zengin: Biz sendika olarak gerekli grigimler, yazışmaları yaptık. Bunun dışında da bir şey yapmadık. Bir ay daha bekleyeceğiz, olmazsa iş yavaşlatma eylemine başlayacağız.

Yerüstünde işçi fazlalığı yüzünden 25 işçi işten çıkartıldı. Ama çalışmak isteyenleri yeraltına geçti. Aynılardan henüz tazminatları verilmedi. Biz sendika olarak bu konuda elimizden geleni yaptık. Bundan sonra da gerekli her şeyi yapacağız.

Eski Çeltek Maden Ocağı'nda yaşananlar karşısında ne yapabileceğimiz konusunda işçiler arasında bir belirsizlik ve karamsarlık olduğu yakından hissediliyor. İşçilerin kendi aralarında örgütsüzlüğü ve dağınıklığı, sendika ile işçilerin kopukluğu karşılıklıya neden olan etkenler arasında bulunuyor. Sendikamızın "elimizden geleni yaptık, yapacağız, bir ay daha bekleyeceğiz" türünden tavırlar sendikacılığın ve işçilerin sarmının zeminini hazırlamakla banka bir işe yaramıyor. Belli ki, sendika sorunların üstüne zamanında ve kararlı bir biçimde gidip çözümlemek yerine, sadece bir şeyler yapmış görünmek için işi geçiştirmeye çalışıyor. Bu nedenle Eski Çeltek'te maden işçileri hasbelkader itildikleri çalışma koşullarının olumsuzluklarına karşı bilinci ve örgütlü bir tavır geliştirmektedir. Yeniçelikteki yaşananların bugün yarın Eski Çeltek'te de yaşanması kaçınılmaz olacaktır.

İşçilerden kısa... kısa...

- Süberbank işyerlerinde çalışan 25 bin tekstil işçisi için, bağlı bulundukları Türk-İş'e bağlı Tekstil Sendikası grev kararı aldı. Bu işyerlerinde çalışan işçilerin sözleşme görüşmeleri bir süre önce uygulamızla sonuçlanmıştır. İşçiler sözleşmede ilk altı ay için %48, ikinci altı ay için %50 zam isteklerini, işveren bu oranlara karşılık %30 ve %23 oranlarında direliyorlar. Sendika grev kararının Şeker Bayramı sonrası uygulamaya konulabileceğini belirtti.
- Kartal-Maltepe'nin belediyesi olmasına birlikte Kartal Belediyesi'nden buyrua gönderilen 350 işçi, Mart ayı öncesi toplu sözleşme farklarını alamadıkları için alacak oldukları Kartal Belediyesi'ne karşı uyarı eyleminde bulundular. 4 Mart Perşembe günü Maltepe Belediyesi'nde toplanan işçiler, Kartal Belediyesi'ne doğru yürüyüşe geçtikler. Belli bir noktada polis engellemesi sonucu, işçiler belediye önüne ancak araçlarla ulaşabildiler. İşçiler Kartal'da sendikacılarla birlikte bir komisyona atıldılar, halkan için başlıca grigimlerde bulunduklarını açıkladılar.
- Tunceli/Perfekt Feribot İskelesi'nde çalışan belediye aile feribota zam yapılması feribotta taşınan araçların şoförleri tarafından protesto edildi. Aynı iskelede diğer şoförlere altı feribot bulundmasına rağmen, belediye kendil feribotlara %60-70 oranında zam yapıp şoförleri araçlarını feribotlara bindirmeyecek durumu protesto ediyorlar ve belediye feribotunun boş çalışmasını söylüyorlar.

Marsa'da sendikalı ve taşeron olarak çalışan işçiler işten atıldı

amacı bu bölümü bir süre kapalı tutarak, burada sendikalı olarak çalışan işçileri de taşeron işçilerine dönüştürmek. İşçiler, "Tenekehane'nin işletmeyi zarar ettirdiğini ileri sürüyorlar. Koskoca Sabancı'nın bu işverene zarar ettirdiğini kim inanır? Ka-

Adana (Mücadele)- "İşçi arkadaşlarımız, bu işyeri benim. Ben buradan geçimimi sağlıyorum. O yüzden de üretimi artırmalımıy ki, işveren bana çok para versin." demeli. İşçi arkadaşlarımız güzel güzel çalışır, üretimi artırır rahat rahat geçimini giderir."

Bu sözler hepimizin tanıdığı Sabancı Holding'in patronuna atı. Her zamanki şaklabanlıklarıyla her fırsatta şov yaparak kendini "işçi dostu" olarak göstermeye çalışan Sabancı'nın Adana'da bulunan hemen hemen her fabrikasında akrabalarının yer aldığı taşeronlar çalışıyor. Bu durum ise hem fabrika işçilerinin hem de taşeron olarak çalışan işçilerin daha da fazla sömürülmesinin ötesinde bir sonuç yaratıyor.

Adana'da Sabancı Holding'e bağlı 400 sendikalı, 200 de taşeron işçinin çalıştığı Marsa Yağ Fabrikası'nda şu günlerde yeni bir işçi kıyımı başlandı. Bu işçi kıyımı yanında, şu anda faaliyet gösteren taşeron yetmezmiş gibi, fabrikaya yeni taşeronlar getirmenin hesapları yapıyor.

Fabrikada Tenekehane bölümünün kapatılmasıyla birlikte 401 kadrolu ve 351 taşeron işçi olmak üzere toplam 752 işçi 2 Mart'ta sokağa atıldı. İşveren

muoyunu inandırıcılar dahi, işin içinde olan bizi kanıksandırıyorlar" diye tepki gösteriyorlar.

Marsa Yağ Fabrikası'nda örgütlü bulunan Tek Gıda-İş Sendikası 5 Nolu şube başkanı Ayhan Sönmez, kadrolu işçilerin ortalaması 5 milyona kadar ücret aldıklarını, patronun bu işçileri kırk altı asgari ücretle yeniden işçi çalıştırması yeğlediğini belirttikler. "Bugüne kadar üç taşeron firma ile anlaşma yaptığımız. Amaçları sendikaları bitirmekti. Taşeronlaşmayla birlikte sendikacıların görevi küçülmekte ve güçsüzleşmektedir. Sendikaların taşeronlaşma konusunda ortalık bir düşünce ve eylem bilinci maalesef yok. Sadece sözü olarak tepki gösteriyorlar. Bu da yeterli değildir. Merkezi anlamda bir tepki gösterilmelidir. Siz ne yapacağınızı diye sorarsanız bu sorunun cevabını biz de bilmiyoruz. Bu konuda bizde de belirsizlik var." dedi.

İşverenler taşeron sistemini ile örgütsüz bir işçi sınıfı yaratarak kârlarına kâr katmayı amaçlıyor. Bugün işçi sınıfının önüne çıkarılan taşeronlaşmaya karşı eylemlik geliştirmiştiğimizde, bundan doğan kıyımlar da olağanlaştıracaktı. Bu noktada sendikaların harekete geçirmeye bizzat işçilere düşmektedir.

Sağlık emekçileri sürgünde

Kamu emekçileriyle ilgili olarak bir yandan sendikal baskı ve buna dayalı sürgünler devam ederken, diğer yandan da Sağlık Bakanlığı tarafından halısı parayla ve üstelik de oldukça pahalıya satın aldığı sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesi, kurumların özelleştirilmesi çerçevesindeki politikaları hız verildi. Aşama aşama gerçekleştirilmesi düşünülen bu plan çerçevesinde ilk adımlardan biri Süleymaniye Kadın Hastalıkları ve Doğum Hastanesi'nde atılmaya başlanıyor. Az personelle daha çok iş yapmak için önce işe 8 hemşire ve ebeyle başka hastanelere sürgün etmekle başladılar. Sürgün edilen Fatma Boz, Fatma Önem, Sevim Çubuktar, Şener Susuz, Yasemin Yılmaz ve Emine Şt 6 Mart'ta TÜM SAĞLIK-SEN Akademi Şubesi'nde bir basın toplantısı yaparak sürgüne ilgili bilgi verdiler.

Sürgün edilen hemşireler daha önce iki grubun daha sürgün edildiğini, o zaman buna pek tepki göstermediklerini, ancak hastane başkentinin bunu sistemi hale getirdiğini ve bu nedenle olayı sessiz kalmayıp sürgünlerin tekrar eski görevlerine geri dönmeleri için mücadele edeceklerini belirttiler.

Süleymaniye Kadın Hastalıkları ve Doğum Hastanesi'nde daha önce iki grup personel "geçici görevlendirme" adı altında başka yerlere sürgün edildiği.

Sürgüne uğramanın devlet memurları yasasındaki bir adı da "geçici görevlendirme". Bu "geçicilik" hiç bitmediğini belirten ebe ve hemşireler, tepkili gelişime çabasıdır.

Ama bu "geçicilik" bir türlü bitmek bilmedi. "Geçicilik" sürgün karşısında oluşabilecek tepkilerin nötrale etime çabasının başka bir şey değildir. Çünkü bugüne kadar "geçici sürgün"lerin hiçbirini geri dönmeyi. Süleymaniye'de "geçici" görevlendirilmenin nedeni olarak hastanelerdeki "personel fazlalığı" gösterildi. Daha önce buradan istinye Devlet Hastanesi'ne sürgün edilen bir hemşire bu konuya ilişkin olarak "Süleymaniye'de personel fazlalığı değil azlığı var. Günde burada 30 doğum

olayı gerçekleşiyor. Gideceğim hastanede işe günde 4 doğum oluyor ve yeni personele ihtiyacı yok" dediler, hastanede ki diğer hemşire ve ebele de giden personel yerine yenisinin alınmadığını, aradaki personel ihtiyacının kendilerine daha fazla yük bindirerek giderildiğini söylüyorlar.

Hastane başkemiği eski MHP'li Bektaş Yıldırım ise sürgünlerin nedenine değeri, Sağlık Müdürlüğü'ne kaynaklandığını, Sağlık Müdürlüğü'ne hastane başkeminin yapıp olabileceğini söyleyerek olayın sorumluluğunu üzerlerinden atmaya çalışmaktadır. Başkeminin ikiyüzlü davranışını belirten hastane çalışanları, herkesin sürekli bir huzursuzluk içinde olduğunu ve bu nedenle 15 kişinin tayin istediğini dile getirdiler.

Memurlardan kısa... kısa...

■ TÜM MALİYE-SEN Adana şubesi-ne üye memurlar 27 Şubat'ta, İstanbul, Ankara ve İzmir'deki MALİYE-SEN üye ve yöneticileriyle yönelik sürgün politikasını kanamamak için basın açıklaması ve telgraf eylemi yaptılar. Maliye ve Gümrük Bakanı Sümer Oral ve İzmir Defterdarı Kemal Şa'a protesto telgrafı çeken malîyeciler, "Sendikalaşma hareketi ile örgütlenmemize yönelik saldırılar kuruluşumuzdan bu yana dinmek bilmedi ve sürmektedir. Son olarak sendika yöneticileri ile aktif üyelerin sürgün edilmesi şeklinde gelişme göstermektedir. Bu sürgünleri protesto ediyor, arkadaşlarımızın görevlerine iade edilmesini istiyoruz" dediler.

■ Adana Büyükşehir ve Yüreğir Belediyesi'nde bulunan TÜM BEL-SEN'i memurlar, kendilerinin kesilecek bantlardan yatılın "Zorunlu Tasarruf Fonu" kesintilerinin keyfi olarak kullanılmasına tepki gösterdiler. Bunun için TÜM BEL-SEN'i memurlar 5 Mart'ta Büyükşehir Belediyesi'nde bir basın açıklaması yaparak tepkilerini dile getirdiler.

■ SAĞLIK-SEN Malatya şubesi 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde bir çoğun yapıyor, "Çalışma hayatının her alanında yersiz alması olmaması rağmen emeğimizin sömürülmesini istemiyoruz 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde biz de örgütlü gücümüzü adına sendikamızda gösterelimiz birleşip mücadele edelimiz." görüşünü dile getirdiler.

Kamu emekçileri Valiliğe yürüdü

"Büyük bir şovta Meclis'te kabul edilen kamu çalışanlarının sendikalaşmasına yönelik 67 ve 151 sayılı İLO maddelerini uygulamalarına rağmen İşleri Bakanlığı Genelgesi valiliklere uygulanmaya devam etmektedir. Sendikal faaliyetlerini kayıtlı olarak engellemek ve sendikalarını yönelik baskılara doza artırmaktadır. Temsilciliğimizin kapatılma, yöneticileri, üyeleri-ne sürgünler ve suçutmalar açılma, mitinglerimiz, basın açıklamaları-mız, kültür ve sanat etkinlikleri gibi en demokratik haklarımızı inatçı ve kürek-kar bir yasa tınamızla engellemekte, polisin saldırılarına maruz kalmaktayız."

EĞİT-SEN, TÜM BEL-SEN, BEM-SEN, TÜM MALİYE-SEN, TÜM HABER-SEN, SAĞLIK-SEN, ORKAM-SEN, TÜM SAĞLIK-SEN, TARIM-SEN ve ENERJİ-SEN sendikalarının Şubeler Platformu 5 Mart'ta İstanbul Valiliği'ne bir yürüyüş yaparak kamu çalışanlarının içinde bulunduğu durumu bu biçimde ifade ediyorlar.

Memurların sendikal hakları ile ilgili olarak itidatın gizli hesapları devam ederken, memurların içinde bulunduğu sessizlik de genel olarak devam ediyor. Hakların kazanımı noktasında hükümeti uyaran İstanbul Şubeler Platformu, 200'e yakın kamu emekçisinin katılımıyla Çarşamba'da bir yürüyüş yaptı. Onlerinde, üzerinde "Kamu Çalışanları Çarşamba Sendikaları Platformu" yazılı pankartla yürüyüşe geçen memurlar valiliğin önüne kadar, "Baskılar Bizi Yıldırmaz", "Yaşasın Hakların Kardeşliği", "Devlet Güdümü Sendikaya Hayır" sloganlarını attılar. Valilik önüne gelen memurlar burada bir basın açıklaması yaptıktan sonra, "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz, Memnuz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla dağıldılar.

İktidarın kamu emekçilerinin sendikal haklarına karşı tutumu, dün olduğu gibi bugün de memurların tepkisini almaya devam ediyor.

İşten atılan iki Migros işçisi

"Mücadeleye devam edeceğiz"

Migros işçilerinden Rahim Yıldırım ve Ali Bilir 13. maddeye dayananlar işten atılmasını protesto etmek için 9 Mart günü Şişli Mağazası'nın önünde süresiz açlık grevine başladılar. Açlık grevinin Bayrampaşa'daki Tez Koop-İş 4 No.lu Şubede sürdüren işçiler, "Amacımız işverene işten atılmasını bu kadar kolay olmadığının göstermek. Bunun da yolu mücadeledir. Mücadelelerin bir şekli olarak açlık grevine devam ediyoruz" dediler. Açlık grevine Bilir'in annesi ve babası da destek verdi.

6 yıldır Migros'ta çalışan Yıldırım'ın işten atılma gerekçesi sendikaya muhalif olmak. Bir temsilcinin sendika tarafından görevden alınması nedeniyle imza toplayan Yıldırım, toplantı öncesi Şube Başkanı Mehmet Emin Meriç'e götürdüğü şube başkanının tavrı "tamam gibilerisin" oldu. İmza toplama olayı daha sonra temsilci toplantısında konuşuldu. Bu toplantının ertesi günü ise işveren tarafından iki işçinin işi askıya kaldırıldı.

Sendika Şube Başkanı Yardımcısı Mehmet Bilgin, işvereni "O bizim işi işleyişimiz" şeklinde uyardıklarını, ancak işverenin kararını değiştirmediklerini söyledi.

Migros'ta süren keyfi baskılar karşısında işçilerin sendika önderliğinde bir dizi eylem talebi var. Çünkü işçiler sendikadan bu konuda pasif kaldığını söylüyorlar.

Gözüktüğünü Tez Koop-İş 4 No.lu Şube Başkanı Yardımcısı Mehmet Bilgin ise işverenin işçileri 13. maddeden işten çıkarmasıyla ilgili "12 Eylül'dün bizi sırtımızda geçirdiği dediğimize artık çıkarmamız gerekiyor. İşverene toplu sözleşme imzalamadığımızda tavizler vermemek zorunda kalıyoruz. Bu kıyımın yapılmasını işçiler bizi de bazı tavizler vermek zorunda kalıyor." dedi.

İşçiler "İsimiz geri verilene kadar süresiz açlık grevinin sürdüreceğiz" dediler.

Devrimci Sol taraftan dergimize gönderilen 5 Mart 1993 tarihli, 52 numaralı Haber Bülteni'ne şu sunular yer veriliyordu.

İÇ VE DIŞ DÜŞMANLARIMIZ HAREKETİMİZİ TASFİYE ETMEKTE BİRLEŞMİŞTİR BAŞARAMAYACAKLARI...

Tüm Devrimci Solcular ve taraftarlarımız!

Emperyalizmin ve oligarşinin M-Ölere ve ulusal hareketlere karşı on yıllardır sürdürdüğü kongresli taktiklerine yabancı değiliz. Düzen aleyhtar, düzeni tehdit eden, devrimci hak kırdıkları kurum, emperyalizmin hemen tüm devrimci güçler, emperyalizmin ve oligarşinin çok çeşitli saldırılarıyla karşı karşıya kalmıştır. Hareketimiz de bu tür saldırılara uğrayan önemli güçlerden biridir.

Devrimci Sol olarak siyasi arenaya çıktığımızdan bugüne kadar, katliamlarla, tutsaklıkla, işkenceyle örgütümüzü amacından vazgeçemeyen, hedefinden sapmayan oligarşi, bunların yanında ideolojik-psikolojik saldırılara başvurarak, halk kitlelerini yalıtarak, güvensizliği yayarak gelişip güçlenmesini engellemek istemektedir. Ölmek, öldürmek, tutsak düşmek bir yerde savasın genel kuralıdır. Ve biz bu savasın uğradığımız katliamlara, çok değerli öden ve savasçılarımızı yitirmeye razı değiliz, dostun ve düşmanın ibretle izlediği direnç destanları yaratarak, oligarşinin bu silahları kendisine döndürmek halkımız kurtuluş umudunu taşıdığı. Oligarşinin kolubunu ve çaresizliğini sergiledi. İşte Devrimci Sol'un herkeşe, her şeye ve tüm ulus-suzluklara rağmen sürdürdüğü bu kararlı çizgisi, oligarşiyi bu katliamlara yok edemeyeceği sonucuna varırdırmıştır.

Bunun içinde ki, oligarşi gerek halka, gerekse saflarımıza yönelik ideolojik, psikolojik propaganda taktiklerini yoğunlaştırmış ve bu konuda her yöntemi deneyecek sonuq almaya çalışmıştır ve çalışmaktadır... Özellikle önderliğimizin cezavinden çıkışından sonra, bu taktiklerini daha da yoğunlaştırmış, önderliğimize belirli kadrolar arasında sınıf çelişkileri yaratmaya çalışmıştır. Bununla kadrolar önderliğimize karşı kıskırtmak, güvensizlik yaymak ve sonuqta örgütümüzü parçalayarak gütmek düşümkek, savas potansiyelini yok etmek istemektedir.

Yıllardır yapılan bu propagandayı görmek durumundayız. Çoğu kez burjuva

basınında örgütümüz ve önderlik aleyhine yalan ve demagogiden oluşmuş çetvelli haberler yer alırdığı görür, yeni bir kongresli haberi veya bildirisi deydig geçeriz. Oysa çıkan bu tür haberlerin, bildirilerin hangi amaca hizmet ettiği, hangi koşullarda çıkarıldığı, neddeni üzerinde düşünüp önlemler almak durumundayız. Küküşuk kongresli taktiklerini içselleştirmiş, devrime ve örgüte yürekten inanmış arkadaşlarımız için bir sorun oluyor. Ama örgütümüzün tarihini, savasçımızı gerçek anlamıyla kavramamış olmaları, oligarşinin bu tür saldırılarından şu veya bu biçimde etkilenmektedir. Keza oportünizmin kıskırtması, spekülasyonu ve de içimizdeki oportünist uzantıların, beşinci kolları, fırsatçılığını, kilit intiharı ve zalafalarını taran edecek zemin arayışları kongreslinin başan hanesine yazılmaktadır.

Hareketimiz bugün her zamankinden daha güçlü bir saldırıya karşı yaydırıyor. Örgütümüz tüm eksiklerine, 1990'dan bu yana 12 Temmuz, 16-17 Nisan gibi katliamları yaşamamasına karşın, sürekli gelişen, büyüyen bir hat izlemiş ve güçlenmiştir. İşte tam da bu aşamada, oligarşinin kongresli taktiklerini tüm yoğunluğu ile gündeme gerek örgütümüzü parçalama, tasfiye etmeye hedeflemektedir.

23 Şubat 1993 tarihli Hürriyet gazetesinde çıkan "DEV-Sol'un DİRİLTEN SEYİTAN PLAN", yine alt başlıklarda "Dev-Sol'da darbe, ikinci adam arayışı, yeniden toparlanma" başlıkları altında yazılan haber, kongresli taktiklerin bir üst noktadaki ifadesi olup, açıkça ayrılığı ve tasfiyeciliği körüklemektedir. Keza 24 Şubat tarihli Milliyet gazetesinde ve kimi TV haberlerinde, Türkiye oligarşisinin Dursun Karataş'ı ve Bedri Yağan'ın Alman hükümetinden istediği, Alman hükümeti ise bunu reddettiği şeklinde haberler de tamamen asılsız olup aynı amaca hizmet etmektedir. Yine 27 Şubat tarihli Milliyet'te "Dev-Sol'da Kavga" başlıklı yazıda da, komploculuk, tasfiyeciliği desteklemek için yazılan kongresli yayından başka bir şey değildir.

kanadı Dursun Karataş'ın yanında yer aldı. Bunun üzerine Bedri Yağan Ortadoğu'ya geçerek yeniden toparlanma çalışmaları başladı..."

1- Devrimci Sol içinde "iki çizip" ya da "muhalefet kanadı" diye tanımlanabilecek oluşumlar oluyor. Devrimci Sol genelkenirinin, hükukunun meşru görmediği "darbe" olayı vardır ve "darbe" Devrimci Solcular tarafından duyulduğu alam mahkum edilmiş, darbeciler yanlış bürakılmıştır. "Örgütü iki iktidar mücadelesi" diye bir şey de yaşamamıştır. Hareket meşru önderliği ve yönetim organları bellidir ve görevi başındadır.

2-Devrimci Sol içindeki olay bir darbedir. "Marksist-Leninist iktelerden sapma" diye bir tartışma konusu, ideolojik ayrılık yoktur.

3-Hareketimizin önderi Dursun Karataş'ın darbeciler tarafından tutsak edildiği süre içinde sorgulanması ve Dursun Karataş'ın sorulara verdiği cevapları 30 sayfa tutması gibi bir durum söz konusudur değildir. Söz geçen 30 sayfalık yazı darbeciler tarafından kaleme alınan ve hareketimizin önderliğine karşı karalamalarla doludur bir metindir.

4-Örgütün Türkiye kanadı Dursun Karataş'ın yanında yer aldı. İfade de eksik ve yanlışlığı, gelişmelerinden dışı değildir. Hareketimiz mülteciliği benimsenmiş siyasi gruplar gibi Avrupa kanadı, Türkiye kanadı gibi bölünmeler oluyor. Devrimci Sol'un çizgisi birizlenir vardır. Ve ülke içi örgütlenme hareketin asıl örgütlenmesi, kendisidir. Söz konusu sorun

Devrimci Sol'a Umur Başlayan Halkımız ve Tüm Devrimci Solcular!

Devrimci Sol, siyasi tarihi boyunca ne oligarşinin her katliam ve operasyonundan sonra çözülmüş, yok etdik demagogilerine, ne oportünizmin 3-5 ayda bir ileri sürdüğü "Devrimci Sol Bölünü" demagogi ve yalanlarına, ne de içimizdeki oportünistlerin, tasfiyecilerin felsefeli taktiklerine prim veremeyerek, doğru bildiği yolda büyük bir inat ve kararlılıkla yürümüştür.

Yolumuza Devam Etmek Zorundayız! Örgütümüz 15 yıllık tarihi boyunca Türkiye solunda pek yaşanmamış en güzel değerleri yaratarak bugünlere gelmiştir. Bu değerlerin belki de en önemlisi "Devrimci Sol Bölünmez ve Devrimci Sol Dedigini Yapar" gerçeğidir.

Örgüt olarak şehitlerimizle, kadrolarımızla, önderliğimizle, savasçılarımızla, taraftarlarımızla ve bize umur bağlayan, destekleyen halkımızla bugünlere geldik. Birbirimize güvenerek, davamıza inanarak, gerekliğinde ölerek, öldürerek oligarşide korkulu kurtuluş, halkımızda umut yarattık. Şimdi oligarşi kendi korkulu gülenirini unutmak ve halkımızın umudunu söndürmek istemektedir.

Kongreslinin bu umudunu söndürmek, yok etmek, ezip geçmek zorundayız.

Biz gelişip geçici bir hevesin, kısa süreli bir taktik denediğiz, zafarın, Devrimci Halk İktidarının peşindeyiz...

Bu hedefe varmayı engelleyen, engelleyen çalısın olumun ve düğünzden her kim olursa olsun ezip geçmek zorundayız.

Tarihimizi tersyüz etmekte isteyenler, ideolojimizi, politikamızı, ahlakımızı, ilke ve değerlerimizi yok sayıp her şeyi kırmek isteyenler, kendilerini bizden görüyorlar demektir. Hangi kilit altında gelirse gelsin, hangi gerekçelerle sınırsız sığın-sın, bunlar şu veya bu biçimde oligarşinin yönlendirmesiyle, hareketimiz parçalanmay ve devrim yürüyüşümüzü engellemeye hedeflenmektedir ve böyle kabul edilmelidir.

15 yıllık siyasi tarihimiz boyunca, 15' ve diğ hermen tüm saldırıları etkisiz kıldık ve bu saldırılardan güçlenerek çıktık. Oligarşinin bu saldırısından da güçlenerek çıkacağımızdan hiç kimsenin kuşkusuna olamamalıdır. Gücümüz şimdiye kadar yaygınlığına güven duyusundan, birliğimize

de, ideolojik-politika ve taktiklerimizin doğruluğundadır.

Bugün darbecilik, komploculuk, tasfiyecilik, ideolojik-politik-ahlak olarak her yönüyle tükenmiş, iflas etmiştir. Kadrolarımız örgütümüzü çok yüksek bir birleşme sahanlığına, tasfiyeciliği adan atamaz, kongresiz duruma getirmişti. Darbecilik, tasfiyeciliği, hizipçiliği mahkum etmişdir işi karşı-darbe gibi devrimci olmayan yöntemlere başvurmalıdır. Sorunu komplocu anlayışın mahkum edilmesi ve hareketimizde bir daha ortaya çıkmasını koşullarını engellemek için bir bilincinde ve eğitim faaliyet olarak ele aldık. Saflarımıza devrimci demokrasi örneği yayarak kadrolarımızla, ilkelimizle, geleneklerimizle güvenerak tasfiyeciliğe karşı savasçık. Ve yalnız ülkemiz devrimciliğine değil, tüm devrimci hareketlere, devrimci demokras ve tasfiyeciliğe karşı mücadele konusunda olumlu bir deney sundu.

Yine bu olayla kadrolarımız ve tüm Devrimci Solcular, kıskırtılmaları, demagogileri, spekülasyonları, çamur atmaları ve provokasyonları ellerinin tersiyle iterek, düşmanın yönüne gelmeyeceklerini dost ve düşman herkeşe bir kez daha göstermişlerdir. Ve Devrimci Sol'un iç ve dış kadrolarına karşı mücadelesinde her zaman zaferle çıkacağı bir kez daha kanıtlanmıştır.

Yoldaşlar!

Savaş tüm boyutlarıyla her alanda keskinleşerek sürmektedir. Bu anlamda hareketimiz yönelim bu son saldırıya da savasın şiddetinden mesafesini ve iletir bil atılımı düşünün sancılar olarak kabul edip, düşmanlarımızın üzerinde daha kararlı yürümeliyiz.

Her şey birliğimiz, geleceğimiz ve zaferimiz için saği daha bir birliğe, daha yüksek saşle haykırılmalıdır.

Devrim ve karşı-devrim arasında, savaşı, yol yoktur. Ara yol arayanlar bizi oportünizmin bataklığında götürmek isteyenlerdir. Oportünizme ve düğmana karşı devrimci halk iktidarının, proletaryanın bilinçliyle hareket edeceği!

**KARHOLSUN TASFİYEÇİLER,
DARBEÇİLER VE KOMPLOCULAR!
KARHOLSUN İÇ VE DIŞ
DÜŞMANLARIMIZ!
DEVİRİM YÜRÜYÜŞÜMÜZÜ HİÇBİR
GÜÇ ENGELLEYEMEZ!**

(darbe) karşısında tavır alması işe yalnızca ülke içindeki kadrolar, savasçılar değildir. Avrupa'da, Ortadoğu'da bulunan inanılmazın hemen hepsi hareketimiz ve önderliğimizin yanında yer almış, darbecileri mahkum etmişlerdir.

Yıllardır oligarşi devrimci örgütleri -özelde hareketimizi Devrimci Sol'u- karalamak, bölmek, parçalamak için sayısız spekülasyon üretmiş, kongresli bildirileri yayımlamışlar, basını kullanarak bnu başarmaya çalışmışlar. Ancak devrimci gerçek her zaman spekülasyonları, demagogilerini üstesinden gelebilecek güçte olmuştur. Bugün de kongresli "darbe" olayını kullanarak spekülatif bir ortam yaratmaya, devrimci örgütümüz hakkında kafaları bulandırmaya çalışmaktadır.

En başta devrimciler, demokratlar ve kamuoyu karşısında sorumlu olan basın, kongreslinin bu çabaları karşısında duyulmalı ve spekülasyonlara itibar etmemelidirler. Gelişmeler ilgilı örgütümüz kamuoyuna gerçekçi açıklamaları zaman zaman yapmakta ve yapaçaktı. Ve en sağlıklı yol, gelişmeleri ilgili tarafları, kaynağından öğrenmektir. Örgütümüz böylece konularla kamuoyuna, basına karşı her zaman açık olmuştur. Haldeki durumda da bu farklı olmayacaktır. (...) denilen tezgah metninde, kongreslinin spekülasyonlarına karşı duyulması gerektiği vurgulanarak, metin "DARBEÇİLİK MAHKUM EDİLMİŞ VE LANETLENMİŞTİR! DEVİRİM YÜRÜYÜŞÜMÜZÜ HİÇBİR GÜÇ ENGELLEYEMEZ!" sloganlarıyla bitiriliyor.

9 Mart 1993 tarihli Cumhuriyet gazetesinde 6 Mart katliamıyla ilgili olarak yayılmış habere Devrimci Sol ile ilgili gerçekleri yansıtmayan bazı bilgiler vardır. Buna karşı Devrimci Sol Cumhuriyet gazetesinde gönderdiği düzeltme yazısında şunlara yer veriyordu.

ÇAĞIKLAMA VE DÜZELTME

"9 Mart 1993 tarihli Cumhuriyet gazetesinin 17. sayfasında yer alan "Polis Dev-Sol'un Muhafızı Kandırmadı" başlıklı yazıda gerçekleri yansıtmayan yerler bulunmaktadır. Bu yazıdan aşağıda açıklayacağımız gelişmeler paralelinde düzeltilmesini istiyoruz.

Habere şöyle denilmektedir:
"Devrimci Sol katliamı Karataş'la Yağan arasında iktidar mücadelesi olduğu gelisti: (...) Devrimci Sol'un yeniden toparlanma süreci içerisinde, örgüt içi muhalefet giderek keskinleşti. Bedri Yağan ve taraftarları örgüt lideri Dursun Karataş'ı 'tek başına hareket etmekle' suçladılar. İki ana hizibe ayrılan taraflar birbirlerini 'Marksist-Leninist iktelerden sapma, fırsatçılık, komploculuk ve darbecilikle' suçlayarak örgütü iki iktidar mücadelesine girdiştir.

"13 Eylül 1992 günü Almanya'da Bedri Yağan ile birlikte cezaviri firarları Aşan Şener Yıldırım ve İbrahim Bingöl örgütü içi darbe yapararak Dursun Karataş'ı gözaltına aldı. Örgütün dokümanlarına ve parasına el koyduklar. Üç ay boyunca sorgulanan Dursun Karataş'ın sorulara verdiği yanıtlar 30 sayfa tuttu. Aylar süren tartışmalar sonunda örgütün Türkiye

İSIRGAN

"Onlar için her şey bitti"

"Onlar için her şey bitti" Hep polis radyosu istekleri yerine getirecek değil ya. O kadar özel radyo var, bir de bu radyadan polis için çalışılır.

İşte böyle düşünün müz bir vatandaş Samsun 19 Muz Radyosu'ndan bir istekte bulunmuş olamaz ki, aynı radyo bir gün aynen şu anons duyulur: "Tüm Emniyet Çalışanları İçin Grup Ekin Söylüyor: Onlar İçin Her Şey Bitti"

Anonsu keyifle dinleyen "tüm emniyet çalışanları için" şarkının adı bile şöyle çok etkilili yapmaya yetmiştir. "Mesajı kapandı" polis büyük eylemler yapıldıktan olayı çözmek ve faili yakalamak için

harekete geçer. Operasyon yakanalan bir ilçeyla sorup sükütiği gibi genişlemek üzere. Bulunan ilçey her sahaba koşuya çıkan bir gençtir. Bükü ihtimalle bu eğitim yapan bir Devrimci Sol gerillasıdır. Öyle ya, yoksa ne diye sabahın köründe kalkıp sorup yap-sın ki(!) Kısa bir taktikten sonra "tamam artık, iş bitirelim" diyerek gençin yüzünü çevirir ve sırt çantasına yap-sın. Çantadan "örgütsel doküman", "silah ve bomba" çıkmasını beklemektirler. Ama çıkı çıkı peçete ve birkaç tıp kaseli çıkartı. Çantadan, Bir de ilk dokümanı ürperten (öyle ya el bombası olabilir) ekşi bir ilmont

Nusret Demiral: "Nüfus cüzdanı için ayak izleri alınsın"

Eğer bir ülkenin en yüksek mevkiiinden en alt mevkine kadar hakları suçlu. Oks götürörları bu ülkenin yöneticilerinin yapmayacağı şey yoktur. Zaten bugüne kadar çok çeşitli şeyler yaptılar. Yeri geldi insanları yeşil, kırmızı, beyaz diye ayırdılar. Yeri geldi "suç işleme potansiyeli taşıyor" diyerek cezalar verdiler. Hatta "teröristler insan değildir" gibi sözlerle kan içiciliklerine "teorik" katkılarla bulundular.

Onlardan hemen her gün yeni bir inci, yeni bir "atak" görmek mümkün olmaktadır. Bunlardan bir tanesi de geçtiğimiz günlerde gazetelere yansıdı. Ankara'nın güdüzde savcılarının Nusret Demiral 4 Mart tarihli Hürriyet gazetesine şöyle diyor: "Nüfus cüzdanı verilirken ayak izi alınsın"

Tam da Demiral'a yakışır sözler. Aslında Demiral "insanfil" davranmış denilebilir. Neden mi? Çünkü bir insanın "bütün vücudunun izi alınsın" diyebilirdi. Niye demesin ki? Zor bir yanı da yok! Yeni doğan bir bebek istampa mekrebine batırılır, ardından da bir kağıt üzerine yuvarlanır. Böylelikle bütün vücudunun izi çıkmış olur. Bizce Demiral bunu denemeli. Ancak gönlü böyle huzur bulabilir.

Dün dündür, bugün bugündür...

İsmet Sezgin: "Biz mücadelemizi tamamen, insan haklarına saygılı, hukukun üstünlüğüne dayalı, saydam demokratik düzende yapıyoruz." (5 Mart 1993-Sabah)

İsmet Sezgin: "İstersek hepini toplayıp, öldürür, sonra da 'intihar ettikler' deriz." (15 Şubat 1993-Cumhuriyet)

Adalet bakanı olacak bir başka savcı

Bir sanatçı "Çal Meyram" ya da "Senin de bebeğin olmalı" derse ya haline! Hemen hakkında dava açılır, yazgı-makal, soruşturmalar, ifadeler derken hapis cezası istenir.

Tabii ki bütün bunlar devrimci sanatçıların bulaşma peller. Yoksa, etiyette-sütlüye karşın, kendine münhasır "sanatçı-lyer" için böyle bir şey söz konusu değildir.

Yukarıdaki örnekler Grup Yorum'un basına geldi yine. Geçen yıl Denizli'de konser veren grup hakkında dava açıldı. Savcılardan birçoğu iddiaları var.

Ancak bunların içinde en tipik olanları yukarıdaki örnekler. Güya savcıya göre grup geçide "Çal Meyram" ve "Senin de bebeğin olmalı" türkülerini söylüyorlar. İfadelerine bayırsın grup elemanları, mahkemeye çıktıklarında bu iddialara ne diyebileceklerini bilmediler. Çünkü Grup Yorum'un ne böyle türküler vardır, ne de geçide buna benzer bir

şey söylemişlerdir. Tabii ki gerçek komiklik, savcılardan "cehaletidir"...

"Çal Meyram" olduğu iddia edilen parçanın "Çav Bella" isimli İtalyan halk türküsü; "Senin de bebeğin olmalı" iddiasının ise, grubun "Bir Oğul Büyütmelisin" türküsünden geçen "Senin de sesin olmalı" dizesi olduğu anlaşılır.

Savcılardan iddiaları bu kadar da değil. İddialarına tam bir komedi ürünü. Suçlar duymaz yadırmak değil, savcılardan düşümeden aklına gelen her şey iddianemeye "suç" unsuru olarak geçmez.

Örneğin Küba devrimci vurgu yapan konuşmadaki "Bir anda başlayan top ve mital ve yesleri..." cümlesi, savcılığa "Fidan'da başlayan top ve mital ve yesleri" olarak yanlış ve "suç" unsuru olarak iddianemeye yer almıştır.

Bu kadar örnekten sonra varamız şu savcının ciddiyetine, "güveni-ridine" karar verir!

Bir zamanlar 12 Eylül mahkemelerinde "Barış Derneği Davası" sanığı olarak boy gösteren, şimdilerde ise kontrgerilla sözcüğünü yapan, halkın ve devrimcilerin yemini düşmanı Ali Sirmen, ekmeğini, katliedilen devrimcilerin kanlarını ol-garşısı peşkes çekerek kazanıyor. Her katliam sonrasında sayılarına devrimci kani bulmuş bir "aydın" sorumluluğıyla uluyor, çıldıkları atıyor.

6 Mart gecesi Kartal'da işlenen kontrgerilla cinayetinin failleri bile fersah fersah geride bırakan Sirmen, devrimciler katliedildiğinde bakın nasıl "rahattıyır", hele hele silahlar da ele geçtiğinde nasıl da "huzur" duyuyor içine. 10 Mart 1993 günü Milliyet gazetesinde "Dünyada Bugün" adlı köşesinde Kartal'daki katliamı bakın nasıl aktıyor!

"İstanbul polislerin yaptığı baskın, bas-kında ölen kişilerin kimlikleri ve hele hele ondan sonra bulunan silah deposunun ortaya çıkardığı gerçekler de gözönünde bulundurulunca, tüm kamuoyunun rahat bir nefes almasına neden oldu:

"Toplumun sürekli terör tehdidi altında yaşamaktan duyduğu tedirginlik, son operasyonun büyük bir sevinçle karşılan-masına yol açtı"

İşte gibi bir usak, hem de o kadar sad-ık, öylesine sahilbute bütünleşmiş ki, obozinde kırılmak taşması ya da yadıydı yazılmasını istemesi olmasa tanıyabili-lene ağılsız. Sirmen'in tasmasını tu-tunarı bile suçluları üstlenmeye çekinir-lerken o, çevresinde konuştuğunu iddia

"Barış Derneği"nden kontrgerilla savunuculuğuna

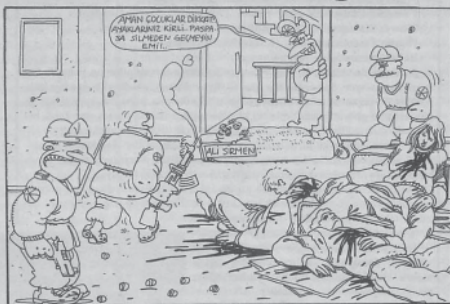
ettigi birçok kişinin "Ne olacaktı yani? Şu an bir savaş durumu var, bu tür ayrıntılar üzerinde durmaya bile gerek yok. Hem onlar yargısız infaz yapıyorlar mı?" dediklerini söylemekten çekinmiyor. Aslında çevresindeki birçok kişinin böyle konuşabileceklerine biz de inanıyoruz. Zira çevresinde işkencecilerin ve satılık kalemelerin dışında kimsenin olmadığını da iftihar etmiş oluyor.

Sirmen, polis cenazelerinde "Kahrol-sın İnsan Hakları" diye uluyan işkenceci-lerden farkı olmadığını, insan hakları kurullarına karşı beslediği duygu ve düşüncelerini oya koyuyor:

"Türkiye'de kaç terör örgütü, kaç yargısız infaz yapıp şimdiye dek. Acaba ne-den bazi kırılır, kimi insan hakları kur-uşları bu eylemlerden sonra da seslerini yükseltmediler?"

"Gazeteci" Ali Sirmen, katliedilen devrimcilerin Bedri Yağın'ın babası Fera-muş Yağın başsa olmak üzere, bazi za-zetelere, insan hakları kurullarına, ki-saca işlenen cinayetlerle ilgili olarak enfilerinden: karantılı kalamı sorulara yanıt isteyen herkese saldırıyor.

Menzire sorular sorulmasını ve em-rindeki "infaz mangaları"nın suçlanmasın-ı bir türlü içine sindirmiyor. Hele ki "Çatışma kıyısında konuşuq hiç yarı al-madan nasıl kurtuldu?" diye soranlara işi tahammül edemiyor. Yeni suçluları duyusuyula davranarak katilleri aklam-la telagına kapılıyor: "Hemen bilirtmek iste-rim ki, polislin bu soruların ortaya atılma-

Ali Sirmen, polis cenazelerinde "Kahrolsın İnsan Hakları" diye bağırarak işkencecilerin farkı olmadığını, devleti: kırılı savasına kalem sallayarak kanıtlıyor.

sından önce çeşitli gazetelere yaptığı ki-mi açıklamalar, bazi konularda, özellikle çocuklar ile ilgili hususlardaki tereddüt-le yanıt oluşturmuyor". Sirmen'in, tereddüt-lere yanıt oluşturdugunu söylediği açıkla-ma, "Operasyonlara katılanlar kör nişan-çı değildi herhalde, neredi vuracakları bil-ler." yantıdır. "Yeni vuracaklarını" bildik-lerine göre "kimi öldürebilirler" de bili-yordırlar değil mi bay Sirmen!

Sirmen, "Basında vuruşlarının ailele-rinin açıklanması ile Cumhuriyet gazete-

sinde ileri sürülen savlar yeterli ilgiyi çek-medi" diyor. Doğrudur; kendisinin, "aydın tortularının", TV kanallarının, kontrgerilla işbirlikçisi savcılarının-hakimlerin ilgisini çekmemiştir!

Katli sürüleriyile birlikte, devrimcilerin cesetleri infazinde tipimkiye katılan Sirmen'e en güzel yanıtı garinın şu dizesi veriyor: SANA AL ÇAK DEMİYORUM! AL ÇAKIĞIN DA BİR YÜKSEKİĞİ VAR-DIR! SEN ÇUKURSUN OĞLU ÇU-KUR...!

Dünyadan

Revizyonizmin küllerinden sosyalizmin değerleri parlıyor

Emperyalizmin üstünde bir hayalet doluyor.

Daha dün sosyalizmin yıkıldığı Rusya'da, "ayaklanma tehlikesi" başkılı hakber geçiyor emperyalist ajanslar. "Rusya'da halk hesap soruyor." diye yazıyorlar.

Emperyalist ülkelerin yarattıkları kapitalist restorasyon dalgasına, "sosyalizm öldü" demelerine karşın yüzyıllar dünyanın üstünde dolayan o hayaletin korkusundan kurtuluyorlar.

"Öldü" diyorlar ama yine korkuyorlar.

Korkuyorlar, çünkü biliyorlar.

Biliyorlar ki, yuktıkları sosyalizmin maddi temelleri değildir. Yuktıkları, "öldü" dedikleri revizyonizmdir.

Sosyalizmin maddi temelleri ayakta. Ve bugün yaşanan gelişmeler içinde, revizyonizmin küllerinin, kapitalizmin psiklerinin içinde sosyalist temeller üzerinde yükseltilecek değerler yeniden parıldamakta, halkın bilincinde gün işi-şın çıkmaktadır.

İşte bu parlayan değerler bugün Almanya'dan Rusya'ya kadar tüm eski sosyalist ülke halklarını yeniden sokağa döktürüyor, meydanlarda topluyor. Lenin'in, Stalin'in resimlerini yerlerinden kaldırıp ellerde taşıyor.

Gorbaçov Krüçev'de, Brejnev'in geriyne kalan ne varsa yıkımsı, yok etmişti. Yelisin yasatılan tüm değer ve kazanımlara son darbeyi vurdu. Bayraklarda orak-çekiçler çıkardı, heykeller parçaladı. Çünkü sosyalizmi hatırlatacak her şey emperyalizmin ve bu ülkelerdeki işbirlikçilerinin korkulmasını derestirecekti. Geriye hiçbir iz bırakılmamasına saldırdı sosyalizme.

Komünist partiler "yasadı" ilan edildi. Herhangi faşist bir ülkenin mahkemelerini aratmayacak tarzda kürsülerde komünizmi savunmak yasaklandı.

Ama bütün bunlar yetmedi. İşte burjuva basının yazmak zorunda kaldıkları:

"Gorbaçov Yuhalandı" (24 Ağustos 91, Glnaydin)
"Rusya'da Ayaklanma Tehlikesi" (Kasım 91, Hürriyet)
"Eski Komünistlerin Yükselişi Telat Yarattı" (22 Kasım 91, Özgür Gündem)

"Honecker'e Çeçenler Sahip Çıktı" (8 Aralık 91, Hürriyet)
"Moskova Komünistler Şili Büyükelçiliği Önünde Gösteri Yaptı." (Aralık 91, Milliyet)

"Rusya'da Halk Hesap Soruyor" (10 Ocak 92, Tercüman)

"Moskova'da Kızıl Pazar" (10 Şubat 92, Milliyet)

"Rusya'da Komünizmin Ayak Sesleri" (26 Ekim 92, Milliyet)

"Litvanya'da Seçimlerde Komünist Zaferi" (27 Ekim 92, Glnaydin)

"Sovyet Komünistleri Yeni Parti Kurdu"

"Devrim Günü'nde Ruslar Sokaklardaydı" (8 Kasım 92, Özgür Gündem)

"İftah Olmaz Komünistler" (2 Kasım 92, Hürriyet)

"Yeniden Bütün İktidar Sovyetlere" (7 Kasım 92, Özgür Gündem)

"Rusya Stalingrad Zaferini Kutluyor" (5 Şubat 93, Hürriyet)

"Stalin Törenlerle Anıldı" (7 Mart 93, Tercüman)

Başlıklar aslında her şeyi anlatıyor.

Moskova'da ekme, et, yağ, yumurta 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana ilk kez karneye satılıyor. Suç orani her gün büyüyor. Fuhuş, ahlaksızlık sıradan insanın günlük yaşamını tedit etmeye başlıyor. Enflasyon, pahalılık, spekülasyon gibi sözcükler giriyor günlük dile. Eğitimden sağla halkın yaşam standardı her noktada geç ediyor. Uşal onur, kapitalistlerle ilişkilerde ayakta altına alınıyor. Ekonominde, kültürden uzay çalışmalarına değin her alanda emperyalizmin karşısına çıkabilen bir halk, bugün emperyalizmin karşısına teslim olmuş bir ülkenin yurttaşları durumunda düştürülmüş utancı duyuyor.

Sosyalizmin yıkıldığı ülkelerde bu utançtan kurtulmanın ilk adımı geçmişti sahiplenmek geçiyor. Halklar seçkilere ve bilincilerine tespit ediyorlar bunu. Stalin'in meydanlara çıkarılan resmi 1940'lardaki gibi korkutucu emperyalistleri.

Revizyonist iktidarlar, Sovyetler Birliği'nde ve Doğu Avrupa'da yıkılarken sevinç çığış atarak "Sosyalizmi öldürdük" diyenlere, işin bittiğini söyleyenlere, sosyalizmin öldürülmeyeceğini, sosyalizmin yine halkın umudu haline geleceğini söylemiş, emperyalist medyalarla yalan ve demagogilerine karşı sosyalizm bayrağına daha sıkı sarılmış; sosyalizmin bütün değer, ilke ve kazanımlarına sahip çıkarak en zor dönemlerde sosyalizmi savunmuş; sosyalizmin bayrağını barikatlarımızda, kuşatma altında, zindanlarda, işkencehanelerde bütün saldırılara rağmen dalgalandırmıştı.

Başla Rusya halkları söylediklerimizi doğruluyor, savunduklarımızı savunuyor. Bütün yazılarımız şimdi doğrulanan bu öngörülerle dolu. Kızı Meydan'da kızıl bayraklar dalgalanıyor. Lenin ve Stalin resimleriyle yürünüyor. Ve "Davamıza hakhyız kazanacağız" sloganları dalga dalga yayılıyor. ☺

Stalin'in 40. ölüm yıldönümünde gösteriler

Sovyet halkları Stalin'i yaşıyor

"Onlara atılan çamur ne olursa olsun, Stalin ve Lenin sevgili insanlardır. Onlar hala aızdır. Çünkü onlar hayatayken başımları çok tutuluyorduk, mutluyduk ve geleceğe güvenle bakıyorduk. Gorbaçov ve Yeltsin mi? Onlar spekülasyon ve vurguncudur. Geçmişte ekmeğimizi düştürse kazanıyorduk ve daima ülkemize gurur duyuyorduk." Bu sözler Stalin'in 40. ölüm yıldönümünde Kızı Meydan'da yapılan gösterilerde katılanların duygularını anlatıyor. Sovyet halkları, bu gösteride bir kez daha önderliğe bağlılıklarını, sosyalizme bağlılıklarını dile getirdiler. Stalin tüm çabalara rağmen unutturulmıyordu.

Stalin'in ölüm yıldönümü olan 5 Mart'ta başkent Moskova'nın Kızı Meydanı'nda ve doğum yeri olan Gürcistan'ın Gori kentinde

ellerinde taşıdıkları kızıl bayraklar, Stalin'in posterleri ve "Davamıza Hakhyız Kazanacağız" pankartları burjuvazimin bu izleni silmeyeceğini bir kez daha kanıtladı. Kremlin duvarı yandırdı Stalin'in mezarına koydukları çiçekler, okudukları Stalin şarkıları sosyalizm ruhunun hala yaşadığını ve yaşayacağını gösteriyor.

Gürcistan'ın Gori kentinde ise bin kişilik bir kitle Stalin'in doğduğu evin önüne çelenk koyduklar, yas müzikleri çaldılar. Stalin'in heykelinin bulunduğu kent merkezine yürüyerek orada bağlılıklarını dile getirdiler.

Bundan birkaç yıl öncesinde heykelleri yıkılan, resimleri yırtıp atılan ve burjuvazinin hala saldırılarını sürdürdüğü Stalin, Sovyet halkları tarafından tüm bu demagoji bombardımanına karşın saygıyla anılıyor.

Hiçbir şey, ama hiçbir şey Stalin gerçeğini Sovyet halklarının bilincinden silmeye yetmiyor.

anmalar düzenlendi.

Kızı Meydan devrimin neredeyse bir simgesidir Rusya'da. Devrimin en önemli kararları orada açıklandı, sosyalizm gün gösterilerini orada ifade etmiş. Kremlin'in balkonundan halkı selamlayan Stalin görüşüyle özdeşleşmiştir alan, 80'li 90'lı yıllarda, emperyalizmin işbirlikçilerine, kapitalist restorasyonculara, Çar yanlılarına kirlendiği bu meydan. Gün geldi komünistlere, sosyalistlere yasaklanmaya çalışıldı. Ama restor edilmiş kapitalizm, emperyalistlerin de geç vermesiyle Komünist Parti'nin yasakladığı, tutuklama kampanyaları açtığı sırada bile komünistler bu meydanı seslerini haykırmaktan geri kalmadılar. Tüm çabalara rağmen Lenin'in, Stalin'in bu meydanı dahi izleri, varlığı silinmedi.

Kızı Meydan'da toplanan göstericilerin

Burjuvazi yıllarca sosyalist dünyanın ilerleyişi uğraştı. Karalamalar, spekülasyonlar, o önderlerin kimliğinde sosyalizme yöneltildi. Stalin burjuvazinin özellikle saldırdığı bir yerdi. Çünkü Stalin Sovyetler Birliği'nde yaşanan en kötü dönemlerde bile faşizmin karşısına barikat kurmuş, sosyalizmin inşasında büyük mesafeler kat etmiş ve yalnız Sovyet halkları değil, tüm dünya halkları nezdinde büyük bir saygınlık kazanmıştı. Ona duyulan saygınlık, hayranlık aynı zamanda sosyalizme yönelen bir hayranlıktı. Bu yüzden saldırıları en aşıllığıla olanlar ona yöneltildi. Despotlukla, kan dökülcülüğü, diktatörlüğe suçlandı.

Aynı süreçlerde sözün ona "sof'dan Stalin'e yönelilen eleştiriler de orada kaldı. Lenin'e, Marks'a ve sosyalizme zarar uzandı. Tam bir inkarcılıkçı yaşamın süreç. Ama halklar inkar etmiyor o geçmiş, kendilerini zaferlere götüren önderleri unutamıyor.

Bugün Sovyet halkları "Bu ülkenin bir Stalin'e ihtiyacı var." diyorlar. Çünkü onun döneminde onur duydukları bir kimlikleri, onur duydukları bir yaşamın vardı.

Sovyet halkları kapitalizmi gerçek yüzüyle tanıdıkça, sosyalizme, sosyalizmin inşasında yol gösteren önderlere daha güçlü bir biçimde sahip çıkmaya başlıyorlar. Yayılan her türlü etkinlik, anma, protesto gösterileri sosyalizmi, önderleri sahiplenme gösterilerini dönüştürüyor.

Sovyet halkları dün emperyalistlerin propaganda bombardımanları altında revizyonist politikaları belirledikleri, eksikler olan, tikanıklıkla yaşayan bir sosyalizme kapitalizmin vitrinini kayıyıyorlardı. Bugün görüldüğü tüm rezililiklerle kapitalizmin kendisini, Şahip çıkışları bu temelde yükseliyor. ☺

Fotoğrafın diliyle emekçi kadınlar

İFSAK üyesi Tülin Dizdaroğlu "Kadın Emekçiler" konulu renkli baskı fotoğraflarını 8-19 Mart tarihleri arasında İstanbul Fransız Kültür Merkezi'nde sergiliyor.

Doğası ve insanlarıyla kırsal kesimde çalışan kadınların yaşamını sürdüntüleyen Dizdaroğlu, sergiyi "Türkiye'de kadının ne kadar yorulduğunu, ayrıca ne kadar üretken olduğunu bir kez daha vurgulamak için" 8 Mart'ta açtığını ifade ediyor.

Üzerinde peştemali, elinde eleği ve tırpanıyla emekçi kadınları fotoğraflarında da olsa bir kez daha görmek, emeğe saygı duymamızı, kadının "çilesi"ni anlamamızı sağlıyor. Bir de tezgah başında, atölyelerde, konfeksiyondaki kadını görebilişevdik... 32

Her Newroz mücadelede yeni bir adım olmalıdır

- Olgarşi bir yandan geçen yıl olduğu gibi Newroz'u kendisi için bir kabus haline getirmekten, kamuoyunu olağanüstü bir duyarlılığa sürüklemekten kaçınırken, diğer yandan Newroz kutlamalarını kontrol altına almanın, koşullarını oluşturduğu yerde ise Kürt halkının mücadelesine darbeler vurmanın hesaplarını yapıyor. Onun bu hesaplarını bozalım. Newroz ateşini daha yükseklerle çıkaralım.
- TC hükümeti ve Meclisi MGK'nın istekleri doğrultusunda bir kez daha Olağanüstü Hal'e 'evet' dedi.

ELAZIĞ KONTRGERİLLA ÇİNAYETİNE TEPKİLER SÜRÜYOR
Hozat halkı Av. Metin Can ve Dr. Hasan Kaya'nın kontrgerilla tarafından katledilmelerine sessiz kalmadı. Devrimci Sol'un çağrısı üzerine 4 Mart'ta okullar boykot edilirken, esnaf kapıyı kapattı, protesto yürüyüşü yapıldı.

- ◆ Elazığ'da Atatürk Lisesi'nde boykot yapıldıken, Adana ve Ankara'da avukatlar katliama tepkilerini dile getirdiler.
- ◆ Diyarbakır Cezaevi'nde Sinan Er'in öldürülmesinin ardından gerçekler... Aynı koşulları yaşayan bir ıtırâfının açıklanması.
- ◆ Sivas-Divriği'de jetler dağları bombaladı...

Yazısı sayfa 8-11'de

8 Mart kadın savaşçılarımızın omuzlarında

- 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Gaziantep'ten Sivas'a, Ankara'dan Malatya'ya, Eskişehir'den İstanbul'a kadar pek çok ilde çeşitli etkinliklerle kutlandı.
- Sabo'lar, Eda'lar, Seherler hemen tüm etkinliklerde kadınların mücadelesinin öncüsü, önderleri olarak anıldılar. 8 Mart artık kadın savaşçıların omuzlarında yükseliyor, onların direniş destanlarıyla, mücadelesiyle anlam kazanıyor.
- Olgarşi, 8 Mart için düzenlenen geceleri, panelleri, yürüyüşleri engellemeye, Ankara'da olduğu gibi coplarla saldırmaya çalıştı. Tüm bu engellemelere rağmen kadınlarımız "Kurtuluşumuz Kendi Ellerimizdedir" şiarıyla mücadeleye daha sıkı sarılıyorlar.

Yazısı sayfa 16'da

Cezaevleri direnişi dayanışmayla güçleniyor

Cezaevindeki tutsakların direnişlerinde yalnız bırakamayacağınız Onurlu ve insanca yaşam hakkını hep birlikte savunacağız.

Sağmacılar, Diyarbakır, Buca, Nevşehir, Yozgat, Gaziantep, Aydın, Malatya cezaevlerindeki tutsaklar açlık grevini sürdürüyor. Direniş, Ankara ve Konya'daki tutsaklar da katıldı. Buca'da açlık grevi 32. gününde.

Olgarşi saldırısını sürdürüyor. Malatya'dan da 21 tutsak sevk edildi. Bursa İİBF, Muğla İİBF öğrencileri, İzmir'de EYÖ-DER'iler, Devrimci Mücadele İşçiler forumları, destek ziyaretleri ve açlık grevleriyle direniş güç veriyorlar. Muğla'da öğrenciler 'Cezaevindeki Tutsaklarla Dayanışma Komitesi' kurarak bir kampanya başlattılar.

7 Mart'ta İstanbul, İzmir ve Malatya'dan hareket ederek Ankara'da bir araya gelen tutsak yakınları Ankara'daki girişimlerinin sonuçsuz kalması üzerine açlık grevine başladılar. Ankara İHD'de 53 tutsak yakını açlık grevinde.

İktidara birleşik direnişimizle ders vermeli, cezaevlerine saldırdığına pişman etmeliyiz.

Yazısı sayfa 15'te

8 Mart '92-İstanbul-Ankara 6'ncu